

๑๓๔

ชุดที่ ๑ ของ ๑๗ ชุด

ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๑๔

(สมัยสามัญญัติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๑๘ เดือนสิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒

**ศูนย์ฯ เลขและพิมพ์ดีด
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร**

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ 30 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2543

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ..... / ..... วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

๑๓๕

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๑๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒

ณ สภารัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม	ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๑	๑
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	๒
๒.๑ รับทราบเรื่องที่วุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ คณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๒
๒.๒ รับทราบเรื่องที่วุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติออกไปเป็นกรณีพิเศษ	๒
๒.๑.๑ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.	
๒.๑.๒ ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
๒.๑.๓ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ.	
๒.๑.๔ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.	
ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม	๓
- ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑	
- ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑	
- ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๑	
- ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพฤหัสบดีที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๑	
- ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๑	

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	๓
๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ.	๓
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายเจริญ จรรย์โกมล	๓, ๒๔, ๓๐, ๓๒
- นายประกิจ พลเดช	๕, ๑๖, ๒๑, ๒๘, ๒๙
- นายไพโร พัฒนิน	๑๐, ๒๗, ๒๙, ๓๐
- นายสืบแสง พรหมบุญ	๑๒, ๒๘, ๓๘
- ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม	๑๔
- นายวิเชียร เพชรพิสิฐ	๑๘, ๓๖
- นายพงษ์พันธุ์ นุตราวังค์	๒๒
- นายปรีชา มุสิกกุล	๓๒
- รองศาสตราจารย์วิชัย สุทธิมูล	๓๓
- นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์	๓๙
๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกัน	
การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ.	๔๔
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายชานี ศักดิ์เศรษฐ์	๔๕
- นายปรีชา สุวรรณทัต	๔๙
เรื่องด่วน (ที่ประชุมมีความเห็นให้เลื่อนเรื่องด่วนขึ้นมาพิจารณาก่อน)	๕๒
- เรื่องด่วนที่ ๑ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม	
ร่างพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ.	
ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	
(ค้างมาจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘	
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๒	๕๒
<u>ผู้อภิปราย</u> (ไม่มีสมาชิกอภิปราย)	

๑๓๗

- ๓ -

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ (ส. นิตินบัญญัติ)

	หน้า
- เรื่องด่วนที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ตั้งสำนักงานป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน)	๕๔
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	๕๕, ๕๗, ๕๙
- นายวีระกร คำประกอบ	๕๖
- นายเจริญ คันธวงศ์	๕๗
๔.๕ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. .... (ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว)	๖๔
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น	๖๕, ๖๗, ๗๑, ๙๘, ๑๑๑, ๑๒๔
- นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์	๖๖, ๖๙, ๗๓, ๗๘, ๘๐, ๘๔, ๑๐๑, ๑๐๓, ๑๒๑
- นายปรีชา สุวรรณทัต	๖๗, ๗๕
- นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา	๗๗, ๘๖
- นายพนนธิ สุริยะ	๗๙
- นางเรืองรวี เกตุผล	๘๒, ๑๐๒
- นางลดาวัลลี วงศ์ศรีวงศ์	๘๔
- นายเจริญ คันธวงศ์	๘๕, ๑๒๒, ๑๒๙
- นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย	๘๕
- นายปรีชา ภูริลดาพันธ์	๘๘, ๙๓, ๑๐๖
- นางผุสดี ตามไท	๙๑, ๙๖
- นางมาลีรัตน์ แก้วก่า	๙๒, ๑๐๗
- นายทศพร เสรีรักษ์	๙๕
- นายประสาท ต้นประเสริฐ	๙๕

๑๓๘

- ๔ -

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	๘๗, ๘๘, ๑๐๕, ๑๑๕, ๑๒๐
- นายกฤษฏาง แถวโสภา	๑๐๓, ๑๒๓
- นายสุรพร คณิตั้งตระกูล	๑๐๘, ๑๑๓
- นายอัชพร จารุจินดา	๑๑๔
- นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์	๑๑๖
- นายบุญเลิศ คชาบุตรเดช	๑๑๘
- นายชัย ชิดชอบ	๑๒๖

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๑๘ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๖๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญนั่งได้

นายนิพนธ์ ธาราภูมิ (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นิพนธ์ ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคประชาธิปัตย์
คือผมอยากจะขอกราบเรียนอนุญาตท่านประธาน ในช่วงสั้น ๆ นิดเดียวนะครับ
เนื่องจากมีปัญหาความเดือดร้อนของราษฎรที่จังหวัดลพบุรี คืออย่างนี้ครับ
เมื่อราวเดือนพฤษภาคม ทางกระทรวงเกษตรฯ มีนโยบายที่จะลดพื้นที่การเพาะปลูก
ข้าวนาปรังที่จังหวัดลพบุรีในหลาย ๆ อำเภอ ทางกระทรวงเกษตรฯ ก็มีนโยบาย
ที่ซื้อไถ่พื้นที่เมืองไปแจกให้กับราษฎรครอบครัวละ ๑๕ ไร่ ปรากฏว่าในเขต
อำเภอเมือง อำเภอท่าม่วงและอำเภอบ้านหมี่ ซึ่งได้รับไถ่แจกไปก่อนนั้น ปรากฏว่า
ไถ่ที่ได้รับจากกรมปศุสัตว์เป็นไถ่ที่ติดเชื้อโรคไป แล้วไถ่ที่เอาไปแจกก็ตายหมด
แล้วไปติดไถ่ชาวบ้านตายหมด แล้วก็ไถ่เนื้อตามฟาร์มต่าง ๆ ของชาวบ้านก็ตายกัน
เป็นจำนวนมาก ซึ่งขณะนี้ยังไม่ได้รับความเอาใจใส่หรือการแก้ปัญหาจากกรมปศุสัตว์
เป็นกิจจะลักษณะเลย ผมจึงอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง ฯพณฯ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนนะครับ ขอให้
เร่งไปดำเนินการแก้ปัญหาให้กับชาวบ้านด้วย เพราะว่าเวลานี้ชาวบ้านก็ประสบปัญหา
กันมากมายอยู่แล้ว ขอกราบเรียนท่านประธานและขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนอื่นผมก็อยากจะเรียนว่าขณะนี้ท่านสมาชิก
ได้มาลงชื่อครบองค์ประชุมแล้ว ผมก็ขอเปิดประชุมต่อไป สำหรับเรื่องที่คุณนิพนธ์ได้แจ้ง
มาให้ผมทราบนั้น ถือว่าได้แจ้งให้คณะกรรมการรับทราบ ถ้าจะให้ดีขอให้คุณนิพนธ์
ได้ทำหนังสือไปถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์อีกครั้งหนึ่ง เพื่อจะได้
แก้ปัญหาให้ถูกต้อง เพราะว่าบางที่ท่านอาจจะยังไม่อยู่ในที่นี้ ขอแนะนำคุณนิพนธ์ว่า
ได้ทำหนังสือให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์อีกครั้งหนึ่งนะครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๑ กระทู้ถาม วันนี้ไม่มีนะครับ
 ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม
 เรื่องที่ ๑ รับทราบเรื่องที่วุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบกับ
 ร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้วนะครับ
 ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่าในการประชุมวุฒิสภา
 ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๒ ที่ประชุม
 ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ...)
 พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว จึงเรียนมาให้
 ที่ประชุมทราบ

เรื่องที่ ๒ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติออกไปเป็นกรณีพิเศษ ตามมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทย

ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งมาว่า ในการประชุมวุฒิสภา
 ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๒ ที่ประชุม
 วุฒิสภาได้ลงมติอนุญาตให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติออกไป
 เป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๒ รวม ๔ ฉบับ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
 ปราบปรามทุจริต พ.ศ. ....

๒. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...)
 พ.ศ. ....

๓. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา
 พ.ศ. .... และ

๔. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ....

จึงเรียนมาให้ที่ประชุมทราบ
 (ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงาน
การประชุม รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ จำนวน
๕ ครั้ง คือ

- ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑
  - ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑
  - ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพฤหัสบดีที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๑
  - ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๑
  - ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๑
- ซึ่งรายงานการประชุมทั้งหมดนี้ได้อ่างไว้ให้สมาชิกตรวจดูแล้ว

ที่ด้านหลังห้องประชุม นะ ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
นะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมทั้ง ๕ ครั้งดังกล่าวนี้ นะ ครับ
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว
๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. ....

ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ผมขอเชิญคณะกรรมการวิสามัญชุดนี้
เข้าประจำที่ นะ ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : การพิจารณาในวันนี้เป็นการพิจารณา
ต่อจากการประชุมเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ซึ่งเมื่อวันพุธที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๒ ที่ประชุม
ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ มาถึงในมาตรา ๔ แล้ว ได้มี
สมาชิกอภิปรายในมาตรานี้อย่างกว้างขวาง แล้วประธานที่ประชุมในวันนั้น
ได้ขอเลื่อนการประชุมมาพิจารณาต่อในมาตรา ๔ ในวันที่ต่อนะ ครับ เชิญครับ
ท่านสมาชิกท่านใดจะขออภิปรายต่ออีกนะ ครับ ในมาตรา ๔ นะ ครับ เพราะวันนั้น
อภิปรายยังไม่จบ เชิญครับ คุณเจริญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม เจริญ จรรย์โกมล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดชัยภูมิ อยากจะขอ
อภิปรายและขอซักถามทางคณะกรรมการ ในเรื่องของบทนิยามซึ่งถือว่าเป็น
หัวใจหลักในเรื่องของการขยายและอธิบายถึงเรื่องที่มาที่ไปและนำไปสู่ข้อพิพาท
ของคดีต่าง ๆ

ประการแรกครับท่านประธาน ผมเห็นในเรื่องของบทนิยาม ที่ทางคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วก็ไม่มีการเพิ่มเติมหรือแก้ไขก็คือว่า คำว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีประกาศแต่งตั้งให้ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ประเด็นที่จะต้องเรียนถามต่อคณะกรรมการ ก็คือว่า การเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่และก็หมายความว่ารัฐมนตรีประกาศ แต่งตั้งนั้น ผมอยากจะขอเรียนถามว่า คำว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ ในที่นี้ ทำไมไม่มีการอธิบายหรือเพิ่มเติม ไปถือว่าเป็นเจ้าพนักงานตาม ประมวลกฎหมายอาญาทำไม เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายพิเศษ เป็นกฎหมายเฉพาะว่าด้วยเรื่องของการปรับปรุงและการขยายพันธุ์พืช ทั้งพืชดั้งเดิมและพืชใหม่ ซึ่งเราจะต้องอธิบายในมาตราอื่น ๆ ต่อไป และในมาตราอื่น ๆ ต่อไปนั้นก็จะได้ระบุเลยบอกว่า มีคณะกรรมการที่ เกี่ยวข้องอย่างมากมาย ปัญหาที่ผมจะต้องอธิบายในเหตุผลที่ผมหยิบยก ขึ้นมาก็คือว่า ในประการที่ ๑ ถ้าบุคคลเหล่านี้เจ้าหน้าที่ที่ผมอธิบายให้ ท่านประธานได้ทราบคือคณะกรรมการอะไรต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ กฎหมายฉบับนี้ถูกบุคคลอื่นปฏิบัติเข้าไป ถูกบุคคลอื่นกระทำเข้าไปปัญหา เราต้องถามต่อมาว่า เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายหรือไม่ ท่านไม่ได้เขียน ไว้เลย ท่านก็ไม่ได้ใส่ไว้

ประการต่อมาคือประการที่ ๒ ท่านประธานครับ ในมาตราอื่น ๆ หลังจากมาตราที่ ๔ ซึ่งจะต้องพูดถึงเรื่อง การออกหนังสือ การรับรอง การวินิจฉัย การให้ความเห็นต่าง ๆ บุคคลเหล่านี้ไม่ถือว่าเป็นเจ้าพนักงาน ตามกฎหมาย ไม่มีการละเว้นตามประมวลกฎหมายอาญา ปัญหาที่จะต้องถาม ต่อคณะกรรมการว่าท่านปล่อยไปได้อย่างไร มีการหยิบยกในที่ประชุม คณะกรรมการขึ้นมา แต่ผมไม่เข้าใจว่าเรื่องนี้มีการปล่อยไปได้อย่างไร

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมีเหตุผลประกอบ ตามกฎหมายอื่นนะครับ เขายังเขียนไว้เช่น พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖๗ ก็ระบุไว้ในประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๒๔ ก็ระบุไว้เช่นกัน เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมาย ในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจว่าด้วยคนต่างด้าวซึ่งเราพิจารณาผ่านสภานี้ไปเมื่อไม่กี่เดือนที่ผ่านมา ก็เขียนไว้เช่นกัน และในพระราชบัญญัติอาคารชุด ปี ๒๕๒๒ มาตรา ๗ วรรคสอง เขียนไว้เช่นเดียวกัน ทำไมคณะกรรมการมาธิการปล่อยได้อย่างไรในเรื่องเหล่านี้ เป็นเรื่องใหญ่ เรื่องสำคัญ กฎหมายนี้กระทบต่อพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ แต่ไม่ได้เขียนไว้ในบทนิยามเลย ไม่ได้เขียนไว้เพิ่มเติมว่า บุคคลซึ่งเป็นคณะกรรมการเหล่านี้ เมื่อถูกกระทำก็ถือว่าเป็นการกระทำต่อเจ้าพนักงานตามกฎหมาย แต่เจ้าหน้าที่ คณะกรรมการต่าง ๆ ซึ่งเราจะเขียนต่อไป ซึ่งเราจะได้พิจารณาต่อไป เกิดไปเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ หรือไปรับสินบนเข้ามาจะทำอย่างไรกัน ท่านจะตั้งกรรมการสอบวินัยใช้ไหม มันคนละเรื่องกันนะครับ ท่านประธานครับ อันนี้ต้องถามต่อที่ประชุม ถามต่อคณะกรรมการก่อนนะครับ เพราะว่าผมมีหลายประเด็น ผมอยากเรียนถามประเด็นนี้ก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประกิจ

นายประกิจ พลเดช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ

กระผม ประกิจ พลเดช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ เนื่องจากในการประชุมครั้งที่แล้วได้มีการพิจารณาถึงคำนิยามของคำว่า พืช ซึ่งมีคุณกมล บันไดเพชร กระผมและที่ท่านอาจารย์สืบแสง พรหมบุญ ได้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ซึ่งประเด็นนี้ยังไม่ได้ผ่านที่ประชุมนะครับ และอยู่ในระหว่างที่พิจารณาอยู่ ท่านประธานครับ กระผมอยากกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ในการประชุมครั้งที่แล้วท่านกรรมาธิการได้ตอบชี้แจงว่า เหตุผลที่ไม่เติมคำว่า และให้หมายความรวมถึงจุลชีพอื่นที่ประกาศกำหนดในกฎกระทรวง เข้าไป ซึ่งกระผม ๓ ท่านที่กล่าวถึงเมื่อก็มีความเห็นว่า สมควรที่จะเติมคำนี้เข้าไป ท่านกรรมาธิการเสียงข้างมากได้ให้เหตุผลว่า ประการที่ ๑ ก็คือว่า ใช้คำว่า ไม่สามารถปฏิบัติได้ เนื่องจากจุลชีพเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็น ท่านประธานครับ ส่วนนี้กระผมต้องกราบเรียนต่อท่านประธานครับว่า จุลชีพเป็นสิ่งที่มิชีวิต และขณะเดียวกันแม้จะมองไม่เห็น แต่มันสามารถที่จะบังคับหรือจับมันได้ด้วยวิธีการต่าง ๆ เกิดขึ้นได้ และนอกจากนั้นแล้วในสิ่งต่อไปในอนาคต

สพ ๑๔/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

เราทราบอยู่แล้วว่า มันเป็นความจำเป็นอาจจะเกิดสงครามจูลชีพขึ้นในอนาคตก็ได้ และนอกจากนั้นแล้วท่านได้ชี้แจงกระผมบอกว่า จะมีระเบียบว่าด้วยความหลากหลายทั้งชีวภาพที่สามารถคลุมถึงคำนี้อยู่แล้ว ไม่จำเป็นจะต้องมาบัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับนี้ กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานครับว่า ตรงนั้นเป็นเพียงระเบียบ ไม่ใช่เป็นกฎหมาย ถ้าออกเป็นกฎหมายมาแล้ว กระผมจะไม่ได้พูดถึงตรงนี้อีกเลย นอกจากนั้นแล้วท่านประธานครับ ในสิ่งที่ท่านเขียนไว้นั้นนะครับ เป็นการเขียนถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่ใช้แต่ปัจจุบันอย่างเดียว หมายความว่า จะต้องบังคับถึงในอนาคตด้วย ที่นี้การที่จะเขียนที่จะบังคับถึงในอนาคตนั้น ตรงนี้ตามกฎหมายที่พวกกระผมขอแปรญัตติไว้นั้นก็จะเปิดช่องให้แก่รัฐมนตรีผู้มีอำนาจ เพราะว่าในที่เขียนว่า ให้หมายความรวมถึงจูลชีพอื่นที่ประกาศกำหนดในกฎกระทรวง ผู้ที่จะประกาศได้ก็คือ รัฐมนตรี ในการที่ประกาศกฎกระทรวง-----

ดังนั้นจะบอกว่าตรงนี้ก็กลัวความคิดเห็นมีออกเป็น ๒ มุมด้วยกัน มุมที่ ๑ ฝ่ายกรรมมาธิการเสียงข้างมากบอกว่า ถ้าเขียนไว้อย่างนี้ก็กลัวต่างชาติจะมาบังคับรัฐมนตรี และเขาจะให้รัฐมนตรีไปประกาศอย่างหนึ่งอย่างใด จุลชีพอย่างหนึ่งอย่างใดเกิดขึ้น และขณะเดียวกัน ให้หมายความตาม คำจำกัดความ คำว่า พิษ ก็จะมีผลบังคับตามกฎหมายฉบับนี้เข้ามา แต่ขณะเดียวกันพวกกระผมเสียงข้างน้อยกลับมองตรงกันข้ามกันครับว่าการที่ไม่เขียนไว้เป็นอันตรายมากกว่า เพราะว่าต่างชาติมีโอกาที่จะเข้ามา เสร็จเรียบร้อยแล้วก็เข้าไปวิจัยตัวใดตัวหนึ่งที่เป็นสัตว์ที่มีชีวิต เป็นส่วนที่มีชีวิตอยู่ จุลชีพที่มีอยู่ เมื่อวิจัยตัวนั้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว เมื่อกฎหมายไม่สามารถบังคับถึงอย่างนี้ก็ไม่สามารถจะตีความต่าง ๆ เข้าตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืชได้ เราก็เสียผลประโยชน์ของประเทศชาติไป ความหลากหลายทางชีวภาพหรือขณะเดียวกัน สิ่งที่เกิดขึ้นในโซนร้อนทั้งหมด ประเทศไทยถือว่าเป็นประเทศหนึ่งซึ่งมีสิ่งนี้มากที่สุด ดังนั้นความสูญเสียต่าง ๆ ตรงนี้จะเกิดขึ้นมาก นี่คือสิ่งที่พวกผมเสียงข้างน้อยมีความเห็นบอกว่า การเขียนไว้ดีกว่าไม่ได้เขียน นี่คือเหตุผลของการที่อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธาน นอกจากนั้นแล้ว ท่านประธานครับ ผมต้องกราบเรียนต่อท่านประธานว่า การที่กำหนดในกฎกระทรวง คนที่จะเป็นรัฐมนตรีจะถูกบังคับโดยตัวบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ต่างชาติหรือใครจะมาบังคับว่าอย่างนี้เกิดขึ้น ผมว่าคนนั้นในฐานะที่เราเลือกไปเป็นรัฐมนตรี เจ้ากระทรวงตรงนี้ หรือตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นผู้ดูแลตามพระราชบัญญัตินี้ก็ต้องมีหน้าที่ในการที่จะรักษาบ้านเมืองของเราอยู่แล้ว จะมีบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาบังคับโดยวิธีการอย่างนั้น เขาจะต้องรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติไว้มากขึ้น แต่ขณะเดียวกัน เรื่องใหญ่ตรงนี้ผมคิดว่ามีปัญหาคือว่ากรมวิชาการกลัวปฏิบัติไม่ได้ การปฏิบัติไม่ได้ไม่ใช่เกิดขึ้นจากกฎหมายฉบับนี้ ปฏิบัติไม่ได้ตรงนี้ เนื่องจากกรณีที่เกิดขึ้นจากว่า เราให้โอกาสแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์อยู่แล้ว ดังนั้นถ้าไม่ประกาศก็ไม่ได้มีปัญหาอะไร ก็บังคับตามคำจำกัดความพิจารณาเอาเฉพาะคำว่า สหรัยแค่นั้นเอง แต่ขณะเดียวกัน ถ้าเห็นว่าจุลชีพมีความจำเป็นต้องประกาศก็ไปประกาศเพิ่ม การเขียนอย่างนี้จะกว้างกว่าและได้ประโยชน์มากกว่า ดังนั้น

กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานครับว่า สิ่งนี้การเขียนไว้ย่อมดีกว่า
ไม่เขียน แล้วก็มีความหมายอีกหลายฉบับซึ่งพยายามที่จะตีความให้กว้าง
และไกลสักไว้ก่อน ในขณะที่เดียวกันส่วนการปฏิบัติอย่างไร เป็นหน้าที่ของ
ผู้ที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินั้นเป็นผู้ที่จะดำเนินการพิจารณา ดังนั้น
พวกกระผมเสียงข้างน้อย ๓ ท่าน ด้วยเหตุผลอย่างนี้จึงขอกราบเรียน
ต่อท่านประธานครับ ขอให้ที่ประชุมพิจารณาและวินิจฉัยด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุรสิทธิ์ครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัฑฒ์ (ชลบุรี) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัฑฒ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย ผมขออนุญาตที่จะเรียนตามท่านประธาน
ผ่านไปยังคณะกรรมการสักเล็กน้อย ความจริงแล้วในเบื้องต้นผมเอง
ไม่คิดใจเท่าไร แต่ว่าจากสลิปคำที่แล้วก็แล้วมีสมาชิกได้สอบถามบางประเด็น
โดยเฉพาะ เรื่องของจุลชีพที่มีความสงสัยว่าทำไมไม่รวมไปด้วย
ซึ่งคณะกรรมการได้ตอบในลักษณะที่บ่งบอกให้เห็นว่า ในด้านของ
วิชาการของเราสามารถที่จะดำเนินการ โดยสามารถดำเนินการได้
เพียง .๕ เปอร์เซ็นต์ หรือ ๐.๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง ซึ่งตรงนี้
สร้างความกังวลใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคำจำกัดความ คำว่า พืช
เป็นเรื่องที่ค่อนข้างที่จะต้องพิจารณากันมากพอสมควร เพราะมีความสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้คำว่า คุ้มครองพันธุ์พืช ซึ่งทางคณะกรรมการนั้น
ได้มีการเพิ่มเติมคำว่า และสาหร่ายเข้าไป ผมจึงมีความรู้สึกอย่างหนึ่งว่า
เมื่อทางฝ่ายวิชาการเองยังไม่มีความพร้อมในบางสิ่งบางอย่าง ทำให้ผม
มองว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายที่มีหลักการในลักษณะที่จะ
ให้ความคุ้มครองและส่งเสริมที่จะให้มีการปรับปรุงและพัฒนาพันธุ์ให้มี
พันธุ์พืชใหม่เพิ่มเติม โดยการสร้างแรงจูงใจด้วยการให้สิทธิและ
ความคุ้มครองตามกฎหมาย ซึ่งกฎหมายฉบับนี้เราจะให้ความคุ้มครองเขา
ในเรื่องของพันธุ์พืช ถ้าจะถามว่า ในเรื่องของพันธุ์พืชนี้ถ้าหากว่าบุคลากร
หรือว่าคณะกรรมการที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะให้ความคุ้มครองเขาแล้ว
คณะกรรมการได้เพิ่มเติมเข้ามาในเรื่องของสาหร่ายหรือว่าในเรื่องของ
พันธุ์พืชก็แล้วแต่ที่อยู่ฝ่ายที่ท่านจะให้สิทธิคุ้มครองเขาตามกฎหมายนี้
ท่านมีความพร้อมแค่ไหน อย่างไร ท่านได้คำนึงถึงว่าผลกระทบ สมมุติว่า

ท่านไปรับรองเขาแล้ว พันธุ์พืชใหม่ซึ่งมีการแปลงพันธุ์ออกมา ผมอยากจะ
เรียนถามว่า ตรงนี้ท่านได้คำนึงถึงในระบบของ ไบโอสเฟตี้ (Biosafety)
หรือเปล่า และท่านได้คำนึงถึงหรือเปล่าว่า พันธุ์พืชใหม่ที่จะนำมาใช้
ในประเทศไทยจะส่งผลกระทบต่อคนแคไหน เพียงไร ตรงนี้เป็นประเด็นสำคัญ
ผมคิดว่าถ้าหากว่าเราจะให้กฎหมายคุ้มครองแล้ว ถ้าหากว่าทางฝ่ายวิชาการ
ไม่มีความพร้อมพอ นั่นคืออันตรายมหากาศ เรามีพันธุ์พืชบางอย่างที่เข้ามา
จากต่างประเทศ แต่เราเองเรายังไม่เคยพิสูจน์ว่าผลที่จะกระทบในด้านของ
ไบโอสเฟตี้ หรือว่าผลที่กระทบต่อผู้บริโภคก็คือคนเรานั้นจะทำอย่างไร
ผมอยากได้คำตอบว่า ถ้าหากว่าท่านมีความพร้อมในเรื่องของสำหรัย
ที่ท่านได้เพิ่มเติมมานั้นแคไหน อย่างไร แล้วก็คำว่า พันธุ์พืช สิ่งที่เป็น
พันธุ์พืชทั้งหมดซึ่งท่านจะต้องให้ความคุ้มครองตามกฎหมายฉบับนี้ท่านมี
ความพร้อมและได้คำนึงถึง ๒ สิ่งที่ผมได้พูดแคไหน อย่างไรครับ
ขอเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมาธิการครับ

นายไพโร พัฒน (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม นายไพโร พัฒน ในฐานะกรรมาธิการ
ต่อความเห็นของท่านกรรมาธิการและเพื่อนสมาชิก ไม่ว่าจะ เป็นกรรมาธิการ
เสียงข้างน้อยหรือเสียงข้างมาก ท่านเพื่อนสมาชิกที่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
ตลอดจนท่านสมาชิกที่มีความคิดเห็นเป็นอย่างอื่น ความจริงแล้วเราได้ถกเถียง
กันมาก ในคำนิยามคำว่า ฟิช ว่าตรงนี้จะหมายถึงอะไรได้บ้าง แม้กระทั่ง
ตัวกระผมเองก็ เป็นคนหนึ่งที่ได้อภิปรายสนับสนุนว่า น่าจะรวมไปถึงสาหร่ายด้วย
แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นทางกรรมาธิการ ตลอดจนนักวิชาการก็ได้มีความเห็นแย้งกันมาตลอด
จนในที่สุดก็มีกรรมาธิการบางท่านต้องการที่จะรักษาผลประโยชน์ให้กับบ้านเมือง
ตรงนั้นเข้าใจ ทำให้มีการพยายามที่จะให้ครอบคลุมไปถึงกรณีของจุลชีพไปด้วย
แต่เราต้องทำความเข้าใจก่อนนะครับว่ากฎหมายนี้คือพระราชบัญญัติคุ้มครอง
พันธุ์ฟิช เพราะฉะนั้นเราต้องตีความคำว่า ฟิช ให้ชัดเจนก่อน ปัญหาของจุลชีพ
ความจริงแล้วในความหมายของคำว่า จุลชีพ นั้นจะรวมถึงมีชีวิตรเล็ก ๆ
ทั้งหมด มาจากคำว่า จุล กับ ชีพ ครับ คือสิ่งมีชีวิตเล็ก ๆ ตรงนี้จะรวมไปถึง
แบคทีเรีย (Bacteria) เชื้อรา ไวรัส (Virus) และก็พวกไมโครพลาสมา
(Microplasma) ต่าง ๆ การที่เราจะนำกฎหมายนี้ไปใช้บังคับในอนาคต
จะมีปัญหาในการตีความในเรื่องของจุลชีพใหม่บ้าง ซึ่งอันที่จริงแล้วตรงนี้
เราสามารถที่จะ ไปขอคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตรได้อยู่แล้ว
ในขณะที่เดียวกันถ้าเอาตรงนี้มาใช้บังคับใน พ.ร.บ. พันธุ์ฟิช ก็จะมีปัญหา
ในเรื่องของจุลชีพพื้นเมืองบ้าง จุลชีพเฉพาะถิ่นบ้าง ที่สำคัญที่สุดครับ ในจุลชีพนี้
บางครั้งเราไม่สามารถจำแนกได้แน่ครับว่าจะ เป็นฟิช หรือเป็นสัตว์ เราจำแนก
ไม่ได้ เพราะคนละประเภทกันเลยครับกับความหมายของ พ.ร.บ. พันธุ์ฟิช
ที่ต้องการคุ้มครอง ถึงแม้จะมีความสำคัญทางการแพทย์ หรือว่าความสำคัญ
ทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมอะไรก็แล้วแต่ ผมยอมรับความจริงเช่นเดียวกัน
กับที่เพื่อนสมาชิกได้บอกว่า ความรู้ของเราทางด้านนี้มีจำกัด การจดทะเบียน
การคุ้มครองจะ เป็นการยากต่อการพิสูจน์ถึงความใหม่ ความสม่ำเสมอ
ความคงตัวของลักษณะประจำพันธุ์ตามมาตรา ๑๒ หรือแม้กระทั่งมาตรา ๔
ของพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนการป้องกัน การนำเข้า การส่งออกนอก
ราชอาณาจักรทำได้ยากทั้งสิ้นครับ เพราะไม่มีความสม่ำเสมอ ความไม่คงตัว

ตรงนี้ทำให้เกิดปัญหา ในขณะที่เดียวกันกรรมการทุกท่านเคารพในความเห็น
ของเพื่อนสมาชิกทุกท่านครับ แต่ว่าพวกเราต้องยอมรับความจริงตรงนี้ว่า
การจำแนกความเป็นพืช เป็นสัตว์ของจุลชีพมีปัญหามากจริง ๆ ในขณะนี้เรามีปัญหา
ในเรื่องของ จี.เอ็ม.โอ. (GMO) ในการนำจุลชีพ หรือว่าจุลินทรีย์เล็ก ๆ
ไปใส่รวมในสารพันธุกรรม แล้วก่อให้เกิดพืชชนิดใหม่ซึ่งมีผลตอบแทน
ทางเศรษฐกิจสูง แล้วปัจจุบันนี้ก็มีปัญหาตกเถียงทางวิชาการว่าจะ เป็นอันตราย
หรือไม่ อะไรอย่างนี้ เพราะฉะนั้นอยากกราบเรียนไปถึงกรรมการ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านกรรมการเสียงข้างน้อยว่า พวกเรากรรมการ
ทุกท่านเคารพในความคิดเห็น แต่ประเด็นนี้จะมีปัญหาในการปฏิบัติตามกฎหมาย
จริง ๆ ขอกราบเรียนด้วยความเคารพครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ อาจารย์สืบแสง

นายสืบแสง พรหมบุญ (กรรมธิการ) : ผมพูดไม่ยาวครับ
 ท่านประธาน กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สืบแสง พรหมบุญ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันพุธที่แล้ว
 ได้ปิดอภิปรายไปก่อน หลังจากที่ท่านกรรมธิการเสียงข้างมากได้ชี้แจงแล้ว
 กระผมขอต่อสั้น ๆ นะครับ ในปัญหาที่ผมคิดว่ายังไม่กระจ่างอยู่ดี คือในประเด็นแรก
 ที่กรรมธิการเสียงข้างมากได้พูดถึงว่า การที่ไม่อยากจะรวมจุลชีพไว้
 ในคำจำกัดความนี้ เพราะเหตุว่าขณะนี้ทั้งเราและโลกรู้จัก หรือวิจัยจุลชีพจนรู้จัก
 เพียง .๕ เพอร์เซ็นต์ หรือ .๐๕ เพอร์เซ็นต์ ก็แล้วแต่ ท่านผู้ฟังและ
 เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติอาจจะเข้าใจตามหลักสถิติว่ามันน้อยเหลือเกิน
 แต่ผมอยากจะกราบเรียนครับท่านประธาน ไม่มีใครรู้ว่าจุลชีพทั้งโลกนี้มีเท่าไร
 ก็ร้อยล้านชนิดไม่มีใครรู้แน่ครับ เพราะฉะนั้น .๕ เพอร์เซ็นต์ของส่วนที่ไม่รู้นั้น
 มากเหลือเกิน เพราะว่าอะไรครับ จุลชีพอยู่ในทุกหนทุกแห่ง แม้กระทั่งในน้ำมัน
 ในน้ำร้อนก็อยู่ได้แน่ครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นจุลชีพมันมหัศจรรย์ มันอยู่
 ทุกหนทุกแห่ง อยู่ในตัวคนและอยู่ในวัสดุทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะฉะนั้นความรู้
 ที่มีอยู่เพียง .๕ เพอร์เซ็นต์นั้นมันมหาศาล ผมยกตัวอย่างข้อเท็จจริง
 ๒ เรื่องนะครับว่า ในปัจจุบันนี้ผมยืนยันด้วยความเป็นจริงว่า มิตรประเทศ
 ของเราประเทศหนึ่งในเอเชียมาขโมยจุลชีพของเราทุกวันไปใส่ธนาคารจุลชีพ
 ของเขา ซึ่งเป็นความลับระดับประเทศ แต่ผมทราบ เขาเอาไปทุกวัน หรือถ้าจะ
 เอาหลักฐานที่ชัดเจนว่าหนังสือพิมพ์ต่างประเทศ ลอนดอนไทม์ (London time)
 เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๑ ก็ได้ลงข่าวนะครับว่า มหาวิทยาลัยต่างประเทศ
 ในอังกฤษ ซึ่งไม่ต้องเอ่ยนามเขานะครับ ได้เอาสายพันธุ์จุลินทรีย์ของเราไป
 ๒๐๐ สายพันธุ์ แล้วทางฝ่ายเราประท้วง จะว่าเราไม่ทราบไม่ได้ เราทราบ
 เพราะว่าเขายืมไปแล้วเขาไม่คืน ในที่สุดได้ข่าวว่าเขาจะคืนแต่คืนหรือยัง
 ผมก็ยังไม่ได้ตาม เพราะฉะนั้นจะบอกว่าเราไม่รู้เลยก็ไม่ใช่นะครับ และถ้า
 ไม่มีค่าเขาก็ไม่มานั่งขโมยไปหรอกครับ เพราะฉะนั้นผมเรียนว่าที่เขาขโมยไป
 ๒๐๐ สายพันธุ์นี้เอาไปจากภาคใต้ของไทย จากขอนแก่น จากป่าชายเลน
 และบริเวณชายฝั่งทะเลภาคใต้ของไทย เขาเอาไปครับ เอาไปทำอะไรครับ
 เอาไปทำอุตสาหกรรม ไปทำยา ไปทำสารพัด ฉะนั้นการที่เรียนว่าจำนวนที่รู้นั้นน้อย
 ก็ไม่ควรจะครอบคลุมนั้นก็ไม่ใช่เหตุผล เพราะว่าเห็นกับเรา เราก็รู้ไม่เท่าไร
 หลอกครับ สหายเราที่รู้ไม่เท่าไรหลอกครับ พันธุ์พืชเราก็รู้ไม่เท่าไรหลอกครับ

เพราะขณะนี้ล่าสுகณะครึบท่านประธาน ตัวเหลืองที่มีการตัดต่อยีน (Gene) แล้วนำเข้ามาปลูกในเมืองไทย แล้วไปทดลองที่เชียงใหม่ นั้น ถูกตีกลับจากอังกฤษนะครึบ เพราะว่ามีปัญหาในเรื่องคุณภาพ เพราะฉะนั้นเราก็รู้ไม่เท่าไรหรอกครึบ ถ้าเราอ้างเหตุนี้ เราก็ไม่ควรจะออกพระราชบัญญัติฉบับนี้เลย แต่ความหมายของกรรมาธิการเสียงข้างน้อยก็ถือว่า ถ้าเราทำได้เขียนพระราชบัญญัติฉบับก้าวนานี้ไว้แล้ว เพื่อปัจจุบันและอนาคต ถ้าเราเขียนไว้ชัดเจนให้ครอบคลุมไว้ก็จะกระตุ้นให้นักวิจัยและสถาบันวิจัยของประเทศเห็นความสำคัญ พยายามที่จะเรียนรู้สิ่งเหล่านี้ขึ้น ถ้าเรียนรู้เพียงพอแล้ว โดยเฉพาะจุลชีพ ท่านจะประกาศเมื่อไรท่านก็ประกาศสิครึบ ถ้าท่านเห็นว่าท่านยังไม่พร้อมท่านก็อย่าประกาศ เพราะฉะนั้นก็ทำได้ พอถึงตรงนี้ท่านกรรมาธิการเสียงข้างมากก็บอกว่าไม่รู้ เพราะว่าถ้าจะไปจดทะเบียนก็ไปจดทะเบียนสิทธิบัตรได้ ผมกราบเรียนครึบท่านประธาน กฎหมายสิทธิบัตรผมก็เป็นกรรมาธิการนะครึบ สิทธิบัตรนั้นให้ความคุ้มครองกรรมวิธีนะครึบ คุ้มครองกรรมวิธีในการประดิษฐ์ที่ก้าวนานี้ แต่อันนั้นคุ้มครองอยู่แล้วทั้งในเรื่องพันธุ์พืช กรรมวิธีในการที่จะใช้วิธีการตัดต่อพันธุ์พืชด้วยยีนหรืออย่างอื่น เขาจดทะเบียนอันนั้นได้อยู่แล้ว แต่การจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชนี้เราก็หมายความว่าเราเน้นคุ้มครองพันธุ์พืชเป็นหลัก แต่เราให้หมายความรวมถึงเห็ด ซึ่งเราก็เถียงกันอยู่ว่าเป็นพืชหรือเปล่า หลายทฤษฎีว่าไม่ใช่พืชแต่เราให้คลุม เพราะเรารู้กันแล้วว่าเห็ดเด็ยวนี้บางชนิดเรามองเห็นได้ ทั้ง ๆ ที่เห็ดมันไม่ใช่พืชมันเป็นรา แต่มันจับกันได้ด้วยเส้นใยไฮฟาที่ผมเรียนแล้ว สาหร่ายก็เหมือนกันไม่ใช่พืชโดยตรง สาหร่ายเราก็ให้หมายความรวมถึงสาหร่ายด้วยในเรื่องพืชนี้ -----

เพราะฉะนั้นกระผมในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อยคำนึงถึงผลประโยชน์ของ
 จุลินทรีย์ซึ่งจะเป็นสิ่งมีชีวิตมหัศจรรย์ที่เกิดขึ้นมาทั่วโลกนี้ ๓๕๐ ล้านล้านปีแล้วนะครับ
 ๓.๕ ล้านล้านปี เป็นสิ่งที่มีค่าแล้วเป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ที่จะใช้เทคโนโลยีชีวภาพ
 เข้าไปวิจัยมันจนกระทั่งสร้างสายพันธุ์ที่สม่ำเสมอได้ ผมยกตัวอย่างสายพันธุ์ที่
 สม่ำเสมอ ตัวอย่างตัวยีสต์ (Yeast) ที่เราใช้ในการผลิตแอลกอฮอล์ ผลิตไวน์
 ผลิตขนมปัง เขาสามารถจะผลิตยีสต์คุณภาพที่ต้องการได้ตลอดเวลาครับทำได้
 ยีสต์เป็นจุลชีพครับ แต่เราเห็น เราเรียกยีสต์ เราดูยีสต์ เราเห็นยีสต์ ๗
 เรานึกว่าเป็นตัวยีสต์ไม่ใช่หรือครับ เรามองยีสต์ไม่เห็นนะครับ ยีสต์ที่เรา
 มองเห็นประกอบด้วยจุลินทรีย์จำนวนนับเป็นพันเป็นหมื่นนะครับ ถึงเห็น ๑ ยีสต์
 เพราะฉะนั้นการมองไม่เห็นไม่ใช่ปัญหา เราไม่ได้มองจุลชีพด้วยตาเปล่าครับ
 ไม่มีใครมองจุลชีพด้วยตาเปล่านะครับ ต้องใช้เครื่องมือพิเศษทางวิทยาศาสตร์
 แล้วทำการวิจัยได้ ทำการค้นคว้าได้เพราะฉะนั้นในประเด็นอย่างนี้นะครับ
 ผมก็มองว่าในเมื่อถ้าใส่ไว้แล้วเราก็ถือไว้ว่า ตามที่ประกาศในกฎกระทรวง
 ก็น่าจะเพียงพอครับ เพราะฉะนั้นในกรณีอย่างนี้ผมเรียนว่าขณะนี้ต่างชาติ
 กำลังมาหยิบจุลินทรีย์ของเราไปใช้ โดยไม่มีการที่จะต้องมีการสนใจเลย
 เพราะว่าเราบอกเราไม่รู้ เราก็ไม่ควรจะรู้ต่อไป แต่จุดประสงค์ผมอยากจะย้ำ
 เป็นคำสุดท้ายนะครับ ว่าที่อยากจะใส่ไว้เพื่ออยากจะกระตุ้นให้เกิดความตื่นตัว
 ในการศึกษาทั้งเห็นทั้งสหาย และอื่น ๆ รวมทั้งจุลินทรีย์อย่างจริงจัง เพื่อที่
 เราจะได้รู้จักมัน นี่เป็นผลประโยชน์ของประเทศเมืองร้อนประเทศเกษตร
 อย่างบ้านเรานะครับ ซึ่งนี่คือสมบัติล้ำค่าที่เรามีอยู่ ความหลากหลายทางชีวภาพ
 ของป่าเขตร้อนเป็นทรัพย์สมบัติล้ำค่าที่พวกเรายังไม่ตระหนักนะครับ เรากำลัง
 ถูกทำลายนะครับ ทุกชั่วโมง ทุกนาทีนี้ถูกทำลายด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของ
 การพัฒนาที่ไม่คำนึงถึงระบบนิเวศน์ เราทำลายป่า เราขยายบ้านทำถนน
 ทำลายจุลินทรีย์ ทำลายสารพัดทุกวินาทีครับ ประเทศอื่นเขายิ้มครับ เวลาเขามา
 เขาหยิบไปตามสบาย เราไม่รู้ก็ไม่รู้ต่อไป เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ก็คืออยากจะ
 ย้ำว่านี่เพื่อประโยชน์ของอนาคต ถ้าใส่ไว้แล้วไม่เสียหาย ผมก็คิดว่าน่าจะต้อง
 ช่วยกันพิจารณานะครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญคณะกรรมการ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (กรรมการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพ
 ท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อย และเพื่อนสมาชิกครับ ด้วยความเป็นจริงแล้ว
 ในประเด็นเหล่านี้ กรรมาธิการได้ชี้แจงไปแล้วเมื่อครั้งที่แล้วแล้ว ในวันนี้เอง
 ผมขออนุญาตกราบเรียนว่าในความไม่รู้จักในความสัมพันธ์ของจุลชีพนี้เองนะครับ
 ซึ่งทำให้กรรมาธิการเองโดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์การออกพระราชบัญญัติฉบับนี้
 เพื่อที่จะให้ไปคุ้มครองพันธุ์พืชพื้นเมือง พันธุ์พืชเฉพาะถิ่น ซึ่งเป็นของพี่น้องประชาชน
 คนไทยทั่วประเทศ ด้วยความเป็นจริงแล้ว ผมขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธาน
 ตรงนี้ว่า เราไม่เคยมีพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์พืชมาก่อน ซึ่งถ้าเรา
 มีมาแล้วนั้นนะครับ เป็นการคุ้มครองพันธุ์พืชของพี่น้องประชาชน ซึ่งอยู่ตามป่าตามเขา
 ทั้งหมดทั่วประเทศไม่ให้เสียเปรียบมาก่อนแล้วนั้น จะเป็นการออกพระราชบัญญัติ
 คุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ ในต่างประเทศมีการแยกพันธุ์พืชด้วยซ้ำไปครับว่า มีการออก
 พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืชเก่าก่อน แล้วค่อยมาให้โอกาสคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่
 ที่เกิดขึ้น แต่ด้วยความซึ่งเราเอง กรรมาธิการเองมองเห็นว่าเราน่าจะออกไป
 พร้อม ๆ กันถึงได้ขออนุญาตกราบเรียนว่าวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้
 เพื่อไปดำเนินการในการจดทะเบียนพันธุ์พืช คุ้มครองพันธุ์พืชของพี่น้องประชาชน
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ทันที อะไรซึ่งเป็นปัญหานั้น
 กรรมาธิการมองเช่นเดียวกันกับเพื่อนกรรมาธิการซึ่งแปรญัตติเข้ามา ซึ่งได้ฟัง
 หลายครั้งในชั้นกรรมาธิการ ขออนุญาตกราบเรียนเพิ่มเติมไปอีกว่าเมื่อสัปดาห์
 ที่ผ่านมานั้นมีเพื่อนกรรมาธิการบางท่านบอกว่า ความหมายของพืชในพระราชบัญญัติ
 กักพืชนั้นรวมถึงตัวห้า ตัวเบียน ซึ่งเป็นสัตว์นั้น ต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า
 วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้กับพระราชบัญญัติกักพืชนั้นคนละอย่างกัน
 พระราชบัญญัติกักพืชนั้นต้องการที่จะบอกเป็นการป้องกันศัตรูของพืช ศัตรูของพืช
 นอกจากจะเป็นพืชอื่น ๆ แล้วนั้น ในการกักพืชที่จะมากับพืชแล้ว โรคแมลง
 ก็เป็นสิ่งที่ตามมา นั้นเป็นความหมายที่ชัดเจนว่าเราต้องการจำกัดความ
 คำว่า พืช นั้นรวมถึงตัวห้า และตัวเบียนที่เกิดขึ้น แต่ในพระราชบัญญัติฉบับนี้
 วัตถุประสงค์เพื่อเป็นการไปจดทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืช โดยเฉพาะอย่างยิ่งนั้น
 เราได้คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมของประเทศแล้วว่า ถ้าออกเพิ่มเติมไปถึง
 จุลชีพนั้น ซึ่งเมื่อครั้งที่แล้วเราพูดชัดเจนว่าโอกาสซึ่งเราจะเสียเปรียบมากกว่า

ดังนั้นด้วยความไม่รู้ของเราเองครับ เราถึงขออนุญาตกราบเรียนกับเพื่อน
 กรรมการทั้งหมดว่า เราขอให้ความหมายของคำว่าพืชควบคุมไปยังสิ่งมีชีวิต
 ในอาณาจักรพืช ซึ่งในอาณาจักรพืชนั้นผมขออนุญาตกราบเรียนแล้วว่า ในสิ่ง
 มีชีวิตในราชอาณาจักรพืชทั้งหมดสามารถควบคุมความหมายเป็นส่วนใหญ่
 และควบคุมในสิ่งซึ่งจะไปจดทะเบียนให้แล้วเสร็จภายในที่มีผลบังคับของ
 กฎหมายฉบับนี้ รวมไปถึงเห็ดนั้น ถึงแม้ว่าเห็ดจะไม่ใช่พืช แต่เรามีความมั่นใจ
 ว่าเห็ดคือรา ซึ่งสามารถที่จะเพาะเลี้ยง สามารถที่จะหาสายพันธุ์ของเชื้อรา
 นำมาสู่การซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจได้ นั่นก็คือสามารถที่จะเพาะเห็ด ซึ่งอนาคต
 การเพาะเห็ดนั้นเราขยายตัวอย่างกว้างขวางในขณะนี้สมควรที่จะได้รับ
 การคุ้มครองที่เกิดขึ้น สาหร่ายเช่นเดียวกันครับ อย่างน้อยที่สุดสาหร่ายที่
 เป็นพืชเรายินดีที่มีความคงตัวซึ่งมีตามลักษณะของประจำพันธุ์ในมาตรา ๑๒ นั้น
 เราจะให้จดทะเบียนที่เกิดขึ้น สิ่งซึ่งกรรมการพยายามเพิ่มเข้ามานั้นก็ด้วย
 ความซึ่งจากร่างฯ เดิมนั้นก็มากมหาศาลอยู่แล้วซึ่งจะคุ้มครองในอนาคต
 ที่เกิดขึ้น ซึ่งเชื่อแน่ว่าความหมายของพืชตามมาตรา ๔ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้
 และกรรมการเสียงส่วนใหญ่ก็ได้พยายามถกเถียงกันพูดคุยกันนั้นเป็นที่
 ควบคุมสาระสำคัญ และควบคุมในสิ่งซึ่งเป็นประโยชน์สูงสุดกับประเทศชาติ
 ซึ่งจะไปจดทะเบียนให้เร็ววันหลังจากซึ่งเรามีพระราชบัญญัตินี้ประกาศใช้
 ถ้าเราไม่มีโอกาสประกาศพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้ที่เกิดขึ้นนั้น เราเองตระหนัก
 ด้วยซ้ำไปว่าพันธุ์พืชพื้นเมืองของเราเอง พันธุ์เฉพาะถิ่นเอง ซึ่งพี่น้องประชาชน
 ทั่วประเทศ ทั่วทุกภาค และชุมชนทั่วประเทศซึ่งเตรียมจดทะเบียน
 ในขณะนี้จำเป็นต้องการมาจดทะเบียนเป็นสิ่งแรก นั่นคือสิ่งที่กรรมการต้องขออนุญาต
 กราบเรียนกับเพื่อนสมาชิกอยู่ตรงนี้ว่า เพื่อประโยชน์ของประชาชน เพื่อพี่น้อง
 ประชาชนและคนส่วนใหญ่ได้จดทะเบียน แล้วผมเชื่อแน่ว่าในอนาคตข้างหน้า
 พระราชบัญญัติคุ้มครองจุลินทรีย์คงจะต้องตามมา ซึ่งหลังจากนั้นเสร็จเราเชื่อ
 แน่ว่าจุลินทรีย์มีอะไรบ้างนั้นไม่ใช่เฉพาะจุลินทรีย์ที่เป็นพืช จุลินทรีย์ที่เป็นสัตว์
 รวมทั้งยีสต์ด้วยนั้นจะต้องออกพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งตามมาอย่างแน่นอน
 นั่นคือสิ่งที่ผมขออนุญาตกราบเรียนกับเพื่อนสมาชิกอยู่ตรงนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประจักษ์ครับ

นายประจักษ์ พลเดช (กรรมการ) : ท่านประธาน

ที่เคารพครับ กระผม ประจักษ์ พลเดช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์

พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพต่อคณะกรรมการ
 เสียข้างมาก และขณะเดียวกันผู้ชี้แจง คือพยายามที่จะเน้นให้ที่ประชุมนี้
 เข้าใจว่าพวกกระผมไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ว่าออกมา
 เพื่ออะไร โดยพยายามเน้นว่าเราต้องการออกมาเพื่อคุ้มครองพันธุ์พืช ตรงนี้
 ต้องกราบเรียนต่อท่านประธานนะครับ แล้วก็อธิบายต่อไปว่าเนื่องจากมีพันธุ์พืช
 ถ้าออกมาคุ้มครองพันธุ์พืชเก่าอยู่แล้วต่อไปให้มีพันธุ์ใหม่แล้วค่อยออกคุ้มครอง
 พันธุ์พืชใหม่ คือพยายามจะชี้แจงให้เห็นว่าพวกกระผม ๓ คนนี้ไม่เข้าใจ
 วัตถุประสงค์ พวกกระผมเข้าใจวัตถุประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ และก็ต่อสู้กัน
 หลายคนเขาก็ต่อสู้มามากมายแล้ว ว่าเหตุผลในการที่จะออกกฎหมายฉบับนี้
 เพื่ออะไร ก็เพื่อต้องการกันต่างชาติเขาจะมาเอาทรัพยากรตามธรรมชาติ
 ของเราไป ซึ่งมีความจำเป็นที่จะออกกฎหมายฉบับนี้เข้ามา และจะออก
 กฎหมายฉบับนี้ไม่ว่าพันธุ์พืชเก่า หรือขณะเดียวกันพันธุ์พืชดั้งเดิม พันธุ์พืชพื้นเมือง
 หรือพันธุ์พืชทั่วไปที่จะมีในกฎหมายฉบับนี้ที่ออกมา เป็นส่วนหนึ่งของการเป็น
 ตัวประกอบของตัวร่างฯ ทั้งหมดที่เราต้องการที่จะคุ้มครอง ถูกต้องครับ
 แต่ขณะเดียวกันเรากำลังคิดต่อไปว่า นอกจากตรงนั้นแล้วสิ่งที่มีชีวิตอีกอันหนึ่ง
 ก็คือจุลชีพ ที่เราต่อสู้มาได้สหายแล้วนะครับ เราต่อสู้ต่อไปว่าต้องการให้ได้
 คำว่า จุลชีพ เข้ามาด้วย เพราะเป็นสิ่งซึ่งขณะเดียวกันเป็นสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้น
 ต่อไปในอนาคตที่ไม่มีที่อื่นที่จะมีอีกแล้ว นอกจากบ้านเรามีส่วนหนึ่ง
 และขณะเดียวกันท่านอาจารย์สืบแสงก็พูดแล้วว่า เราถูกลักขโมยไปอยู่ใน
 ต่างประเทศอยู่ในส่วนหนึ่งแล้ว -----

ท่านประธานครับ สิ่งซึ่งเกิดขึ้นตรงนี้ทั้งหมดนี้ครับ เราต้องการเขียนให้
 คลุมถึง เมื่อคลุมถึงแล้วการตีความต่าง ๆ เราจะได้ตีเข้าตามพระราชบัญญัติ
 ของเราได้และขณะเดียวกันคุ้มครองได้ นี่คือเจตนาของพวกกระผมเสียงข้างน้อย
 และนอกจากนั้นแล้ว ท่านประธานครับ ที่บอกว่าการเขียนถึงจะเสียเปรียบ
 มากขึ้น ผมถามกรรมการ เสียเปรียบมากขึ้นตรงไหน เสียหายตรงไหน
 เสียหายอย่างไร ลองอธิบายให้ชัดเจนสิครับว่าเสียหายอย่างไร ผมบอกแล้ว
 ว่าการไม่เขียนถึงต่างหากถึงถูกเขาขโมยไปในปัจจุบัน แต่การที่เราเขียนถึงสิ
 และขณะเดียวกันรัฐมนตรีเป็นคนของเรา รัฐมนตรีเป็นคนไทยต้องรักษาชาติไทย
 รักษาทรัพยากรธรรมชาติของไทย เขาจึงมีโอกาที่จะต้องคุ้มครองและขณะเดียวกัน
 การปฏิบัติ อันไหนที่เห็นว่ามีจำเป็นต้องประกาศตามกฎหมาย ฉบับนี้ก็ประกาศ
 แต่เห็นบอกว่าถ้าเราจะเสียเปรียบเราก็ไม่ประกาศ ก็ไม่เสียหาย เพราะว่า
 ตรงนี้เขียนไว้โดยกว้างว่า ให้หมายความรวมถึงจุลชีพอื่นตามที่ประกาศใน
 กฎกระทรวง เขียนคำนี้ครับท่านประธานครับ เป็นการเปิดช่องให้ที่อยู่แล้ว
 ดังนั้นท่านประธานครับ ผมต้องขอประธานอนุญาตต่อท่านประธานครับว่า
 ประเด็นนี้เป็นประเด็นหลักและขณะเดียวกันเป็นหัวใจของกฎหมายฉบับนี้ครับ
 ผมอยากให้เห็นที่ประชุมนี้ได้มีโอกาสพิจารณาโดยกว้างขวางและให้กรรมการ
 ลองพิจารณาอีกครั้งหนึ่งโดยการบอกมาสิครับว่า เสียเปรียบต่างชาตินี่
 เสียเปรียบอย่างไร เสียหายอย่างไร ลองอธิบายโดยละเอียดสิครับ ให้เห็น
 รูปธรรมสิครับว่ามันคืออะไรครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญครับ

นายวิเชียร เพชรพิสิฐ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ ท่านสมาชิกที่เคารพทั้งหลายครับ กระผม วิเชียร เพชรพิสิฐ
 จากกรมวิชาการเกษตร จริง ๆ แล้วที่ผมพูดวันนี้อาจจะซ้ำกับที่พูดเมื่อวันพุธ
 ที่แล้วนะครับ แต่จำเป็นต้องพูดเพราะว่าท่านก็มาซ้ำของเก่าอีกนะครับ
 ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้นะครับ เจตนารมณ์กฎหมายถ้าพูดกันไปซ้ำอีกทีหนึ่ง
 ว่ากฎหมายฉบับนี้ต้องการคุ้มครองพันธุ์พืช ไม่ใช่คุ้มครองจุลินทรีย์ จุลินทรีย์
 อาจจะผนวกเข้ามาก็จุลชีพนะครับ หมายความว่าแค่เป็นอันดับสองนะครับ
 คุ้มครองพันธุ์พืชเป็นจุดหัวใจของกฎหมายฉบับนี้ อันดับแรกนะครับ อันดับที่ ๒
 ที่ท่านสมาชิกสนใจถามว่าคราวที่แล้วคณะกรรมการเสียงข้างมากพูดว่า
 เราไม่มีความพร้อมในเรื่องของจุลชีพ ผมกราบเรียนว่าไม่ใช่เฉพาะ

คณะกรรมการหรือนักวิชาการของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรฯ
 เท่านั้น ทั้งประเทศ ทั้งโลกนะครับ เป็นที่ยอมรับว่าเรารู้เรื่องจุลชีพแค่
 ๐.๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เพราะสิ่งที่รู้นั้นเรายังรู้น้อยที่สุดด้วยซ้ำไป ประเทศที่
 เจริญแล้วนะครับรู้มากกว่าเรา ตรงนี้ละครับท่านสมาชิกครับ ถ้าเรารู้น้อย
 กว่าเขา เขาจะต้องเข้ามาจดทะเบียนกับเราก่อน เราจะต้องไปซื้อจากเขา
 คราวนี้นะครับ นี่คือการไม่พร้อมจะก่อให้เกิดปัญหา ก่อให้เกิดปัญหาขึ้นมาทันที
 ท่านบอกว่าทำไมเราไม่ประกาศ ทำไมไม่เปิดไว้ก่อนแล้วค่อยประกาศทีหลัง
 ผมกราบเรียนอย่างนี้นะครับ ถ้าเปิดสนามฟุตบอลไว้เมื่อไหร่ครับ คนที่จะ
 ลงแข่งต้องมาทันทีเลย สมัครเข้ามาใช้สนามฟุตบอลเราทันทีเลย ทั้ง ๆ ที่เรา
 ยังไม่ให้ใช้ แต่ถ้าเราไม่มีสนามฟุตบอลจะมาขอใช้ก็ไม่ให้ใช้ นั่นหมายความว่า
 ถ้ากฎหมายฉบับนี้เขียนไว้ว่าถ้าครอบคลุมถึงจุลชีพ ทำไมยู (You) ไม่เปิด
 ฝรั่งเศสถามว่าทำไมยูไม่เปิด ยูเปิดสิ การเปิดคราวนี้ไม่ใช่สภาแห่งนี้เปิดแล้วครับ
 เปิดคราวนี้จะเป็นการเปิดมาจี้ที่รัฐมนตรี รัฐมนตรีผู้หนึ่งผู้ใดก็แล้วแต่จะต้องถูกบังคับ
 โดยวิธีการดังกล่าวให้เราเปิดรับจุลชีพ เมื่อเปิดรับแล้วความเสียหายเกิดขึ้น
 ท่านครับ ท่านหลับตาคิดเอาเองแล้วกันว่าเปิดอย่างไร บังคับอย่างไร บังคับอย่างไร
 ท่านคิดได้ครับ ผมคิดว่าท่านคิดได้ นั่นอันหนึ่งครับข้อเสีย ส่วนความพร้อม
 ไม่พร้อมนั้นผมคิดว่ามีท่านกรรมาธิการบอกว่า แล้วพืชอื่นล่ะพร้อมไหม พืชอื่น
 ผมกราบเรียนแล้วเมื่อวันพุธที่แล้ว ว่าพืชอื่นนั้นหลังจากที่เราได้รับมอบหมายให้
 ปฏิบัติการอันนี้ ได้เชิญผู้ที่ทรงคุณวุฒิในด้านพืชมาฟอร์มทีมกันทั้งหมด ๑๔ ทีม ๖๔ คน
 ท่านประธานครับ เราจัดทำระเบียบวิธีการปฏิบัติต่าง ๆ ที่จะเปรียบเทียบว่า
 พืชนั้นใหม่ไหม พืชนั้นคงตัวไหม พืชนั้นสม่ำเสมอไหม อย่างนี้ครับเรียบร้อยหมด
 ทุกพืชแล้วครับ พอมาถึงจุลชีพ ท่านประธานครับ เราทำไม่ได้ เพราะ
 ๑. เรามองไม่เห็น ความคงตัวก็ไม่มี ความสม่ำเสมอก็ไม่มี ผมกราบเรียนซ้ำ
 อีกครั้งว่า เมื่อเป็นเช่นนี้ผมต้องมากราบเรียนในที่ประชุมนี้ว่า มันเป็นปัญหาครับ
 ช่วยกันพิจารณาหน่อยครับว่าสิ่งที่เราเกิดปัญหาเราทำไม่ได้มันจะ เอามาทำ
 หรือเมื่อทำแล้วเรากระทบกันนะครับ เราจะเว้นจังหวะไว้สักช่วงหนึ่ง
 เมื่อเรามีความพร้อม ต่างชาติมีความพร้อมเราค่อยมาทำกฎหมายนี้กันใหม่
 เป็นกฎหมายฉบับอื่น ผมกราบเรียนว่ามีช่องทางที่น่าจะทำก็คือ ขณะนี้มีประกาศ
 มีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการควบคุมความหลากหลายทางชีวภาพมีอยู่แล้ว
 ถ้าพัฒนาประกาศระเบียบอันนี้ให้ขึ้นมาเป็นกฎหมายก็สามารถที่จะครอบคลุมไปถึง

จุดชีพและสิ่งมีชีวิตทุกอย่างได้ครับ อีกจุดหนึ่งเรื่องไบโอเซพตี้ ที่ท่านสมาชิกสงสัย
ไบโอเซพตี้ นั้นเป็นอีกบทหนึ่งนะครับไม่ใช่อยู่นอกกฎหมายนี้ก็อยู่ในมาตรา ๑๔
ก็จริงครับ แต่มีวิธีการขั้นตอนที่จะปกป้องเรื่องไบโอเซพตี้ไว้เป็นที่เรียบร้อย
พอถึงจุดนั้นแล้วผมจะกราบเรียนอีกครั้งหนึ่งครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณประจักษ์อีกครั้บครับ

นายประกิจ พลเดช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม
 ประกิจ พลเดช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคความหวังใหม่
 ก็ต้องกราบเรียนต่อท่านประธานนะครับว่า ท่านกรรมาธิการพูดลงไปเมื่อกี้
 ก็เอาความเก่ามาพูดเช่นเดียวกัน ไม่ได้มีสิ่งใหม่กว่านี้มีอยู่แค่นี้เองที่พูด
 ท่านประธานครับ ผมถามว่าถ้ามีสนามฟุตบอล แต่ขณะเดียวกันถ้าเราไม่เปิด
 ให้เขาเล่น ด้วยคนของเราไม่เปิดให้เขาเล่น เขามีสิทธิลงไปเล่นไหมครับ
 เขาก็ไม่มีสิทธิ ถ้าจะเปรียบเทียบกับกฎหมายฉบับนี้ก็หมายความว่าตรงนี้เราถึง
 เขียนไว้ ผมถึงพยายามที่จะย้ำว่า การประกาศในกฎกระทรวงนั้นรัฐมนตรี
 เป็นคนของเรา นั่นคือส่วนหนึ่งก็คือว่า ถ้าส่วนนี้ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในฐานะที่เขา
 เป็นผู้รักษาและดูแลทรัพยากรตามธรรมชาติของเขา เขาก็จะเป็นหนึ่งเป็นผู้มี
 ส่วนร่วมกับรัฐมนตรีว่ามีประเทศนี้ เรานี้ ขอให้แต่รัฐมนตรีประกาศมาเท่านั้นเอง
 บอกว่า กำลังมีคนมาแทรกแซงโดยวิธีการอย่างนี้ แน่นนอนครับ คนที่รักสิ่งที่เป็น
 ธรรมชาติทั้งหลายเขาก็จะเข้าร่วมมือ นี่คือการป้องกัน ถ้าจะเปรียบเทียบ
 ง่าย ๆ ก็คือบอกว่า เดี่ยวนี้สนามนี้เราห้ามเล่น แต่ขณะเดียวกันมีคนต่างชาติ
 มาบังคับให้เราเล่น ดังนั้นพวกเราเห็นว่าไม่สมควรที่จะเล่น ถ้ามีใครประกาศ
 ผู้นำประกาศอย่างนี้ บุคคลที่อยู่รอบด้านที่จำเป็นจะต้องใช้สนามนี้ก็เห็นร่วมกันว่า
 ไม่สมควรจะเล่น นี่คือการป้องกันโดยอาศัยประชาชนเป็นตัวร่วม แต่ขณะเดียวกัน
 วิธีการอย่างที่ท่านพูดถึงสิครับ ถูกเขาขโมยไปโดยไม่รู้ตัว สิ่งนี้สิครับ นี่ก็จะเป็น
 ปัญหาที่เกิดขึ้น และประการที่ ๒ ผมต้องพูดอย่างตรงไปตรงมานะครับ
 กรมวิชาการเกษตรวันนี้ต้องตื่นตัวได้แล้วครับ ท่านอย่าไปคิดว่าสิ่งที่เขียน
 กฎหมายไปและต้องปฏิบัติได้ ในขณะที่เดียวกันแน่นอนเราเขียนกฎหมาย
 เพื่อปฏิบัติได้ แต่การปฏิบัติได้ตรงนี้เราเปิดช่องไว้แล้ว ให้รัฐมนตรีประกาศเอา
 ถ้าตรงไหนเห็นว่าเราพร้อมก็เอาตรงนั้นไปพิจารณา ถ้าเห็นว่าเราไม่พร้อม
 เราก็ปิดไว้ไม่จำเป็นต้องเปิดให้เขารู้ก็ใช้วิธีการอย่างนี้ ท่านประธานครับ
 ดังนั้นตรงนี้เองครับ มันมีกฎหมายตั้งมากมายที่เขียนถึงในลักษณะนี้
 โดยขณะเดียวกันเขียนไปไกลอีก ๑๐ ปีข้างหน้า ๒๐ ปีข้างหน้า ไม่จำเป็น
 จะต้องมานั่งแก้กฎหมาย และท่านอ้างระเบียบความหลากหลายทางชีวภาพ
 ตรงนี้ก็เหมือนกัน ท่านประธานทราบไหมครับ เป็นตั้ง ๔ - ๕ ปี เกือบจะ
 ๑๐ ปีแล้ว ตัวนั้นพูดกันมาอย่างนี้ กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ถึงวันนี้ก็ยัง
 ไม่ได้ทำอะไรเลย เพราะไม่สามารถที่จะหาจุด คือสามารถที่จะดำเนินการได้

ว่าวิธีการที่จะร่างกฎหมายฉบับนั้นโดยวิธีอย่างไร นี่คือปัญหาที่เกิดขึ้น แต่วันนี้เรารู้อยู่แล้วว่าต่างชาติกำลังทำอะไรกับเรา ดังนั้นเราก็ต้องสมควรที่จะมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อจะคุ้มครองตัวนี้ขึ้นแล้ว เราก็ต้องสามารถดำเนินการได้และผมอยากย้ำอีกนิดหนึ่งครับว่า คำว่า ฟิช และขณะเดียวกันว่า จูลซีฟเป็นสัตว์ มันไม่ใช่ฟิช ท่านประธานครับ อยู่ที่เราจะตีความต่างหากล่ะว่าบ้านเราตรงนี้ เราบอกว่า ไม้อันนี้เป็นน้ำก็เป็นเรื่องของพวกเราเองที่จะบอกว่าเป็นน้ำ แต่ขณะเดียวกันต่างชาติจะเห็นว่าตัวนี้เป็นฟิชก็ช่างเขาลิ ไม้อันนี้เป็นฟิชก็ช่างเขา แต่ว่าเราอาจจะบอกนี่คือน้ำก็ได้ มันเป็นเรื่องของพวกเราในการที่จะรักษาทรัพยากรตามธรรมชาติของเรา ท่านประธานครับ ดังนั้นวิธีการตรงนี้อยู่ที่การเขียนต่างหากและต่างคนต่างจะมองเห็นว่าข้างหน้าอันไหนที่จะมีประโยชน์มากกว่าต่างหากครับ ท่านประธานครับ
ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายพงษ์พันธ์ นุตราชวงศ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายพงษ์พันธ์ นุตราชวงศ์ กรรมาธิการ ได้รับมอบหมายจากท่านรองประธานคณะกรรมการให้กราบเรียนชี้แจงข้อสังเกตของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติต่อกรณีการบัญญัตินิยามคำว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ ไว้ในมาตรา ๔ ว่าให้หมายถึง ผู้ซึ่งรัฐมนตรีประกาศแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ คือท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติได้กังวลว่าเหตุใดจึงมิได้บัญญัติบทบัญญัติรองรับไว้ว่า ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นั้นเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ในเรื่องนี้คณะกรรมการได้พิจารณาแล้ว คือด้วยเหตุที่ว่าในประมวลกฎหมายอาญานั้นเองได้บัญญัติไว้แล้วว่าข้าราชการซึ่งปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติไว้หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญาอยู่แล้วซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็คือข้าราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ซึ่งรัฐมนตรีจะแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามกฎหมาย ด้วยเหตุดังกล่าวจึงไม่จำเป็นจะต้องบัญญัติซ้ำไว้อีกว่า ให้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ส่วนกรณีที่ว่าเหตุใดจึงมิได้บัญญัติไว้ว่า ให้กรรมการตามกฎหมายนี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาดังนั้น ก็ด้วยเหตุที่ว่าการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการทั้งหมดนั้นเป็นการปฏิบัติในรูปของคณะกรรมการ

๒๓

สผ ๑๔/๒๕๔๒ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

ยาวเรศ ๑๐/๓

มิได้มีกรรมการผู้ใดผู้หนึ่งแยกกันปฏิบัติหน้าที่โดยลำพังเฉพาะตัว และถ้าท่าน
จะกรณาดูมาตรา ๗ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการด้วยแล้ว
จะเห็นได้ว่าคณะกรรมการนั้นมีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะรัฐมนตรี
และกำหนดเกี่ยวกับระเบียบ วางนโยบายต่าง ๆ มิได้มีอำนาจหน้าที่ใด ๆ
จะติดต่อกับประชาชนโดยตรง -----

- ๑๑/๑

ด้วยเหตุดังกล่าวก็จึงจำเป็นจะต้องบัญญัติให้กรรมการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาเช่นเดียวกันครับ ซึ่งในการนี้ก็ได้ พิจารณาเปรียบเทียบกับกฎหมายที่ใกล้เคียงกัน มีสาระใกล้เคียงกัน คือ พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ก็มีได้กำหนดให้คณะกรรมการสิทธิบัตร

เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาเช่นเดียวกันครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถึงแม้ว่ามาตรา ๔ นี้จะเป็นมาตรา ที่สำคัญเพราะคำจำกัดความ และจะไปเกี่ยวข้องกับอีกหลายมาตรา แต่ว่าได้มีการอภิปรายนานพอสมควรแล้ว และกรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว และผมเข้าใจว่า ในขั้นกรรมาธิการก็คงจะมีการได้ชี้แจงกันไปแล้ว แต่ตอนนี้เพื่อให้สมาชิกได้มีความเข้าใจก่อนจะลงมติออกไป เพราะว่าเราจำเป็นต้องมีมติ และจะเดินหน้า ไปมาตราอื่น ๆ ต่อไป อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าจะผ่านของเราไปแล้ว ในวุฒิสภาก็คงจะได้พิจารณาอันนี้ต่อไป เพราะฉะนั้นการลงมติดังกล่าว ผมคงจะต้องขอมติ หลังจากที่คุณเจริญซึ่งกำลังยกมืออีกท่านหนึ่งได้อภิปรายแล้ว เราก็จะขอว่าปิดอภิปราย ขอให้สมาชิกได้เข้ามาในห้องประชุมเพื่อที่จะลงมติดังกล่าวครับ เชิญครับคุณเจริญ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผมเจริญ จรรย์โกมล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดชัยภูมิ ที่ผมได้ตั้งประเด็น ขึ้นมากราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาก็คือว่า ทำไมชอบเขียนกฎหมายแล้ว ก็ไปอธิบายความในความเห็นของตัวเอง เวลาเกิดข้อพิพาทกันขึ้นมาที่ศาล ศาลไม่ได้หยิบยกความเห็นของท่านกรรมาธิการที่อธิบายต่อสภาได้เลย เป็นบรรทัดฐาน ในการวินิจฉัยข้อกฎหมายนี่นะครับท่านประธาน ผมได้ทักท้วงหลายครั้งในสภาแห่งนี้ ในการเขียนกฎหมาย ทำไมเราเขียนให้ชัดเจนไม่ได้หรือครับ ทำไมชอบอธิบาย ความรู้สึกของตัวเองขึ้นมาในเรื่องของข้อกฎหมาย ก็ข้อกฎหมายของท่านเขียนไว้ว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายความว่าผู้ซึ่งรัฐมนตรีประกาศแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้ ที่ผมได้ทักท้วงก็คือ ไม่ได้เขียนไว้เลยบอกว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ท่านก็ไปแปลความเอาบอกว่า ตามประมวล กฎหมายอาญานั้นให้รวมถึงที่บัญญัติไว้เกี่ยวกับหมวดของเรื่องพนักงานเจ้าหน้าที่ เข้ามา ถ้าจะทำให้มันง่ายท่านก็ไปเพิ่มเติมก็ได้สิครับจะไปยกอะไร นี่ละครับการเขียน กฎหมายชอบไปแปลความเอาเอง ผมก็เพิ่งเคยเห็นนี่ละครับ ท่านก็อธิบายไป ในเรื่องของท่านได้ปรึกษาคณะกรรมการแล้ว เขียนให้มันชัดเจนไม่ได้หรือ มันเสียหายอย่างไรตรงนี้ ถ้าท่านจะเพิ่มเติมไปก็คือ พนักงานเจ้าหน้าที่ นะครับ

ที่ท่านเขียนไว้พนักงานเจ้าหน้าที่ในเรื่องของบทนิยาม ท่านก็เพิ่มเติมไปสิครับว่า เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ไม่เห็นเสียหายอะไรเลย ผมถาม ท่านประธานไปที่ท่านกรรมการ เกิดมีข้อพิพาทกันขึ้นมาที่ศาลนี้ ศาลหยิบยกเอา ตามที่กรรมการได้พูดต่อสภาแห่งนี้ เป็นบรรทัดฐานได้หรือไม่ ไม่ได้ครับท่านประธาน ผมหยิบยกเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นบรรทัดฐานต่อประเทศไทยไว้ก็คือว่า เมื่อมีเรื่องที่ศาล ได้วินิจฉัยรัฐมนตรีท่านหนึ่งตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งนี้นั้นขึ้นไปต่อศาลรัฐธรรมนูญ ของพวกเรา เห็นไหมครับท่านประธาน สสร. ออกมาวิพากษ์วิจารณ์ทั้งบ้านทั้งเมือง ทำไมศาลไม่หยิบยกเอาความเห็นของ สสร. ออกมาเป็นบรรทัดฐาน -----

เราจะเขียนกฎหมายให้มันชัดเจนทั้งที่ทำไมจะต้องไปอธิบายความ แล้วข้อกฎหมาย
 ที่เขียนลงไปไม่เห็นชัดเจนอย่างที่กรรมาธิการอธิบายความว่า ต้องไปหยิบยก
 ในเรื่องของประมวลกฎหมายอาญาเข้ามา ท่านเข้าใจของท่านเอง ในเรื่องนี้
 ต้องปรับปรุงแก้ไขนะครับ แล้วผมจะถามท่านต่อไปว่าคำว่า พนักงานเจ้าหน้าที่
 ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ท่านอธิบายให้สภาแห่งนี้ทราบสิครับ มีใครบ้างเป็น
 พนักงานเจ้าหน้าที่ มีใครบ้างท่านไล่ลงดูมาสิครับ ท่านบอกว่า เป็นรูปของ
 คณะกรรมการ ผมถามว่าเกิดมีการวิ่งเต้นอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อจะออก
 กฎเกณฑ์ ออกระเบียบเพื่อที่จะให้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมีผลประโยชน์จากการปรับปรุง
 พันธุ์พืชใหม่เข้าไป เกิดมีคนใดคนหนึ่งไปวิ่งเต้นเพื่อมีการจ่ายเงินจ่ายทองกันขึ้นมา
 ใครจะรับผิดชอบ เราเขียนไว้ก็ไม่เห็นเสียหายนะครับ ท่านประธานครับ
 ลองขอให้ทางคณะกรรมการได้ปรึกษากันอย่าเอาความเห็น อย่าเอาเรื่อง
 ซึ่งมาพูดกันในที่ประชุมบอกว่าเรื่องนี้ไปพูดกันแล้ว เป็นเรื่องของการตีความ
 ผมไม่อยากเห็นกฎหมายมีการตีความเขียนให้มันชัดเจน อันที่ ๑ ครับท่านประธาน
 ต้องฝากหารือท่านประธานขอให้ทางคณะกรรมการได้ปรึกษาลองเพิ่มเติมถ้อยคำ
 ขึ้นมาไม่ให้เสียหาย อันที่ ๒ ครับท่านประธาน ท่านดูเอกสารในมือของท่านที่โต๊ะ
 ของท่านนะครับท่านประธาน กรรมาธิการได้ไปเพิ่มถ้อยคำเนื้อหาในบทนิยาม
 ขึ้นมาใหม่ คำว่า พันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น อันนี้ท่านเพิ่มขึ้นมาใหม่
 หมายความว่า พันธุ์พืชที่มีอยู่เฉพาะในชุมชนใดชุมชนหนึ่งภายในราชอาณาจักร
 และไม่เคยจดทะเบียนเป็นพันธุ์พืชใหม่ ซึ่งได้จดทะเบียนเป็นพันธุ์พืชพื้นเมือง
 เฉพาะถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านประธานเข้าใจไหมครับ ผมอ่านแล้ว
 ผมไม่เข้าใจ ท่านไปใช้เนื้อหาถ้อยคำซึ่งผมสงสัยเหมือนกันครับ ท่านประธาน
 ถ้าอ่านตามช่วงแรกที่ผมพอเข้าใจก็คือว่า พันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น หมายความว่า
 พันธุ์พืชที่มีอยู่เฉพาะชุมชนใดชุมชนหนึ่งภายในราชอาณาจักรและไม่เคยจดทะเบียน
 เป็นพันธุ์พืชใหม่ อันนี้ผมเข้าใจ ท่านก็ไปเพิ่มบอกว่า ซึ่งได้จดทะเบียนเป็นพันธุ์พืช
 พื้นเมืองเฉพาะถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ อะไรกัน ท่านเขียนกฎหมายให้คนอื่น
 เขาเข้าใจบ้างสิครับ ให้ประชาชนเข้าใจนี้ใช้กับคน ๖๐ ล้านคน ท่านลองอธิบายความ
 ให้เข้าใจหมายความว่าอะไร ซึ่งได้จดทะเบียนเป็นพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น
 ตามพระราชบัญญัตินี้ ผมขอถาม ๒ คำถามนี้ลองปรับปรุงว่าท่านจะเพิ่มเติม
 ได้หรือไม่ครับ

๒๗

สผ ๑๘/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

จินตนา ๑๒/๒

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายไพโร พัฒโน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายไพโร พัฒโน กรรมาธิการ ความจริงปัญหาที่พวกเรากำลังอภิปรายกันอยู่ ตอนนั้นก็คงจะเหลือแต่ในส่วนของคณะกรรมการ แต่ในส่วนของกรรมาธิการ ต้องชี้แจงด้วยความเคารพว่าความจริงแล้ว กรรมาธิการของเราไม่ได้เข้าไปแตะในสิ่งที่สภาให้คำรับรองมาในวาระแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรรมาธิการของเราเคารพในข้อบังคับ ข้อ ๑๐๖ ว่าในส่วนนี้พวกเราจำเป็นอย่างยิ่งที่จะร่วมกันพิจารณาตั้งแต่ เริ่มต้น ตั้งแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภและก็เรียงลำดับมาตรา ในประเด็นที่ ๒ คือในส่วนของคำพูด พันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น ผมคิดว่าทางกรรมาธิการของเรายังมีอีกหลายท่านที่สามารถชี้แจงได้ แต่อย่างน้อยที่สุดผมอยากจะเน้นย้ำว่าประเด็นของจุลชีพ ซึ่งเราได้ถกเถียงกันมาเป็นเวลา ๒ อาทิตย์นั้นอยากจะเน้นอีกครั้งหนึ่งว่า ถ้าเกิดว่าเราได้บัญญัติไว้จริง ๆ แล้วจะมีปัญหาในทางปฏิบัติจริง ๆ ครับท่านประธาน แม้กระทั่งร่างกายของมนุษย์เรา เราอาบน้ำสะอาดมาสภาแต่ก็ยังมีจุลชีพ คือสิ่งมีชีวิตเล็ก ๆ ติดตัวเราเต็มไปหมด เวลาเราเดินทางออกไปนอกประเทศ ในกระเป๋ากางเกงของเรา ในรองเท้าของเราเต็มไปด้วยจุลชีพทั้งนั้น จะมีปัญหาในการคุ้มครองในการป้องกันไม่ให้นำออกนอกราชอาณาจักร เวลานั้นท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในประเทศไทยเราจะตรวจอย่างไรครับท่านประธาน นี่ถ้าพูดกันตามภาษาชาวบ้าน แต่ในเชิงของกฎหมาย ของร่าง พ.ร.บ. คุ้มครองพันธุ์พืช เราต้องการคุ้มครองพันธุ์พืช -----

ในกลุ่มของพันธุ์พืชที่มีลักษณะทางพฤกษศาสตร์ที่เหมือนกัน คล้ายคลึงกัน มีคุณสมบัติเฉพาะตัวที่สม่ำเสมอ คงตัว และแตกต่างจากกลุ่มอื่น พูดง่าย ๆ มีความคงตัวตลอดจนมีลักษณะประจำพันธุ์ และในความหมายตรงนี้ของมาตรา ๔ กรรมการของเราที่ไม่ได้แต่ต้องแต่ประการใด ขอกราบเรียนด้วยความเคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านสมาชิกครับ ผมคิดว่ามีการอภิปรายหลายท่านแล้วนะครับ ก็ถือว่าปิดอภิปรายนะครับ ถ้าหากว่าท่านสมาชิกมีความไม่เห็นด้วยกับกรรมการ ผมก็จะขอมติ แต่ผมเรียนนะครับว่า มีท่านกรรมการและท่าน ส.ส. ที่สงวนคำแปรญัตติไว้ คือ ท่านกมล บันไดเพชร ท่านประกิจ พลเดช และท่านสืบแสง พรหมบุญ ซึ่งอันนี้ขอเพิ่มคำว่า พืช แล้วก็มีส่วนหนึ่งที่กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ เพราะฉะนั้นผมขอเรียนถามเป็นมติดังนี้ครับว่า จะเห็นด้วยกับที่กรรมการแก้ไขหรือจะเห็นด้วยกับที่ท่านสมาชิกสงวนคำแปรญัตติ ถ้าเสียงข้างมากเห็นด้วยกับกรรมการแก้ไขก็ไม่ต้องไปถามมติดังอื่นอีก อันนี้ขอทำความเข้าใจนิดหนึ่งนะครับ ขอเรียนถามท่านสมาชิกที่ท่านสงวนคำแปรญัตติไว้ ท่านประกิจ พลเดช ก็ดี ท่านกมล บันไดเพชร ท่านสืบแสง พรหมบุญ เมื่อกรรมการชี้แจงแล้วท่านยังติดใจไหมครับ ถ้าไม่ติดใจก็ไม่จำเป็นต้องถามประเด็นนี้

เชิญท่านประกิจ พลเดช

นายประกิจ พลเดช (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ติดใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ถ้าติดใจผมจะขอมติที่ประชุมครับ

นายสืบแสง พรหมบุญ (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ก่อนจะลงมติกระผมขอเรียนหาหรือติดใจหนึ่งนะครับ เพื่อป้องกันความสับสนครับ คืออยากจะเรียนว่า คำจำกัดความนั้นรวมคำว่า สาหร่าย ด้วยหรือเปล่าครับ เพราะอันนั้นเป็นมติดังคณะกรรมการนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาต คำว่า พืช ที่ท่านสืบแสงกับคณะได้สงวนคำแปรญัตติไว้ครับที่กรรมการว่าอย่างนี้ พืช หมายความว่า สิ่งมีชีวิตในอาณาจักรพืช เห็ด และสาหร่าย แต่ไม่รวมถึงจุลชีพอื่น เพราะฉะนั้นประเด็นที่ผมจะเรียนถามท่านสมาชิกคือว่า ถ้าท่านเห็นด้วยกับที่กรรมการแก้ไขนะครับ ก็เป็นไปตามที่กรรมการที่ได้แก้ไขแล้วนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นายประกิจ พลเดช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานขออนุญาตครับ ท่านยังไม่ได้อธิบายต่อครับว่า ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการแก้ไขให้กอดอะไรครับ และในขณะที่เดียวกันไม่เห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติจะกอดอะไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ผมกำลังจะเรียนท่านประกิจ พลเดช พอดีครับ คือคำว่า พิช กรรมาธิการก็มีการแก้ไขด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นมติที่จะเรียนถามที่ประชุมคือว่า ท่านจะเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่มีการแก้ไข หรือเห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่สงวนคำแปรญัตติ ถ้าเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการแก้ไขกรรมาธิการกอด เห็นด้วย เห็นด้วยกับกรรมาธิการกอด เห็นด้วย นะครับ ถ้าไม่เห็นด้วย หมายถึงเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติก็กอด ไม่เห็นด้วย กรุณาใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

นายไพโร พัฒน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : มีอะไรครับ

นายไพโร พัฒน (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ กระผม ไพโร พัฒน ถ้าเห็นด้วยกับร่างฯ เดิมล่ะครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ครับก็มีทั้งกรรมาธิการแก้ไขเพิ่มเติม ถ้าร่างฯ เดิมก็อันเดียวกันคือกรรมาธิการนะครับ ก็อย่างนี้ล่ะครับเราก็อาจจะมีความเห็นไม่ตรงกันได้เป็นเรื่องธรรมดา อภิปรายพอสมควรก็เห็นสมควรลงมติที่ว่าไปตามเสียงข้างมากนะครับ ครับขอเชิญท่านสมาชิกอยู่ข้างนอกห้องประชุมกรุณาเข้ามาใช้สิทธิด้วยนะครับ ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยหรือยังครับ ท่านใดมีปัญหาในการลงคะแนนกรุณายกมือขึ้นนะครับ เจ้าหน้าที่จะได้ไปช่วยท่านแก้ไข

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกอดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เมื่อสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ ผลของการลงคะแนน เห็นด้วย ๑๔๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒๓ ท่านงดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๒ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการแก้ไขและเพิ่มขึ้นมาใหม่

นายไพโร พัฒโน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ของผม
กตไม่ขึ้นนะครับ ของผมเห็นด้วยครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ครับ ก็เพิ่มท่านไพโรอีกท่านหนึ่ง เห็นด้วย นะครับ เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปิ่นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕
 ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ คณะกรรมการคุ้มครองพันธุ์พืช ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖
 มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
 ท่านเจริญเชิญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เจริญ
 จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยภูมิ พรรคความหวังใหม่ อยากจะถาม
 ท่านประธานไปที่ทางคณะกรรมการ เนื่องจากมาตรา ๕ จะเกี่ยวข้องกับมาตรา ๖
 ที่ผมได้หยิบยกเรื่องพนักงานเจ้าหน้าที่ขึ้นมา ผมอยากจะถามต่อคณะกรรมการที่ได้มีการ
 แก้ไขเพิ่มเติมใหม่ ท่านบอกว่าในรูปของคณะกรรมการคุ้มครองพันธุ์พืชประกอบไปด้วย
 ท่านก็ระบุไปเลยนะครับว่ามีปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เลขาธิการคณะกรรมการ
 คุ้มครองผู้บริโภค อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา ท่านก็ไปเพิ่มเติมว่า
 สมาคมที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการปรับปรุงพันธุ์และขยายพันธุ์พืช หรือเกี่ยวกับเมล็ดพันธุ์พืช
 สองคนเป็นกรรมการ และอธิบดีกรมวิชาการเกษตรเป็นกรรมการและเลขานุการ อยากจะ
 เรียงถามก็คือว่าเอาบุคคลภายนอก ๒ คน เข้ามาเป็นผู้พนักงานตามกฎหมายหรือไม่
 เวลาประชุมกันนั้นะครับ จริงอยู่ท่านบอกว่าอำนาจหน้าที่มีอยู่ตามมาตรา ๗ อำนาจหน้าที่ที่
 ท่านรัฐมนตรีนี้แหละครับที่จะต้องออกเป็นกฎระเบียบเป็นมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติ
 ให้หน่วยงานราชการปฏิบัติ ถือว่าบุคคลเหล่านี้เป็นบุคคลที่มีความสำคัญในการวางหลักเกณฑ์
 ที่จะเอื้อประโยชน์ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้ ที่เป็นห่วงก็คือว่าท่านไม่ได้เขียนไว้ เกิดบุคคลเหล่านี้
 มีการไปวิ่งเต้นกันท่านจะไปสอบสวนอะไรเขา ๑. เขาไม่ได้เป็นข้าราชการ เขาเป็น
 บุคคลภายนอก วินัยก็ไม่มี เป็นเจ้าพนักงานก็ไม่ได้เป็น ไปสอบสวนอะไรเขาดrawn
 ท่านประธานมองเห็นไหมครับ ผมจะเข้าใจผิดหรือถูก ผมมองว่าผมก็มีความเห็นของผมอย่างนี้
 ที่เราทักท้วงกันไว้เนี่ย ถ้าเราเขียนไว้ตั้งแต่มาตรา ๕ ไปบอกว่าเป็นอย่างคณะกรรมการก็ดี อธิบดี
 กิตติ พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญามันก็จบครับ ท่านประธาน
 แล้วอย่างนี้จะให้เข้าใจอย่างไร ผมเรียงถามท่านประธานให้ท่านกรรมาธิการช่วยอธิบายให้หน่อย
 เขาเป็นบุคคลภายนอก บุคคลภายนอกนะครับ อย่างปลัดกระทรวงเกษตรฯ อธิบดีอะไรต่าง ๆ นี้
 มันพอจะพูดกันได้ แต่นี่บุคคลภายนอก ท่านจะเอาอะไรไปจับเขา แล้วบุคคลเหล่านี้ถูกบุคคลอื่น
 มาปฏิบัติก็ไม่มีความหมายใด ๆ ลงโทษกับบุคคลอื่นมาปฏิบัติกับพวกนี้ว่าปฏิบัติต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
 ถ้าพวกเหล่านี้ไปทำผิดอย่างใดอย่างหนึ่งในกฎหมายเหล่านี้ก็ไม่มีความหมายจับใบไม้มาจับว่าเป็นการ
 ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ อะไรกันตรงนี้ นี้เขียนให้ชัดเจนนั้นนะครับ ผมถามท่านประธานแล้วกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกท่านใดตั้งใจไหมครับ ในมาตรา ๖ เป็นการแก้ไขจำนวนกรรมการ เพิ่มเติมกรรมการขึ้น มีไหมครับ ให้ท่านสมาชิกอภิปรายจะได้ให้กรรมการชี้แจงในคราวเดียวเลย

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ เชิญกรรมการชี้แจงครับ

นายปรีชา มุสิกกุล (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ปรีชา มุสิกกุล กรรมการ ในกรณีที่ท่านสมาชิกได้ซักถามมานั้น กระผมขอกราบเรียนว่า อันนี้ไม่ใช่เป็นแค่พนักงานเจ้าหน้าที่ครับ เป็นคณะกรรมการตามที่ในมาตรา ๕ ได้กำหนดไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกไม่ตั้งใจนะครับ ท่านเจริญยังตั้งใจ เชิญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธาน ผมต้องตั้งข้อสังเกต เห็นไหมครับเมื่อ ๑๐ นาทีที่ผ่านมากรรมการท่านหนึ่งลุกขึ้นมาบอกว่า อย่างนี้ ๆ เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมาย พอท่านรองประธานคณะกรรมการบอก ไม่ใช่ ก็สุดแล้วแต่สภาผมทักท้วงแล้วในสภานี้ ทักท้วงแล้วเห็นไหมครับ ๑๐ นาทีตอบแตกต่างกันก็มีไม่ใช่ ผมจึงบอกว่าคุณต้องเขียนไว้ให้เขา ท่านก็ไม่เอา ผมทักท้วงให้แล้วนะครับ ๑๐ นาทีตอบไม่เหมือนกัน ก็สุดแล้วแต่สภาแห่งนี้แล้วกันครับ ขอขอบคุณมากครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านเจริญครับท่านเป็นข้อทักท้วงไว้แล้วนะครับ ท่านไม่ตั้งใจนะครับ เชิญต่อครับเลขาธิการฯ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๗ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกไม่ตั้งใจเชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๘ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
 มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกไม่ตั้งใจเชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
 หมวด ๒ พันธุ์พืช ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
 หมวด ๓ การคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการครับ

รองศาสตราจารย์วิชัย สุทธิมูล (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาและท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติที่เคารพ กระผม
 นายวิชัย สุทธิมูล กรรมาธิการวิสามัญเสียงข้างน้อย ได้ขอสงวนความเห็น
 ในหมวด ๓ มาตรา ๑๓ (๑) การคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ ผมขออนุญาตกราบเรียน
 ท่านประธานและท่านสมาชิกทุกท่านถึงเหตุผลในการขอสงวนความเห็นดังนี้
 คือในมาตรา ๑๓ พันธุ์พืชที่จะขอจดทะเบียนเป็นพันธุ์พืชใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้
 ต้องมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้คือ

(๑) เป็นพันธุ์พืชที่ไม่มีการนำส่วนขยายพันธุ์มาใช้ประโยชน์
 ไม่ว่าจะเป็นการขายหรือจำหน่ายด้วยประการใด ทั้งในหรือนอกราชอาณาจักร
 โดยนักปรับปรุงพันธุ์หรือด้วยความยินยอมของนักปรับปรุงพันธุ์ เกินกว่าหนึ่งปี
 ก่อนวันยื่นขอจดทะเบียน

ข้อความนี้ะครับเป็นของเดิมที่มีอยู่ในร่างฯ ปัจจุบันโดยมีเจตนา
 อนุญาตให้มีการขายหรือจำหน่ายพันธุ์พืชใหม่ได้แต่ไม่เกิน ๑ ปีก่อนวันยื่น
 ขอจดทะเบียน แต่ถ้าขายเกิน ๑ ปีแล้วก็จะไม่สามารถจะนำมายื่นขอจดทะเบียน
 เพื่อรับการคุ้มครองได้ เนื่องจากว่าเป็นพันธุ์พืชที่ไม่ใช่ของใหม่แล้ว เพราะ
 สาธารณชนได้รับทราบรับรู้แล้วเกินกว่า ๑ ปี อย่างไรก็ตามคือกระผมมี
 ข้อน่าสังเกตและสำคัญมากใน (๑) ดังนี้ คือ พันธุ์พืชใหม่ที่นำมาจำหน่ายได้นั้น
 ส่วนใหญ่ก็เป็นพันธุ์พืชที่เกิดจากกระบวนการที่ทำให้เกิดความใหม่ได้ ๒ วิธีคือ
 วิธีปกติทางการผสมพันธุ์โดยไม่ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เช่น การผสมเกสร เป็นต้น

ซึ่งวิธีนี้ปกติเกษตรกรที่บ้านเราก็จะใช้มากในการทำให้เกิดพันธุ์พืชใหม่โดยใช้
ภูมิปัญญาความรู้ของเกษตรกรของเราเอง และพันธุ์พืชใหม่ที่เกิดขึ้นตามปกตินี้
มักจะไม่มียันตรายต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม แต่อีกวิธีหนึ่งจะเป็นวิธีการปรับปรุง
พันธุ์พืชใหม่โดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูง หรือเรียกว่า เทคโนโลยีชีวภาพ ซึ่งมีการ
ตัดต่อสารพันธุกรรม ซึ่งวิธีนี้จะทำให้พืชพันธุกรรมใหม่มีลักษณะเฉพาะที่ต้องการ
ได้ดีกว่าวิธีผสมพันธุ์แบบปกติทั่วไป อย่างเช่น ทำให้มะเขือเทศสุกช้าลง
ไม่เน่าเสียง่าย ทำให้ฝ้ายทนต่อหนอนเจาะทำลาย ซึ่งนักปรับปรุงที่ใช้เทคโนโลยี
ชีวภาพแห่งนี้จะต้องมีความรู้ขั้นสูงมาก ส่วนใหญ่ประเทศที่ใช้เทคโนโลยีนี้มากคือ
สหรัฐอเมริกา สำหรับประเทศไทยนะครับ นักปรับปรุงพันธุ์คนไทยรู้เทคโนโลยี
เหล่านี้น้อยมาก ดังนั้นผู้ที่ได้เปรียบทางเทคโนโลยีการตัดต่อสารพันธุกรรม คือ
บริษัทต่างชาติหรือของบางชาตินั้นเอง ซึ่งพวกนี้คือกระผมคาดว่าจะมาจดทะเบียน
เพื่อคุ้มครองเป็นจำนวนมากในประเทศไทย เพราะว่าประเทศไทยเกษตรกรรม
อย่างไรก็ตามขณะนี้ทั่วโลกกำลังปรวิติคอย่างมากว่า พันธุ์พืชใหม่ที่เกิดจาก
กระบวนการตัดต่อสารพันธุกรรม ซึ่งเรียกย่อ ๆ ว่า จี.เอ็ม.โอ. อาจจะ
ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพ หรือสวัสดิภาพของประชาชน
ดังนั้นบางประเทศโดยเฉพาะประเทศใน อี.ยู. (EU) ตื่นตัวเรื่องนี้มากนะครับ
เรียกว่าให้มีการติดฉลากอาหารสำเร็จรูปที่มีพืชประเภท จี.เอ็ม.โอ. เหล่านี้
ผสมอยู่ รวมทั้งพืชเหล่านี้จะต้องนำมาจำหน่ายหรือขายได้ต้องผ่านการประเมิน
ผลกระทบเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าจะไม่มีการทำลายสิ่งแวดล้อมหรือเป็นอันตราย
ต่อชีวิตและสุขภาพของประชาชน-----

ดังนั้นพันธุ์พืชใหม่ที่เกิดจากการตัดต่อสารพันธุกรรมที่ยังไม่ผ่านการประเมินผลเลข
 ถึงแม้จะผลิตขึ้นในประเทศหรือจากต่างประเทศก็ตามก็ไม่ควรอย่างยิ่งที่จะนำมาขาย
 หรือจำหน่ายในบ้านเราเพื่อป้องกันอันตรายที่เกิดขึ้น ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลประการ
 สำคัญที่สุดประการหนึ่งที่กระผมขอเสนอความในข้างท้าย (๑) ในมาตรา ๑๓
 ในร่างฯ เดิมที่เกี่ยวกับการบังคับการขายหรือจำหน่ายพันธุ์พืชนั้นว่า แต่ทั้งนี้
 ไม่ให้หมายความรวมถึงพันธุ์พืชที่เกิดจากการตัดต่อสารพันธุกรรมที่ยังไม่ผ่าน
 การประเมินผลกระทบทางด้านความปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพหรือสวัสดิภาพ
 ของประชาชน โดยเจตนาของกระผมที่ขอสงวนคือ พันธุ์พืชที่เกิดจากการตัดต่อ
 สารพันธุกรรมที่ยังไม่ผ่านการประเมินผลกระทบด้านความปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม
 สุขภาพหรือสวัสดิภาพของประชาชนจะต้องไม่มีการนำส่วนขยายพันธุ์มาใช้ประโยชน์
 ไม่ว่าจะเป็นการขายหรือจำหน่ายเพื่อประการใดก่อนมาขึ้นของจดทะเบียน ดังนั้น
 ถ้าหากว่ามีการนำไปขายแล้วจะโดนตัดสิทธิไม่ให้นำมาจดทะเบียนเพื่อรับการ
 คຸ້ມครอง ถึงแม้ว่าภายหลังพบว่าพันธุ์พืชใหม่นี้จะผ่านการประเมินผลกระทบแล้วก็ตาม
 ดังที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๔ ด้วยเหตุผลที่ว่า การขายหรือจำหน่ายโดยที่ยังไม่ได้ผ่าน
 การประเมินผลกระทบนั้นเป็นการผิดจรรยาบรรณและคุณธรรมทางวิชาชีพ
 และอาจจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนโดยรวมและต่อสิ่งแวดล้อม
 อีกด้วย เหตุผลที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่กระผมขอสงวนความเห็นก็คือว่า
 ในปัจจุบันบ้านเรามีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพันธุ์พืชที่เกิดจากการตัดต่อสารพันธุกรรม
 เท่าที่ทราบมีเพียงฉบับเดียว คือ พระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ และประกาศ
 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งได้มีมาตรการควบคุม
 การนำพืชที่ได้รับการตัดต่อสารพันธุกรรมจากนอกประเทศ อันนี้คือจะมีมาตรการ
 ควบคุมพืชที่ได้รับการตัดต่อสารพันธุกรรมจากนอกประเทศให้เป็นสิ่งต้องห้ามนำเข้ามา
 ในประเทศ ยกเว้นเพื่อการทดลองหรือวิจัยเท่านั้น อย่างไรก็ตามไม่ได้ครอบคลุม
 ในเรื่องการขายหรือจำหน่ายพืชที่เกิดจากการตัดต่อสารพันธุกรรมที่ผลิตในประเทศ
 นั่นคือประเทศไทยเรายังไม่พร้อมและไม่มีความหมายห้ามไม่ให้มีการจำหน่ายพืช
 ที่เกิดจากการตัดต่อสารพันธุกรรมที่ผลิตในประเทศที่ยังไม่ได้ผ่านการประเมิน
 ผลกระทบเลข ซึ่งอาจจะเกิดผลกระทบในระยะยาวเป็นอย่างมาก ดังนั้นข้อความ
 ที่กระผมขอสงวนความเห็นนี้จะช่วยป้องกันในเรื่องการขาดความพร้อมของกฎหมายด้วย
 โดยสรุป ข้อดีที่ผมได้เสนอว่า ห้ามมีการจำหน่ายหรือขายพันธุ์พืชตัดต่อสารพันธุกรรม
 ที่จะผ่านการประเมินผลมีข้อดีอยู่ ๓ ประการ คือ ข้อ ๑ ช่วยป้องกันผลกระทบ

ด้านความปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพหรือสวัสดิภาพของประชาชนได้
 ในระดับหนึ่ง ข้อ ๒ เป็นการเติมสาระสำคัญในกฎหมายซึ่งยังขาดอยู่ในกฎหมาย
 ฉบับอื่นที่ยังไม่พร้อมเกี่ยวกับเรื่องนี้ ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องการขายและจำหน่าย
 พืชตัดต่อสารพันธุกรรมที่ผลิตภายในประเทศ ข้อ ๓ ช่วยรักษาคุณธรรม
 และจริยธรรมของนักปรับปรุงพันธุ์พืชที่ตัดต่อสารพันธุกรรม ส่วนข้อเสียก็คือ
 อาจจะมีผลกระทบต่อการขายหรือขายของนักปรับปรุงพันธุ์พืชตัดต่อ
 สารพันธุกรรม ซึ่งในบ้านเราก็น้อย ส่วนใหญ่ก็จะมีผลกระทบต่อบริษัทต่างชาติ
 ที่มีเทคโนโลยีสูงที่สามารถจะทำได้ คือโดยส่วนรวมถ้าพิจารณาถึงผลดีและผลเสีย
 ของข้อความที่กระผมขอสงวนความเห็นแล้ว ผลดีจะตกถึงประชาชนโดยส่วนรวม
 ในด้านอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมในระยะยาวด้วย ส่วนที่จะได้โดนผลกระทบ
 มีส่วนน้อยมาก คือ ผู้ที่มีความรู้ขั้นสูงด้านตัดต่อสารพันธุกรรมซึ่งโดยส่วนมาก
 จะเป็นบริษัทต่างชาติ กระผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานรวมทั้งท่านสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติโปรดพิจารณาเรื่องนี้ด้วยครับ ขอขอบพระคุณมากครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการชี้แจง
 นายวิเชียร เพชรพิสิฐ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม วิเชียร เพชรพิสิฐ จากกรมวิชาการเกษตร กรรมาธิการ
 ผมอยากจะเรียนว่า จริง ๆ แล้วต้องกราบขอบพระคุณท่านกรรมาธิการที่เป็นห่วง
 ตอนนี้เรื่องของพันธุ์พืชธรรมดาทำไม่ห้วงหรือครับ พันธุ์พืชที่ผสมกันมาด้วยมือ
 นักปรับปรุงพันธุ์พืชไม่ห้วงแล้ว ห่วง จี.เอ็ม.โอ. ห่วงสารพิษที่ได้จากการ
 ตัดต่อสารพันธุกรรม และท่านก็ไม่ห้วงแล้วในเรื่องของที่มาจากต่างประเทศ
 เพราะเรามีมาตรการที่จะกำหนดควบคุมไว้หลายเรื่องไม่ว่า เรื่องของกฎหมายก็พืช
 ปี ๒๕๐๗ ไม่ว่า เรื่องของคณะกรรมการไบโอเซฟตี้ของกระทรวงเกษตรฯ
 ของกรมวิชาการเกษตรก็ตาม นี่ชัดเจนท่านไม่ห้วงหรือครับ ท่านห่วงเฉพาะ
 ที่ทำขึ้นในประเทศไทย คำถามนี้ผมได้นำไปกราบเรียนตามที่กรมวิชาการเกษตร
 เราได้มีมาตรการนะครับ ท่านประธาน ที่ทำขึ้นในประเทศเท่านั้นที่ท่านห่วง
 เพราะฉะนั้นสิ่งพวกนี้จะสร้างขึ้นมา เรามีคณะกรรมการโดยกรมวิชาการเกษตร
 เป็นผู้ควบคุมกำกับดูแลแล็บ (Lab) หรือห้องปฏิบัติการทั้งหมดจะต้องมีมาตรการ
 มีคณะกรรมการเขาเรียกว่า คณะกรรมการควบคุมความปลอดภัยทางชีวภาพอยู่แล้ว
 อันที่ ๒ ถ้าเพื่อทำขึ้นมาได้ดีหรือไม่ดีก็แล้วแต่จะเอาออกขายหรือจะต้องมีการ

๓๗

สผ ๑๔/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริพร ๑๖/๓

ผ่านกฎหมายฉบับหนึ่ง เรียกว่า กฎหมายพันธุ์พืชซึ่งมีมาตรา ๑๕ ถ้าเกิดว่า
ไม่มีในมาตรา ๑๕ จะบอกว่าไม่ให้ขายก็ได้โดยประกาศเป็นพืชควบคุม
ก็ขายไม่ได้นะครับ -----

- ๑๗/๑

เพราะฉะนั้น ๒ จุดนี้เรียบร้อยแล้ว เรามีการป้องกันไว้เสร็จสิ้นเพื่อว่า เมื่อนักปรับปรุงพันธุ์ในประเทศสามารถติดต่ออื่น ได้พันธุ์พืชที่ดีจะมาขอจดทะเบียน หรือไม่มันขึ้นอยู่กับนักปรับปรุงพันธุ์เขาไม่ขอจดก็ได้ แต่ในกฎหมายฉบับนี้ใน มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ ก็เกี่ยวข้องกับที่มาขอจดทะเบียนเท่านั้น การมาขอ จดทะเบียนในมาตรา ๑๔ เขียนไว้ชัดเจนว่า จะต้องผ่านกระบวนการของ คณะกรรมการไบโอเซฟตี้ที่กรมวิชาการเกษตรหรือสถาบันอื่นมอบหมายให้ ดำเนินการเป็นที่พอใจว่าปลอดภัยถึงจะจดทะเบียนได้ครับท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากในมาตรา ๑๓ (๑) มีท่านกรรมาธิการ เสียข้างน้อยสงวนความเห็นไว้ท่านเดียว ส่วน (๒) มีกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกคิดใจอภิปรายก็เชิญครับ เชิญท่านดอกเตอร์สืบแสง เชิญครับ

นายสืบแสง พรหมบุญ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สืบแสง พรหมบุญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร กระผมในฐานะที่เป็นผู้หนึ่งที่อยู่ในคณะกรรมการเสียข้างน้อย ก็สนับสนุนการสงวนความเห็นในข้อนี้ ผมอยากจะกราบเรียนสนับสนุนด้วยเหตุผล อย่างนี้นะครับท่านประธานครับ คือในมาตรา ๑๓ (๑) นี่เป็นการที่จะป้องกันมิให้มี การนำพืชที่มีการตัดต่อสารพันธุกรรมไปจำหน่ายก่อน ก่อนที่จะมาขอจดทะเบียน ถ้าเขาจะเสี่ยงว่ามีการค้นคว้าด้วยความยากลำบาก ใช้การทดลองนานปี เสียค่าใช้จ่ายไปมาก ซึ่งเขาอาจจะเห็นแก่ได้ด้วยการขายไปก่อนผ่านไม่ผ่าน ว่ากันทีหลัง ตรงนี้จะอันตรายมากครับต่อสภาพแวดล้อม ต่อสิ่งมีชีวิต และที่สำคัญที่สุดก็คือชีวิตของมนุษย์ เราป้องกันตรงนี้เพื่อเป็นหลักประกันว่าถ้าคุณ อดสูห์ทุ่ม เทพลิตพืชพันธุ์ใหม่ขึ้นมาแล้วไปจำหน่ายก่อนแล้วมาขอจดทะเบียนนี่นะ ครับ ถ้าทำอย่างนั้นท่านจะไม่มีสิทธิในการจดทะเบียน อันนี้เป็นประเด็นสำคัญครับ ส่วนว่าถ้าเขาทำแล้วเขาไม่มาจดทะเบียนเราก็มีกฎหมายอื่นอยู่ แต่เราต้องการ ป้องกันว่าแม้กระทั่งคุณทำอย่างนี้เพื่อเห็นแก่ธุรกิจ แล้วก็ไปขายก่อนแล้วมาขอ จดทะเบียนจะไม่ได้เลย แต่ถ้าเราไม่ล็อกตรงนี้ก็ทำอะไรทุกอย่างขายไปก่อน แล้วก็มาจดทะเบียนทีหลัง แล้วผมกราบเรียนนะครับในพระราชบัญญัติกักพืชผมก็อยู่ ตรงนั้นนะครับ ผมก็เคยท้วงแล้วว่ากักพืชตรงนี้ไม่พอ กรรมาธิการตอนนั้นแล้วก็

ท่านประธานต่อนั้นซึ่งผมไม่ขอเอ่ยนามนะครับ ท่านก็บอกว่าเราจะมีคุ้มครองพันธุ์พืชมาล็อกตรงนี้อีกทีครับ พอมาถึงตรงนี้ท่านก็อย่าล็อกครับ แต่ตรงนั้นท่านก็ไม่ล็อกครับ เพราะกักพืชวัตถุประสงค์นั้นอีกอย่างหนึ่งนะครับ ความสามารถของคณะกรรมการหรือนายด่านที่กักพืชนั้นไม่สามารถจะตรวจสอบพันธุ์กรรมที่ตัดต่อได้อย่างได้ผล ต้องใช้วิชาเทคโนโลยีระดับสูง เพราะฉะนั้นประเด็นตรงนี้ครับพอใครจะมาจดทะเบียนนั้นแหละครับเขาถึงจะเปิดเผยขั้นตอน แต่ผ่านด่านเขาไม่บอกหรือครับ แต่จะมาจดทะเบียนเขาต้องบอกว่าคุณคิดค้นอย่างไร มีกรรมวิธีอย่างไร ใช้เทคโนโลยีอะไรบ้างต้องเผยให้หมดครับ เมื่อเผยหมดเราถึงจะตรวจสอบได้ครับ ก่อนนั้นจะเป็นความลับ เพราะฉะนั้นประเด็นตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญมากครับท่านประธาน ผมยกตัวอย่างอย่างกรณีของการผลิตพันธุ์มะ เชื้อเทศพันธุ์ใหม่ในต่างประเทศเพื่อให้สุกช้าลง ๒ เท่า มะ เชื้อเทศมันสุกเร็วก็ทำให้เสียหาย เขาก็เลยคิดจะผลิตให้มันสุกช้าซึ่งก็ดีนะครับ แต่จากการตรวจสอบของต่างประเทศท่านทราบไหมครับว่ามีอะไร มะ เชื้อเทศพันธุ์ใหม่นี้มีคุณสมบัติของมันสุกช้าก็จริง แต่ว่ามันต่อต้านสารปฏิชีวนะ นั่นหมายความว่าเชื้อโรคที่เรากินมะ เชื้อเทศเข้าไปแล้วคนคนนั้นภูมิคุ้มกันจะลดลง อันตรายไหมครับ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ถ้าเราไม่ป้องกันไว้ประชาชนคนไทยจะต้องอ่อนแอไปเรื่อย ๆ ถ้าเรารู้เท่าไม่ถึงการณ์ในประเด็นนี้ผมคิดว่าประเด็นนี้ผมเห็นด้วยสนับสนุนท่านผู้แปรญัตติไว้ครับ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม กระผมอยากจะปรึกษาท่านประธานว่าเพื่อให้การพิจารณาได้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพถูกต้องตามข้อบังคับ ในกรณีที่กรรมการแก้ไข ท่านสมาชิกที่ไม่เห็นด้วยกับกรรมการแก้ไขก็จะสามารถที่จะเห็นด้วยกับร่างฯ เดิม ถูกไหมครับ ท่านประธานครับที่เราถือปฏิบัติกันมา แต่ถ้าในกรณีที่จะเป็นการสนับสนุนผู้แปรญัตติ มันจะเกิดประเพณีอย่างหนึ่งขึ้นมา สมมุติว่าในกรณีที่ผมไม่ได้พูดถึงงบประมาณ ถ้ามีคนแปรญัตติผมก็หนุนด้วยหรือแสดงอาการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยตามข้อบังคับ

ข้อ ๑๐๖-----

ก็จะพูดได้เฉพาะผู้แปรญัตติหรือผู้สงวนความเห็น เพราะฉะนั้นเพื่อให้สะดวก
กับท่านประธาน ผมคิดว่าท่านประธานจะต้องวางกรอบกฎเกณฑ์ไว้ตายตัว
ไม่เช่นนั้นจะออกไปกว้างแล้วจะก่อให้เกิดการเสียเวลาอย่างที่ไม่เกิดประสิทธิภาพ
ไม่ถูกต้องตามข้อบังคับ อยากจะ让您ประธานได้กรุณาเคร่งครัดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เมื่อท่านสมาชิกไม่ตั้งใจก็ถือว่าปิดอภิปรายมาตรานี้เลยครับ
คือมติจะเรียนถามในที่ประชุมว่า จะเห็นด้วย คือใน (๒) ไม่มีท่านกรรมาธิการ
เพิ่มขึ้นใหม่ ถ้าสมาชิกไม่ตั้งใจก็ถือว่าเป็นไปตามที่กรรมาธิการได้แก้ไข ก็คงมีใน
(๑) ซึ่งมีท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยสงวนไว้ ก็จะขอมติในที่ประชุมว่า
จะเห็นด้วยกับกรรมาธิการหรือจะเห็นด้วยกับผู้สงวน ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
ก็กรุณาคดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการคือเห็นด้วยกับผู้สงวน
ก็กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ เจ้าหน้าที่
รวมคะแนนได้ครับ ผลของการลงคะแนน เห็นด้วยกับคณะกรรมการ
เสียงข้างมาก ๑๓๓ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๗ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๓ ท่าน
เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติในมาตรา ๑๓ เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากนะครับ

ผมต้องขอขอบคุณท่านประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ที่ให้ข้อคิดข้อปรึกษาเมื่อที่ความจริงถ้าเป็นไปตามที่ท่านประยุทธ์ เสนอมา ก็จะทำการพิจารณาเป็นไปโดยรวดเร็ว ก็ขออนุญาตกราบเรียนต่อที่ประชุมว่า ท่านสมาชิกเมื่อท่านไม่ได้สงวนแล้ว ท่านกรุณาไม่แสดงความเห็นได้ก็จะดีนะครับ ท่านเลขาธิการฯ เชิญต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑

มาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕

มาตรา ๒๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข

มาตรา ๒๙ มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข มาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข

มาตรา ๓๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข

มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ มีการแก้ไข

มาตรา ๔๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๒ มีการแก้ไข -----

หมวด ๔ การคุ้มครองพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๓
 มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๔๔
 มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ ทวิ
 คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๔๖ ตริ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
 มาตรา ๔๗ มีการแก้ไข มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข หมวด ๕ การคุ้มครอง
 พันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่า ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๙ มีการแก้ไข
 มาตรา ๕๐ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ ทวิ กองทุนคุ้มครองพันธุ์พืช คณะกรรมาธิการ
 เพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕๑ ทวิ มีการแก้ไข มาตรา ๕๒ มีการแก้ไข มาตรา ๕๒ ทวิ
 คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕๒ ตริ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
 มาตรา ๕๒ จัตวา คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๕๓ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๕๓ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ หมวด ๖ การคุ้มครองสิทธิ
 ของผู้ทรงสิทธิในพันธุ์พืช ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕๕
 มีการแก้ไข หมวด ๗ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๖ มีการแก้ไข
 มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๙ มีการแก้ไข มาตรา ๖๐
 มาตรา ๖๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๒ มีการแก้ไข อัตราค่าธรรมเนียม
 ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ ซึ่งต่อไปจะเป็นการ
 พิจารณาต่ออีกทั้งร่างฯ ขอเรียนตามท่านสมาชิกท่านใดที่ติดใจที่จะแก้ไขต่ออีก
 ไหมครับ มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกไม่ติดใจนะครับ ก็เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒
 ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ซึ่งจะถามมติจากที่ประชุมว่า
 จะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสิทธิอนุญาตให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเรียนถามมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. . . . . หรือไม่ครับ ถ้าท่านสมาชิกเห็นชอบกรุณา
กอดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นชอบกอดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิ
ลงคะแนนได้นะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกอดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ เจ้าหน้าที่
รวมคะแนนได้ครับ ผลของการลงคะแนนนะครับ เห็นด้วย ๑๘๔ ท่าน
ไม่เห็นด้วย ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง
พันธุ์พืช พ.ศ. . . . . จบการพิจารณาครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระ ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติ
ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๙๕ พ.ศ. .... ซึ่ง
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
 (คณะกรรมการเข้าประจำที่)
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ถ้ากรรมการพร้อมมีอะไรชี้แจงเชิญครับ
 นายชานี ศักดิ์เศรษฐ์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม ชานี ศักดิ์เศรษฐ์ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช
 ในฐานะประธานคณะกรรมการ
 ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔
 (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ได้ลงมติรับหลักการ
 แห่งร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์
 พ.ศ. ๒๔๙๕ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) -----

ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์

พ.ศ. ๒๔๙๕ พ.ศ. . . . . (นายอดิศร เพียงเกษ เป็นผู้เสนอ)

และร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์

พ.ศ. ๒๔๙๕ พ.ศ. . . . . (นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

และได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติ

ภายใน ๗ วัน โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก

ในการพิจารณา นั้น บัดนี้คณะกรรมการได้พิจารณาแล้วผลปรากฏดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายชานี คักศิเศรษฐ์ เป็นประธานคณะกรรมการ

(๒) นายอดิศร เพียงเกษ เป็นรองประธานคณะกรรมการ
คนที่หนึ่ง

(๓) นายปรีชา สุวรรณทัต เป็นรองประธานคณะกรรมการ
คนที่สอง

(๔) นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ เป็นรองประธานคณะกรรมการ
คนที่สาม

(๕) นายอัคร จารุจินดา เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

(๖) นายสมัย เจริญช่าง เป็นโฆษกคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งที่ประชุมได้แต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษา เพื่อให้ข้อเสนอนั้นและชี้แจง
แสดงความคิดเห็น คือ

(๑) นายสุทัศน์ เงินหมื่น

(๒) นายทองบักษ์ เพียงเกษ

(๓) นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ

คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม
เป็นผู้ชี้แจง ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีผู้แปรญัตติและคณะกรรมการไม่มีการแก้ไข
แต่ว่าคณะกรรมการได้ให้ข้อสังเกตซึ่งเป็นข้อสังเกตทั่วไปเกี่ยวกับการพิจารณา
ของคณะกรรมการ นั้นก็คือว่า คณะกรรมการมีความห่วงใยเกี่ยวกับกฎหมาย
ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ว่าอาจจะยังคงมีเหลืออยู่
หลายฉบับ คณะกรรมการจึงเห็นว่ารัฐบาลควรตรวจสอบและยกเลิกบรรดา
บทบัญญัติของกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นที่เกี่ยวข้อง
กับการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ต่อไป คณะกรรมการได้พิจารณา

เสร็จสิ้นแล้ว จึงเสนอมาเพื่อที่ประชุมจะได้พิจารณาในวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเลขาธิการฯ ดำเนินการต่อ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์
พ.ศ. ๒๔๙๕ พ.ศ. . . . . ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปจะถามมติที่ประชุมว่า
ท่านสมาชิกท่านใดจะมีการแก้ไขถ้อยคำหรือไม่ มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ถ้าสมาชิกไม่ติดใจแก้ไขถ้อยคำ ก็เป็นการจบการพิจารณา
ต่อไปจะ เรียบถามมติจากที่ประชุมว่าจะ เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้หรือไม่ในวาระที่ ๓

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอ เรียบถามมติที่ประชุมว่า จะ เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้หรือไม่ ถ้าท่านสมาชิกเห็นชอบกรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นชอบ
กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่
รวมคะแนนได้ครับ ผลของการลงคะแนน เห็นด้วย ๑๗๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี
เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติ
ป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๙๕ พ.ศ. . . . . จบการพิจารณา

ต่อไปเป็นเรื่องข้อสังเกต เนื่องจากกรรมการมีข้อสังเกต
ถ้าหากว่าสภาเห็นด้วย ก็จะได้ส่งข้อสังเกตให้คณะรัฐมนตรีต่อไปตามข้อบังคับ
ขอเชิญท่านเลขาธิการฯ ดำเนินการต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

ข้อสังเกตของคณะกรรมการสิทธิการ คณะกรรมการมีความห่วงใยเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ว่าอาจจะยังคงมีเหลืออยู่หลายฉบับ คณะกรรมการจึงเห็นว่ารัฐบาลควรตรวจสอบและยกเลิกบรรดาบทบัญญัติของกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกติดใจที่จะอภิปรายไหมครับ เชิญท่านดอกเตอร์ปรีชาติดใจอภิปรายข้อสังเกต

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต พรรคประชาธิปัตย์ ผมเห็นด้วยครับ ข้อสังเกตของท่านกรรมการ แต่ท่านประธานครับข้อสังเกตนั้นก็เป็นการแสดงความห่วงใยเกี่ยวกับเรื่องของกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่อาจจะออกมาตามผลของกฎหมายฉบับนั้นะครับ เป็นข้อสังเกตที่เป็นประโยชน์ครับ แต่กระผมมีความห่วงใยอีกประการหนึ่งครับ ก็คือว่าในขณะที่กฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ได้มีบุคคลที่มีเคราะห์กรรมที่ต้องรับโทษตามกฎหมายฉบับนี้ไปเป็นจำนวนหนึ่งแล้ว บางท่านก็รับโทษถึงจำคุกและก็มีบางท่านรับโทษหนักถึงประหารชีวิต การยกเลิกกฎหมายฉบับนี้โดยผลของกฎหมายเราไม่อาจที่จะมีอะไรไปเยียวยาบุคคลที่รับเคราะห์กรรมดังกล่าวไปแล้วครับ แต่ท่านประธานความเป็นธรรมตามธรรมชาติบุคคลต่าง ๆ ที่เขาได้รับโทษไปถึงจำคุก หรือบางคนถึงโทษประหารชีวิตเขาควรที่จะต้องได้รับความเป็นธรรมตามธรรมชาติ ความเป็นธรรมตามธรรมชาติในที่นี้ก็คือว่าสังคมจะต้องตระหนัก จะต้องเยียวยาถึงเกียรติยศ ชื่อเสียงของตัวเขา หรือของบุคคลในครอบครัว ผมอยากจะมีข้อสังเกตในส่วนนี้จะให้ทุกฝ่ายได้ตระหนักถึงความเป็นธรรมตามธรรมชาติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านดอกเตอร์ปรีชาเห็นด้วย เป็นแต่เพียงตั้งข้อสังเกตเรื่องความรับผิดชอบตามธรรมชาติ มีท่านใดไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตของกรรมการมีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ไม่มี ผมถือว่าปิดอภิปรายนะครับ จะถามมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบกับข้อสั่งเกิดของคณะกรรมการหรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอเรียนถามมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นด้วยกับข้อสั่งเกิดของคณะกรรมการหรือไม่ ถ้าหากท่านเห็นด้วยกดปุ่ม เห็นด้วย นะครับ ไม่เห็นด้วย กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญใช้สิทธิลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ ผลของการลงคะแนนเห็นด้วย ๑๖๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับข้อสั่งเกิดของคณะกรรมการ จบการพิจารณา ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม กระผม
ขออาศัยข้อบังคับ ข้อ ๔๐ (๒) ขอเรียนต่อท่านประธานและที่ประชุมว่า กระผม
ขอเลื่อนระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑ และเรื่องด่วนที่ ๗ ขึ้นมาพิจารณาก่อน
ต่อจากระเบียบวาระที่ ๔.๒ นี้ กระผมขออนุญาตให้เหตุผลว่า เนื่องจาก
ระเบียบวาระด่วนที่ ๑ จะเป็นการพิจารณากรณีวุฒิสมาชิกแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า ซึ่งน่าจะต้องคลอดออกเป็น
กฎหมายบังคับใช้ได้ ซึ่งมีประโยชน์กับพี่น้องชาวไร่ ชาวนา อยากจะให้
การผลักดันกฎหมายฉบับนี้ออกไปโดยเร็ว นั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ตามเรื่องด่วนที่ ๗ เป็นเรื่องของการจัดตั้ง สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งกฎหมายฟอกเงินได้ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ซึ่งจะครบ ๑๒๐ วัน ที่จะมีผลใช้บังคับคือวันที่ ๒๐ สิงหาคมที่จะถึงนี้ นัยของมาตรา ๕๐ จะต้องให้จัดตั้งเป็นหน่วยงานของ สำนักนายกรัฐมนตรี จำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม เพื่อให้กฎหมายฟอกเงินได้สัมฤทธิ์ผลในการที่จะบรรลุผล ในการที่จะบังคับใช้ จึงขอกราบเรียนท่านประธานและที่ประชุมขอเลื่อน เรื่องด่วนที่ ๑ และเลื่อนเรื่องด่วนที่ ๗ มาพิจารณาก่อน ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ท่านสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่ท่านประยุทธ์ เสนอให้เลื่อนระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑ และเรื่องด่วนที่ ๗ ขึ้นมาพิจารณาก่อน นะครับ

เรื่องด่วนที่ ๑ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ การซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. .... ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย

(ค้างมาจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒)

ถ้าหากท่านสมาชิกมีมติเห็นด้วยกับวุฒิสมาชิกแก้ไขก็จะได้ถือว่าการพิจารณานั้นสภาให้ความเห็นชอบ ถ้าหากว่าท่านสมาชิกไม่เห็นด้วยก็จะตั้งกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาต่อไปนะ ครับ ท่านสมาชิกท่านใดจะอภิปรายเชิญครับ
(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะ ครับ ถือว่าปิดอภิปราย ต่อไปจะถามมติที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกรณีที่วุฒิสมาชิกแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. .... หรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอเรียนถามมติที่ประชุมว่า จะเห็นชอบตามที่วุฒิสมาชิกได้แก้ไขหรือไม่ ถ้าเห็นชอบกรรมาธิการ เห็นด้วย ไม่เห็นชอบกรรมาธิการไม่เห็นด้วย ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ผลของการลงคะแนน เห็นด้วย ๑๖๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับที่วุฒิสมาชิกแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ....

ต่อไปเป็นการพิจารณาในเรื่องด่วนที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ตั้งสำนักงาน
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน) (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
เชิญท่านรัฐมนตรีจตุรินทร์ศรีศรี

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษย์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม จรินทร์ ลักษณะวิศิษย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดพังงา รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ผมขออนุญาตเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง
 กรม พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อจัดตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินขึ้น
 เป็นส่วนราชการระดับกรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

เหตุผล เนื่องจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
 พ.ศ. ๒๕๓๒ ได้บัญญัติให้จัดตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินขึ้น
 ในสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบในการบริหารงาน
 และการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
 ในกรณีสมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
 ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๕ เสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตรา
 พระราชบัญญัตินี้

ขอให้ที่ประชุมได้กรุณาพิจารณาด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวีระกรครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม วีระกร คำประกอบ นครสวรรค์ สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คงจะไม่
 ตัดใจแล้วก็คงจะสนับสนุนอยากให้ออกไปโดยเร็ว เนื่องจากว่ามีความจำเป็นที่
 จะต้องมีสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี
 แต่สิ่งที่อยากจะถามท่านรัฐมนตรีผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็คือ เรื่องของ
 ความคืบหน้าในเรื่องของการจัดตั้งหรือการเฟ้นตัวหาเลขาธิการฯ ซึ่งคงจะมี
 ความจำเป็นแล้วคงจะต้องขอทราบไฉน ๗ พอได้ไหม เพราะว่าจนถึงเดี๋ยวนี้แล้ว
 ความจริงน่าจะนำเข้าสู่ว่างที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็ที่ประชุมวุฒิสมาชิกตามลำดับ
 เพื่อที่จะแต่งตั้ง บุคคลท่านนี้เป็นบุคคลที่จะต้องสำคัญมากมีความจำเป็นที่จะต้อง
 ๑. คือเป็นบุคคลที่จะต้องกล้าหาญชาญชัยที่จะต้องต่อสู้กับเหล่านักค้าทั้งหลาย
 ซึ่งปัจจุบันนี้ก็คงทราบว่าเดือดถึงขนาดเล่น เอ็ม. ๑๖ กันแล้ว ยิ่งต่อสู้กับ
 เจ้าพนักงานมากมาย เรื่องที่ ๒ คือจะต้องเป็นบุคคลที่มีศักยภาพ เป็นคนที่จะต้อง
 เรียกว่ามีความยุติธรรม มีความซื่อตรงไม่รับอามิสสินจ้าง อยากจะขอให้
 ท่านรัฐมนตรีที่ได้ควบคุม ป.ป.ส. ได้กรุณาเผยแพร่สัณนิทหนึ่งได้ไหม ไปถึงได้ว่า
 จะเป็นใคร ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ท่านวีระกร ผมขออภัย ผมว่าให้ผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว
 จะปรึกษาหารือก็ค่อยว่ากัน เอาในประเด็นนี้ก่อนนะครับ ท่านเห็นด้วย
 หรือไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีสมาชิกท่านใดตัดใจไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ไม่ตัดใจอภิปราย ก็ถือว่าปิดอภิปราย ผมจะถามมติที่ประชุมว่า
 จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ขอเรียนถามมติที่ประชุมว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
 ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ตั้งสำนักงานป้องกัน
 และปราบปรามการฟอกเงิน) หรือไม่ครับ ถ้าสมาชิกรับหลักการก็กดปุ่ม
 เห็นด้วย ไม่รับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

๕๗

สผ ๑๔/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

สันตนา ๒๓/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : สมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ ถ้าเรียบร้อยแล้ว
เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ ผลของการลงคะแนนเห็นด้วย ๑๗๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย
ไม่มีนะครับ เป็นว่าที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน)

ต่อไปขอเชิญเสนอกรรมาธิการ เชิญท่านคอกเตอร์ เจริญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม เจริญ คันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ เนื่องจากว่า
 กฎหมายฉบับนี้มีสาระสำคัญสั้นมาก กรณีที่ท่านรัฐมนตรีจตุรินทร์ได้เสนอไปแล้ว
 ถ้าหากว่าผมจะขอหารือกับท่านประธาน ถ้าหากท่านสมาชิกไม่ขัดข้องจะขอให้
 พิจารณากรรมาธิการเต็มสภาเลย เพราะว่าถ้าจะไปถึงวุฒิสภา แล้วจะประกาศ
 ใช้วันที่ ๒๐ ขอหารือท่านก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ผมตอบข้อหารือ ผมเห็นด้วยที่จะตั้งกรรมาธิการเต็มสภานะครับ
 แล้วแต่มติที่ประชุม ท่านวีระกรเชิญครับ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม วีระกร คำประกอบ นครสวรรค์ อยากจะเรียนถามอีกครั้งหนึ่งว่าทำไม
 ถึงช้า ความจริงแล้วร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้น่าจะเข้ามาก่อนหน้านี้ท่านลอง
 นึกดูว่าในวันที่ ๒๐ จะมีผลบังคับใช้แปลว่าเราต้องไปบังคับให้วุฒิสมาชิกเขามรรจุ
 ในวันศุกร์นี้ ซึ่งวันนี้ผมก็เชื่อว่าคงจะผ่านสภาผู้แทนราษฎร แล้วถ้าเกิดเขาไม่มรรจุ
 จะทำอย่างไรไปบังคับเขาได้อย่างไร แล้วถ้าเกิดวันศุกร์นี้ไม่เข้าวุฒิสภาก็แปลว่า
 ร่างพระราชบัญญัติที่ท่านรับปากกับสภาไว้ ๑๒๐ วันก็ไม่สามารถที่จะทำได้ แล้วจนถึง
 เต็มวันนี้ผมเพียงแต่สงสัย ถ้าท่านรัฐมนตรีจะได้กรุณาตอบให้สภาได้เข้าใจสักนิดหนึ่งว่า
 ขั้นตอนอะไรมันคงจะซับซ้อนหรืออย่างไรไม่ทราบ ถ้าตอบแล้วก็คงจะไม่มีปัญหา
 ผมก็คงจะเห็นด้วยกับท่านวิป (Whip) รัฐบาลว่าควรจะผ่าน ๓ วาระ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมขอบคุณท่านวีระกร ท่านสมาชิกท่านอื่นไม่ติดใจในการที่ผมได้ตอบข้อหาหรือของท่านดอกเตอร์เจริญ คันชวงศ์ ก็หมายความว่าที่ประชุมมีมติให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญเต็มสภา ท่านรัฐมนตรีมีอะไรจะชี้แจงท่านวีระกรเชิญครับ

นายจурินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จुरินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ ต้องขอขอบคุณท่านกรรมาธิการวีระกรที่ได้กรุณาให้ความเห็นชอบที่เราจะพิจารณากันเต็มสภา ทั้งนี้ก็เพื่อให้การจัดตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเป็นไปด้วยความรวดเร็วขึ้น อย่างไรก็ตามผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมารัฐบาลก็ไม่ได้นิ่งนอนใจในการที่จะดำเนินการในเรื่องของการจัดตั้งสำนักงานและได้มีการดำเนินงานในเรื่องต่าง ๆ คู่ขนานกันไปตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาและมีความคืบหน้าเป็นอย่างยิ่ง จนถึงขณะนี้คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินไว้เรียบร้อยแล้ว ซึ่งผมได้ช่วยดำเนินการเรื่องนี้ไปพลางก่อนในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาโดยมีการประชุมหลายครั้ง เพื่อที่จะได้มีการจัดโครงสร้างสำนักงาน ป.ป.ง. ให้สอดคล้องกับกฎหมายและนโยบายรัฐบาล นั่นก็คือจะมีการดำเนินการจัดตั้งในลักษณะที่เป็นหน่วยงานที่เล็กแต่มีประสิทธิภาพ อันนี้ก็คือนโยบายที่ดำเนินการ ซึ่งพระราชกฤษฎีกาที่ว่านี้ก็แบ่งส่วนราชการออกเป็น ๕ กองด้วยกัน กองที่ ๑ คือกองกลาง กองที่ ๒ คือกองนโยบายและมาตรการ ซึ่งจะเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องของการดูแลกฎ ระเบียบ ประกาศ กระทรวงต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย กองที่ ๓ คือศูนย์สารสนเทศและประเมินผล ซึ่งจะเป็นหน่วยที่จะรับข้อมูลการทำธุรกรรมทั้งหมดที่จะต้องมีการกำหนดให้มีการรายงานเป็นลำดับขั้นตอนต่อไป กองที่ ๔ คือกองตรวจสอบและวิเคราะห์ธุรกรรมที่จะมีการรายงานเข้ามาว่า ธุรกรรมใดเป็นธุรกรรมที่น่าสงสัยและจำเป็นที่จะต้องมีการตรวจสอบ และจะต้องมีการดำเนินการดำเนินคดีต่อไปตามขั้นตอนของกฎหมาย และกองที่ ๕ คือกองบริหารจัดการทรัพย์สิน ถ้าหากว่ามีการวิทรัพย์สินก็จะมีกองนี้ทำหน้าที่บริหารจัดการทรัพย์สินที่ริบเป็นของแผ่นดินตามขั้นตอนของกฎหมาย ก็จะแบ่งส่วนราชการออกเป็น ๕ กองทั้งหมดดังที่กราบเรียน และพระราชกฤษฎีกานี้ผ่านที่ประชุมคณะรัฐมนตรีไปแล้ว นอกจากนั้นในส่วนของสำนักงาน ป.ป.ส. ซึ่งความจริง

สำนักงาน ป.ป.ส. ก็ไม่ได้มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรง แต่โดยเหตุที่มูลเหตุตั้งเดิมที่มีการเสนอกฎหมายฉบับนี้ท่านกรรมาธิการวิระกร ก็ทราบอยู่แล้วว่า เดิมตั้งใจว่ามูลฐานความผิดสำคัญที่สุดอันหนึ่งของกฎหมาย ฟอกเงินก็คือ ต้องการเข้ามาจัดการกับพวกค้ายาเสพติดแล้วนำเงินที่ได้จาก ยาเสพติดไปฟอกเงินด้วย เพราะฉะนั้นอันนี้ ป.ป.ส. จึงได้เตรียมการ คู่ขนานเป็นการล่วงหน้าก็คือ ได้มีการทำต้นร่างกฎกระทรวงที่จะต้องออกตาม กฎหมายฉบับนี้จำนวน ๑๒ ฉบับ และได้ทำต้นร่างระเบียบจำนวน ๓ ระเบียบ และมีการทำต้นร่างประกาศจำนวน ๓ ประกาศ รวมแล้วทั้งหมด ๑๒ บวก ๓ บวก ๓ เป็น ๑๘ ฉบับ ได้จัดทำต้นร่างฯ เบื้องต้นไว้แล้ว รอแต่การที่จะต้อง มีการเข้ามาพิจารณาผ่านความเห็นชอบอย่างเป็นทางการ เมื่อมีคณะกรรมการ ขึ้นมาดูแลเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นการเฉพาะเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นอันนี้ก็คือ การดำเนินการคู่ขนานในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ซึ่งก็จะเห็นว่ามีความคืบหน้า เป็นลำดับ และสำหรับกำลังคนนั้นก็ได้มีการเตรียมอัตรากำลังคนไว้จำนวนหนึ่ง ซึ่งเหมือนที่ผมเรียนว่า เราต้องการให้เป็นหน่วยงานที่เล็กแต่มีประสิทธิภาพ ก็จะมีการดำเนินการจัดอัตรากำลังไว้ประมาณ ๖๕ อัตรา โดยมีเลขาธิการฯ เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดในหน่วยปฏิบัติและมีรองเลขาธิการฯ ๒ ท่าน อันนี้ก็คือ ภาพรวมทั้งหมดที่ได้มีการเตรียมการไว้โดยสังเขปเพื่อเรียนให้ที่ประชุม ได้รับทราบและกรรมาธิการได้รับความสบายใจ และในเรื่องของการปฏิบัตินั้นก็พยายามมีการเร่งรัดให้มีการปฏิบัติโดยเร็วที่สุด ขอขอบคุณครับท่านประธาน

"มาตรา ๖ สำนักนายกรัฐมนตรีมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
- (๒) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
- (๓) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
- (๔) สำนักงบประมาณ
- (๕) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
- (๖) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- (๗) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- (๘) สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก
- (๙) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ
- (๑๐) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (๑๑) สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการ

อันเนื่องมาจากพระราชดำริ

- (๑๒) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
- (๑๓) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
- (๑๔) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๑๕) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- (๑๖) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
- (๑๗) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

และประมุขที่มีชื่อในวงราชการ

- (๑๘) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- (๑๙) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ
- (๒๐) สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- (๒๑) กรมประชาสัมพันธ์
- (๒๒) กรมวิเทศสหการ"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกไม่ตั้งใจจะรับ จบการพิจารณาค่ะ ต่อไปจะเป็นการพิจารณาถ้อยคำ มีท่านสมาชิกท่านใดจะแก้ไขถ้อยคำไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะคะ ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปจะเรียนถามมติที่ประชุมในวาระที่ ๓ ว่า จะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอเรียนถามมติที่ประชุมว่า จะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... หรือไม่ ถ้าท่านสมาชิกเห็นชอบกรุดากดปุ่ม เห็นด้วย ไม่เห็นชอบกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ ผลของการลงคะแนน เห็นด้วย ๑๖๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มีนะคะ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน) จบการพิจารณาค่ะ

ต่อไปเป็นการพิจารณาระเบียบวาระ ๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. . . . . ซึ่งคณะกรรมการธิการวิสามัญ
พิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการวิสามัญเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น จากจังหวัดอำนาจเจริญ พรรคประชาธิปัตย์
ในฐานะประธานคณะกรรมการ ตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้เคยพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. . . . ที่คณะกรรมการ
พิจารณาเสร็จแล้ว เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒ โดยได้พิจารณาผ่านร่างฯ
มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ และมีมติไม่เห็นชอบกับร่างฯ มาตรา ๓ ทวิ แล้ว
และได้มีมติเห็นชอบให้คณะกรรมการนำกลับไปพิจารณาบททวนใหม่นั้น บัดนี้
คณะกรรมการได้พิจารณาบททวนแล้วเห็นว่า เมื่อสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติให้
ตัดร่างฯ มาตรา ๓ ทวิ ออก ทำให้การปฏิบัติงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติจำกัดเฉพาะตามความหมายของบทนิยามคำว่า สิทธิมนุษยชน ตามร่างฯ
มาตรา ๓ และขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่จะลดลงกว่าเดิม ฉะนั้นในระยะแรก
การจัดองค์กรในการดำเนินการตามกฎหมายนี้จึงสมควรดำเนินการให้สอดคล้อง
กับภาระหน้าที่ดังกล่าว และเมื่อต่อไปในอนาคตได้มีการพัฒนางานด้านสิทธิมนุษยชน
ให้สามารถดำเนินการได้อย่างกว้างขวางแล้วจึงจะปรับปรุงแบบองค์กรดำเนินการ
ให้เหมาะสมต่อไป ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการจึงได้แก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ในหลักการใหญ่ ๒ ประการคือ

ประการที่ ๑ กำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับ
ค่าตอบแทนเป็นรายเดือนแทนการกำหนดให้ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง
และบำเหน็จบำนาญ ซึ่งในร่างฯ ที่เสนอใหม่ได้แก่ ร่างฯ มาตรา ๑๕

ประการที่ ๒ กำหนดให้ระยะเวลา ๕ ปีแรกยังไม่มีการจัดตั้ง
สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แต่ให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ทำหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งในร่างฯ
ที่เสนอใหม่ได้แก่ ร่างฯ มาตรา ๓๓ จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาต่อไป
ตามลำดับมาตรา ซึ่งจะเริ่มตั้งแต่ร่างฯ มาตรา ๔ เป็นต้นไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมขออนุญาตเรียนหาหรืออย่างนั้นครับ เนื่องจาก
เมื่อคราวที่แล้วมีมติที่ประชุมให้ตัดมาตรา ๓ ทวิ ออก และกรรมการถอนไปนะครับ

แต่กรรมวิธีการก็ยังเป็นขั้นในมาตรา ๓ ทวิ ไว้ตามเดิม แต่ไปแก้ไขในมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๕ ตัดมาตรา ๑๕ ทวิ และ จัดว่า ออก และเพิ่มมาตรา ๓๓ ตามที่ประธาน คณะกรรมการได้พิจารณาแล้ว ขอเรียนหาหรือที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับที่ประธาน คณะกรรมการได้เรียนหรือไม่ โดยจะขอพิจารณาตามที่ประธานคณะกรรมการ ได้เรียนต่อที่ประชุมแล้วพิจารณาในมาตรา ๔ เป็นลำดับต่อไป ที่ประชุมมีความเห็น อย่างไรครับ เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม เพื่อชักชวน ให้เกิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน ผมเข้าใจตามที่ท่านประธานคณะกรรมการได้ นำเสนอว่า มาตรา ๓ ทวิ ได้นำเสนอแล้ว แต่ที่ประชุมไม่เห็นชอบจึงผ่านไป ไม่ใช่ว่านำมาตรา ๓ ทวิ ขึ้นมาพิจารณาใหม่ ท่านประธานคณะกรรมการ ยังได้ให้ข้อเสนอแนะต่อไปว่า การพิจารณาครั้งนี้คงจะเริ่มตั้งแต่มาตรา ๔ เป็นต้นไป นั่นคือข้อสรุปของท่านประธานคณะกรรมการ ในขณะที่เดียวกัน ผมไม่ทราบว่าท่านประธานสรุปเมื่อไหร่ตรงกับท่านประธานคณะกรรมการหรือไม่ เท่าที่ผมฟังว่าไม่ตรง แต่ที่ตรงไปตรงมาที่จะดำเนินการได้เมื่อผ่านมาตรา ๓ ทวิ ไปแล้ว เมื่อสภาไม่เห็นชอบก็คือผ่านไปคือ ไม่เห็นชอบ ข้อความในมาตรา ๓ ทวิ เป็นอันตกไปและก็เริ่มต้นพิจารณาในมาตรา ๔ ครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านประยุทธ์ครับ แต่อย่างนี้ครับมันเกิดมีในร่างฯ ที่อยู่ในมือผม มาตรา ๓ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ยังปรากฏอยู่ ผมจึงสงสัยต้องถามว่า อย่างที่ท่านพูดผมก็เห็นด้วย เพราะคราวที่แล้ว เราตัดออกไปแล้วใช่ไหมครับ แต่จากรายงานของประธานคณะกรรมาธิการ บอกว่าคงมาตรา ๓ ทวิ ยังมีอยู่ แต่ไปแก้ไขมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๕ ตัดมาตรา ๑๕ ทวิ มาตรา ๑๕ จัดว่า ออก และเพิ่มมาตรา ๑๓ ขึ้น ก็เลยทำให้สับสน ขอเชิญประธานคณะกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ประธานคณะกรรมาธิการ ขอสิ่งเกิดที่ท่านประยุทธ์ ได้อภิปรายนั้นถูกต้องแล้วครับ กล่าวคือในมาตรา ๓ ทวิ นั้น ที่ประชุมได้ตัดออก เพราะฉะนั้นข้อความในมาตรา ๓ ทวิ ในร่างฯ จะต้องไม่มี กระผมได้สอบถามทางเจ้าหน้าที่ทำไมจึงได้พิมพ์ข้อความในมาตรา ๓ ทวิ เข้ามาอีก ทางเจ้าหน้าที่ได้ให้การชี้แจงว่า ขณะนี้การพิจารณาจะต้องดำเนินไปเช่นนี้ เมื่อนำร่างฯ เสนอต่อวุฒิสภาจะมีการตัดมาตรา ๓ ทวิ ออกครับผม เพราะฉะนั้นกรณีการพิจารณาคอนนี้จะต้องเริ่มมาตรา ๔ ไป ส่วนมาตรา ๓ ทวิ นั้นจะไม่ปรากฏในร่างฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เข้าใจตรงกันนะครับ มาตรา ๓ ทวิ ตัดออก จะพิจารณาเรียงตามมาตราต่อไปคือมาตรา ๔ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๔ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญคอกเตอร์ปรีชาครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย กระผมได้ขอสงวนไว้ความเห็นในมาตรา ๔ ที่จะให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนี้

โดยความเคารพกรรมาธิการเสียงข้างมากครับท่านประธาน การพิจารณา
 ร่างกฎหมายฉบับนี้ เราคงจะต้องอยู่ภายใต้หลักของนิติรัฐครับ ท่านประธาน
 ซึ่งหมายความว่ารัฐจะบัญญัติกฎหมาย แม้กฎหมายนั้นรัฐจะบัญญัติขึ้นมาเอง
 แต่รัฐจะต้องตกอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายที่รัฐได้บัญญัติขึ้นมา สิ่งที่ผมพูดนี้
 เพื่อจะนำมาสู่ความในมาตรา ๑๙๙ กับมาตรา ๒๐๐ ครับ ซึ่งเป็นเรื่องของ
 บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ๒ มาตรานี้ ท่านประธานจะ
 สังเกตเห็นได้ว่าอยู่ในหมวดของรัฐสภาครับ ซึ่งอยู่ในหมวด ๖ ครับ เพราะฉะนั้น
 ร่างของกฎหมายฉบับนี้ก็จะต้องอยู่ในขอบเขตที่กำหนดเอาไว้ในมาตรา ๑๙๙
 กับมาตรา ๒๐๐ ครับท่านประธาน เหตุผลทำไมผมจึงได้ขอสงวนความเห็น
 ที่จะให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนี้ คงจะต้องขออนุญาต
 พูดไปถึงความสัมพันธ์ด้วยความจำเป็น ก็คืออยู่ในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๓๓
 มาตรา ๑๖ ผมก็ได้ขอสงวนเอาไว้ที่จะให้หน่วยงานของสำนักงานแห่งนี้
 อยู่กับรัฐสภา และก็ไม่มีบทเฉพาะกาลที่จะต้องอยู่เพียงแค่ ๕ ปี ในความเห็น
 ของกรรมาธิการเสียงข้างมากที่จะให้สังกัดกับวุฒิสภา ท่านประธานครับ
 ความในมาตรา ๑๙๙ จะสังเกตเห็นเป็นเรื่องขององค์ประกอบของคณะกรรมการ
 ที่มีอยู่ด้วยกัน ๑๕ คน ประธานคนหนึ่งและกรรมการอีก ๑๔ คน ซึ่งพระมหากษัตริย์
 ทรงแต่งตั้งโดยคำแนะนำของวุฒิสภา นี่ก็ความสัมพันธ์ที่มาเกี่ยวข้องกับรัฐสภา
 เพราะในฐานะที่วุฒิสภาเป็นส่วนหนึ่งของรัฐสภา ท่านประธานครับ องค์ประกอบ
 ต่อไปในรัฐธรรมนูญก็ให้ประธานวุฒิสภาเป็นผู้รับสนองในการแต่งตั้งกรรมการ
 คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติครับท่านประธาน ความต่อไปครับที่เกี่ยวข้องกับ
 ทางรัฐสภาก็คือความในมาตรา ๒๐๐ ครับ ผมขออนุญาตในส่วนเดียวครับ
 ความในมาตรา ๒๐๐ (๑) ท่านประธานครับ จะเห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญไม่ได้ให้
 อำนาจคณะกรรมการชุดนี้มีอำนาจที่เด็ดขาด -----

ผมต้องการให้คณะกรรมการชุดนี้มีอำนาจที่เด็ดขาด แล้วก็ เป็นองค์กรที่อิสระด้วย แต่ความเห็นของผม หรือความต้องการของผมไม่อาจที่จะไปขัดแย้งกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญได้ อันนั้นเป็นความต้องการเพียงส่วนตัว รัฐธรรมนูญมีความสำคัญเหนือกว่าความคิดเห็นของผม ท่านประธานครับ ในมาตรา ๒๐๐ คณะกรรมการเมื่อตรวจสอบการใดก็แล้วแต่ที่มีการละเมิดสิทธินั้นแล้ว ก็จะเสนอไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ถ้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเขาไม่ปฏิบัติตาม แทนที่จะให้อำนาจของกรรมการนั้นเด็ดขาด รัฐธรรมนูญกลับไปเขียนว่าให้รายงานต่อไปต่อรัฐสภาที่จะดำเนินการต่อไป เป็นที่น่าเสียดายครับท่านประธาน ที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้เพียงเท่านี้ เมื่อบัญญัติไว้เพียงเท่านี้ เราจะไปบัญญัติให้อำนาจกรรมการเป็นองค์การอิสระหรือมีอำนาจที่เด็ดขาด จะกระทำได้หรือครับ หมิ่นเหม่ต่อการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญเป็นอย่างยิ่งเลยครับ ท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากส่วนหนึ่งครับ ที่ให้องค์กรส่วนนี้สังกัดอยู่กับวุฒิสภา แต่เมื่อสังกัดอยู่กับวุฒิสภาแล้วครับ จะต้องสังกัดตลอดไปไม่ใช่เพียง ๕ ปีครับ เมื่อมาสังกัดกับวุฒิสภาก็เป็นส่วนหนึ่งของรัฐสภานั้นเองครับ ใครจะเป็นผู้รักษาการครับท่านประธาน เมื่อสังกัดกับวุฒิสภา ส่วนหนึ่งของรัฐสภา ก็จะต้องสัมพันธ์กับผู้รักษาการ ผู้รักษาการในที่นี้จะต้องได้แก่ประธานรัฐสภา แต่คณะกรรมการเสียงข้างมาก ให้ประธานกรรมการเป็นผู้รักษาการ ในขณะที่เดียวกัน ๕ ปีอยู่ที่วุฒิสภา ในขณะที่เดียวกันผู้รับสนองเป็นประธานวุฒิสภา นี่คือการขัดแย้งซึ่งกันและกันในตัวเองครับ เพราะฉะนั้นผมจึงขอสงวนความเห็นที่จะให้ประธานรัฐสภาเป็นผู้รักษาการครับ แล้วจะไปสัมพันธ์สิ่งที่ผมจะชี้แจงต่อไปเมื่อไปถึงร่างฯ ในมาตรา ๑๖ ครับ ท่านประธาน ขอเสนอความเห็นในหลักของนิติรัฐที่ผมขอเน้นไว้เพียงเท่านี้ครับประธานที่เคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม ผมกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมเห็นด้วยตามร่างฯ เดิม เพราะกระผมไม่สามารถที่จะทำได้อย่างอื่น ถึงแม้ว่าในขณะที่แนวทางประนีประนอมอย่างเช่นคำสงวนคำแปรญัตติของท่านอาจารย์ปรีชา สุวรรณทัต ซึ่งกระผมเห็นด้วยอย่างมากก็ตาม ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ในลักษณะของการออกกฎหมายและบังคับใช้กฎหมาย

ท่านประธานจะสังเกตเห็นในมาตรา ๒ ทุกฉบับจะมีข้อความที่ค่อนข้างจะคล้ายคลึงกัน ในมาตรา ๒ ในฉบับนี้ก็เช่นเดียวกันบอกว่า พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้น ในกฎหมายฉบับเดียวกันที่ท่านกรรมการได้ทำนี่นะครับ มันขัดแย้งกันในตัว ขัดแย้ง ถ้าหากท่านให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นผู้รักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ ผมถามท่านประธานคณะกรรมการที่เถอะครับว่า เราออกกฎหมายมาหลายรูปแบบหลายฉบับ ถึงแม้ว่าจริงอยู่ ในบางลักษณะที่มันเป็นข้อจำกัดของรัฐธรรมนูญที่บังคับว่า ให้เราจะต้องทำอย่างนั้นทำอย่างนี้ ผู้รักษาการแบบนั้นแบบนี้ กระบวนการสรรหา มันจะเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ เสียชัดแจ้ง แต่เมื่อมาตรา ๑๙๙ และมาตรา ๒๐๐ เขียนไว้แบบนี้ ท่านอยากจะทำให้เป็นองค์กระอิสระตามมาตรา ๑๖ หรือนัยของมาตรา ๔ นี้ก็ตาม สุนทรียภาพของกฎหมายฉบับนี้ ผมเรียนท่านประธานเสียเลยว่ามันจะเกิดขึ้น สุนทรียภาพช่วงระหว่างรอยต่อในการประกาศใช้ สมมุติว่าประกาศใช้วันนี้ ผมถามท่านประธานเถอะ ยังไม่มีประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น ใครจะรักษาการ สภาพบังคับใช้ในกฎหมาย เมื่อไม่มีผู้รักษาการสภาพบังคับใช้กฎหมายได้หรือไม่ ในกรณีที่จะต้องมีการสรรหาตามมาตรา ๕ กระบวนการที่จะคัดสรรคุณสมบัติลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ และกระบวนการสรรหาตามมาตรา ๗ มาตรา ๖ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม -----

พอกฎหมายประกาศใช้ก็ว่าจะมีประธานกรรมการ และกรรมการมันจะต้องมี
 สุธัญญากาศขึ้นอย่างแน่นอน สุธัญญากาศในลักษณะทำนองนี้ ออกกฎหมายทำนองนี้
 ถูกต้องหรือไม่ ผมอยากจะให้ท่านประธานพิจารณาดู นั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ในกฎหมายฉบับนี้ในมาตรา ๕ วรรคสอง ให้ประธาน
 วุฒิสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งประธานกรรมการและ
 กรรมการ ในวรรคสองบัญญัติไว้เช่นนั้น สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๙
 ท่านประธานครับ ในขณะที่เป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการโปรดเกล้า
 โปรดกระหม่อมแต่งตั้ง แต่เป็นคนเล็กกว่าในกฎหมาย จะต้องเป็นผู้ปฏิบัติตาม
 กฎหมายเท่านั้น ประธานวุฒิสภาจะต้องเป็นผู้ปฏิบัติตามกฎหมายนี้เท่านั้น
 แต่จะเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งตัวผู้รักษาการมันแปลกประหลาด
 ไหมครับ ในลักษณะของ ๒ เหตุผลนี้ ๑. คือสุธัญญากาศ ลักษณะ ๒ นี้คือ
 สลับล่างสลับบนนี้ ผมไม่แน่ใจว่าทางท่านประธานคณะกรรมการและทาง
 กรรมการได้สำนึกในข้อนี้แล้วหรือยังในกระบวนการออกกฎหมาย
 ซึ่งผมไม่เคยเห็นและยอมรับไม่ได้จริง ๆ ครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการชี้แจงครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ประธานคณะกรรมการ กระผมขออนุญาต
 ตอบท่านสมาชิก ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ท่านอาจารย์ปรีชา สุวรรณทัต และ
 ท่านประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ในประเด็นที่ท่านได้กรุณาให้ข้อสังเกตไว้ โดยจะ
 ขออนุญาตตอบไปในคราวเดียวกัน ทั้งนี้เพราะสาระที่ท่านอาจารย์ปรีชาได้ขอ
 แกะใจคือ ให้ผู้รักษาการเป็นประธานรัฐสภา ส่วนอาจารย์ประยุทธ์นั้น ผู้รักษาการ
 คือท่านนายกรัฐมนตรีก่อนอื่นขออนุญาตกราบเรียนว่า การที่มีผู้รักษาการ
 ตามกฎหมายนั้นเป็นความจำเป็นเพื่อที่จะได้ทราบว่า ผู้บริหารสูงสุดในองค์กรนั้น
 มีหน้าที่ดูแลกฎหมายหรือการบังคับใช้กฎหมายให้เป็นไปตามที่กฎหมายฉบับนั้น
 บัญญัติไว้ ผู้รักษาการก็คือบุคคลที่จะต้องปฏิบัติตาม เนื้อหาสาระที่บัญญัติไว้ใน
 กฎหมายฉบับนั้น ๆ ถ้าไม่มีการให้มีผู้รักษาการแล้วก็จะทำให้ไม่มีผู้รับผิดชอบ
 ในการปฏิบัติตามกฎหมาย หรืออาจจะมีการเถียงกันว่าใครจะเป็นผู้ที่จะต้องมา
 ดำเนินการให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในกฎหมายฉบับนั้น

สำหรับกรณีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่คณะกรรมการได้มีความเห็น
 ที่จะให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติรักษาการนั้น ทั้งนี้เพราะว่า

๗๒

สผ ๑๔/๒๕๔๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ประทีป ๒๙/๒

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

หลายประการด้วยกัน เช่น ประการที่ ๑ เป็นการส่งเสริมการเคารพและการปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชน ทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ

ประการที่ ๒ เป็นการตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรืออันไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศ

ประการที่ ๓ เป็นการเสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

ประการที่ ๔ ส่งเสริมการศึกษา การวิจัยและการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน

ประการที่ ๕ อำนาจในการส่งเสริมความร่วมมือและประสานงานระหว่างหน่วยราชการ องค์กรเอกชน และองค์กรอื่นในด้านสิทธิมนุษยชน

ประการที่ ๖ จัดทำรายงานประจำปีเพื่อประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชน

ประการที่ ๗ เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา

ประการที่ ๘ แต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ประการที่ ๙ ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้

ซึ่งอำนาจหน้าที่ทั้งหลายที่ระผมได้กราบเรียนนั้นเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทั้งสิ้น จึงเป็นความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะต้องอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ที่จะปฏิบัติงานตามกฎหมายดังกล่าว น่าจะเป็นประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น ถือว่าเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ น่าจะเป็นบุคคลที่ทราบข้อเท็จจริงทั้งปวงในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ หากจะให้ท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งไม่มีบทบัญญัติใดมอบหมายให้ท่านมีอำนาจเกี่ยวข้อง มาเป็นผู้รักษาการนั้นน่าจะ ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง -----

ถึงอย่างไรก็ตามในกรณีที่ท่านประยูรได้กรุณาให้ความเห็นว่า ประธานรัฐสภา มาเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ แต่ขณะเดียวกันผู้ที่รักษาการกลับเป็น ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะทำให้เกิดช่องว่าง ทั้งนี้ในสาระฉบับนี้นั้น จำเป็นที่จะต้องให้ท่านประธานรัฐสภาเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ในการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมที่จะให้ใครเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชน และที่จะให้ใครเป็นประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น เพราะว่าเบื้องต้นในการสรรหาคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จะต้องใช้เลขาธิการสำนักงาน ของวุฒิสภาเป็นผู้ดำเนินการสรรหา ในช่วงนั้นเองเมื่อสรรหาได้แล้วมีคณะกรรมการ แล้วมีประธานแล้ว จึงจะเกิดภาวะความรับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ใน กฎหมายที่ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องปฏิบัติตาม จึงไม่ทำให้เกิด ช่องว่างหรือสูญญากาศดังที่ท่านประยูรได้กรุณาอภิปรายเมื่อสักครู่นี้ ถึงอย่างไร ก็ตามในส่วนนี้เป็นการดำเนินการของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติก็ดี หรือการ ดำเนินการในฐานะที่ผู้รักษาการที่เป็นองค์กรอิสระก็ดี เราได้เคยมีการพิจารณา อนุมัติผ่านไปแล้วหลายฉบับด้วยกัน ที่ให้ประธานคณะกรรมการองค์กรนั้น ๆ เป็น ผู้รักษาการ แม้กระทั่งสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญก็เช่นเดียวกัน ในเบื้องต้นนั้น เราให้เลขาธิการของรัฐสภาเป็นผู้สรรหาเลือกตั้งคณะกรรมการตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญ เพราะในช่วงนั้นยังไม่มีประธานศาลรัฐธรรมนูญ แต่หลังจาก มีการสรรหา มีการแต่งตั้งแล้วผู้รักษาการก็คือประธานศาลรัฐธรรมนูญเป็น ผู้รักษาการกฎหมายสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ กฎหมายฉบับนี้จึงเหมาะสม ด้วยประการทั้งปวงที่จะให้ท่านประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

เป็นผู้รักษาการ และสอดคล้องกับกฎหมายหลายฉบับที่สภาเราได้อนุมัติผ่านไปแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประยูร ครับ

นายประยูร ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ ประยูร ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม ตามที่ ท่านประธานคณะกรรมการได้ชี้แจงต่อที่ประชุมนี้คงจะทำความเข้าใจและ พอใจได้ระดับหนึ่ง ซึ่งกระผมต้องกราบเรียนต่อท่านประธานว่าพวกเรามี ความคิดเห็นตรงกัน เราอยากจะได้เห็นองค์กรทุกองค์กรที่ร่วมมือในการทำงาน ไม่ว่าภาคราชการหรือหน่วยงานที่เป็นอิสระอื่นใดก็ตาม อยากจะเห็นประสิทธิภาพ ในการทำงาน สิทธิมนุษยชนเป็นสิ่งที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่

ซึ่งกระผมก็ตื่นเต้น ผมก็ดีใจ ผมก็อยากได้ ผมไม่อยากจะเห็นการละเมิด
สิทธิมนุษยชนขึ้นอยู่ในบ้านในเมือง อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ ผมเห็นว่า
ล้นเหลือพอสมควร แต่ที่กระผมทักท้วงว่าเป็นสุญญากาศนั้นในระหว่างมาตรา ๒
ท่านประธานจะสังเกตนะครับ ผมว่าประกาศใช้ในวันนี้ เพราะว่าเป็นการ
ประกาศใช้ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป สมมติว่าในกรณี
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวานนี้ ผมถามว่าประกาศคุ้มครองผู้รักษาการก็ยังไม่
มี ผู้รักษาการจะต้องผ่านกระบวนการตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ และ
กระบวนการสรรหาตามมาตรา ๗ ในช่วงที่ยังไม่มีผู้รักษาการแต่ประกาศใช้
กฎหมายอันนี้เขาเรียกว่า สุญญากาศทางกฎหมาย มันจะเกิดสุญญากาศอย่าง
แน่นอน แต่ถ้าสุญญากาศนี้เกิดจากสภาพการบังคับของรัฐธรรมนูญ ผมคิดว่า
เป็นความจำเป็นเพราะไม่มีทางเลือกเสียอย่างไรได้ แต่กฎหมายฉบับนี้
ถ้าสมมติว่าเป็นนายกรัฐมนตรีสุญญากาศตรงนี้ก็ไม่มี เพราะประกาศคุ้มครอง
นายกรัฐมนตรีก็จะใช้บังคับใช้อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ ได้ สมมติว่าเป็น
ประธานรัฐสภาอย่างเช่นอาจารย์ปรีชาได้สงวนคำแปรญัตติ ประกาศคุ้มครอง
ประธานรัฐสภาจะรักษาการแล้วสามารถกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งได้
ตามมาตรา ๑๔ ตามอำนาจหน้าที่ แต่ผมถามว่าประกาศคุ้มครองตรงนี้
กว่ากระบวนการสรรหามาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ จะมาถึง
สมมติว่า ๓๐ วัน จะได้ตัวเพื่อที่ให้ประธานวุฒิสภาลงนามรับสนอง
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการ
ผมถามว่าในช่วงจังหวะ ๓๐ วันที่กำลังอยู่ในกระบวนการสรรหานั้น สุญญากาศ
อย่างนั้นเกิดขึ้น ถ้าสมมติว่าเกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือกระทำการอย่างใด
อย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่คณะกรรมการชุดนี้จะทำ -----

ผมคิดว่าถ้าความรอบคอบกันจริง ๆ แล้วนี้ ในกระบวนการทั้งหลายทั้งปวง ในกฎหมายอื่นซึ่งประธานคณะกรรมการได้อ้างถึง ถ้าอ่านกันชัดเจนนจะมีใน บทเฉพาะกาลอีกนะครับ ในระหว่างที่ยังไม่มีเขาจะให้ทำอย่างไร แต่กฎหมาย ฉบับนี้บทเฉพาะกาลไม่มีถึงขนาดนั้น ถึงแม้ว่าตัวกระผมจะยอมรับด้วยความ เต็มใจหรือไม่ก็ตามนี้ะครับ ผมจะชี้ให้เห็นว่าสัญญาภาคตรงนี้ทางกฎหมาย มันเกิดขึ้นและถ้าหากไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในบทเฉพาะกาลให้มันเต็มมันก็จะเกิดความเสียหาย อย่างเช่นในกรณีที่ยังไม่มีเลขาฯ ยังไม่มีอะไรต่าง ๆ ที่จะต้องทำหน้าที่ก็ยังไม่ให้เลขาธิการวุฒิสภาทำหน้าที่ตรงนั้นตรงนี้ ให้สำนักงาน ทำหน้าที่ตรงนั้นตรงนี้ยังเขียนได้ เขียนได้ครับ ไม่ใช่เขียนไม่ได้ แต่ถ้าหากดู หัวจรดท้ายแล้วถ้าเขียนแค่นี้ผมคิดว่าสัญญาภาคทางกฎหมาย เกิดขึ้นแน่นอนครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ในมาตรา ๔ ทางกรรมการได้มีการ แก้ไขจากนายกรัฐมนตรืเป็นประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินะครับ ซึ่งท่านประยุทธ์ได้กรุณาชี้แจงว่าก็ไม่คิดใจนะครับ ถึงแม้ว่าจะไม่เห็นด้วย ทั้งหมดก็ไม่คิดใจ ท่านดอกเตอร์ปรีชาคิดใจใหม่ครับ ถ้าคิดใจจะขอมติ ที่ประชุมครับ เชิญดอกเตอร์ปรีชาครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรรมการ) : ท่านประธานครับ ผม นายปรีชา สุวรรณทัต พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมการ เสียข้งน้อยครับ ผมขอหยิบยกมาประเด็นเดียวครับ ท่านประธานครับ ท่านประธานคณะกรรมการพูดถึงความเป็นองค์การอิสระครับ อย่างที่ผมได้ กราบเรียนแล้ว ผมก็มีความประสงค์เช่นนั้นครับ ท่านประธานครับ ความเป็น องค์การอิสระนี้ครับ เราเพิ่งเกิดขึ้นมาใหม่ครับ ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันครับ อะไรก็แล้วแต่ครับ ที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ต้องการที่จะให้มีสถานะ เป็นองค์การอิสระครับ จะเขียนไว้อย่างชัดเจนท่านประธานครับ ขอให้ดูหมวดศาล ศาลรัฐธรรมนูญ แยกออกมา มีสำนักงานที่เป็นอิสระครับ ศาลปกครองครับแยกออกมาชัดเจนให้มี สำนักงานที่เป็นอิสระครับ ในเมื่อผู้ร่างรัฐธรรมนูญ สสร. เขาเขียนอย่างนี้ได้ ให้เป็นสำนักงานที่เป็นอิสระครับ ก็ในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามร่างฯ ของที่เรากำลังพิจารณากันอยู่ครับ และตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๙ กับ มาตรา ๒๐๐ ครับ จะเดิมน่าว่า อิสระ มันจะเป็นอะไรไปครับ กฎหมายฉบับเดียวกัน

บทบัญญัติมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันครับ แต่ในจุดนี้ไม่เขียนเอาไว้ครับ มีเพียง ๒ มาตราเท่านั้นเองครับ ในขณะที่เดียวกันผมก็เรียนท่านประธานแล้วครับ ผมต้องการให้มีอำนาจที่เด็ดขาดเพราะจะเกิดประโยชน์ ไม่จำเป็นจะต้องไปให้หน่วยงานอื่นดำเนินการต่อไป ก็เช่นเดียวกันครับ ในมาตรา ๒๐๐ มีแต่เพียง เสนอแนะ มีแต่เรื่องมาตรการครับ แม้วินิจฉัยมาเขาไม่ทำตามก็ทำอะไรไม่ได้ครับ ผมถึงบอกผมเสียดาย แต่ความเสียดายของเราจะไปเพิ่มเติมให้มันนอกเหนือ รัฐธรรมนูญได้หรือครับ นี่คือความเป็นอิสระครับ ท่านประธานครับ และหมวดนี้ ทั้งหมดครับ ท่านประธานอยู่กับรัฐสภา จึงมามีความสัมพันธ์กับที่ท่านประยุทธ์ได้ พูดแล้วครับ ผมจึงจำเป็นต้องสงวนครับ ท่านประธานครับ ที่จะให้ประธานรัฐสภา เป็นผู้รักษาการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เมื่อท่านผู้สงวนยังติดใจอยู่ผมก็ต้องถามมติที่ประชุมนะ ครับ (ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ผมจะขอเรียนถามจากที่ประชุมก็คือว่า จะเห็นด้วยกับที่ กรรมการเสียงข้างมากแก้ไข หรือเห็นด้วยกับผู้สงวนคือ กรรมการเสียงข้างน้อย คือ ท่านดอกเตอร์ปรีชา ถ้าท่านสมาชิกเห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมากก็กรุณาใช้สิทธิลงคะแนนกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมาก หมายความว่าเห็นด้วยกับท่านดอกเตอร์ปรีชาก็กรุณา กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ ขอเชิญท่านสมาชิกเข้ามาใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ เพื่อความเข้าใจนะ ครับ เนื่องจากมาตรา ๔ มีกรรมการแก้ไขนะ ครับ เปลี่ยนจากนายกรัฐมนตรืเป็น ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งท่านดอกเตอร์ปรีชาได้สงวนไว้ว่า ให้เป็นประธานรัฐสภา เพราะฉะนั้นถ้าหากท่านสมาชิกเห็นด้วยกับที่กรรมการแก้ไขก็กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านประเทืองมีอะไรเชิญครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี
 พรรคชาติไทย บังเอิญผมไปเห็นด้วยกับร่างฯ เดิม ท่านประธาน และจะไปลง
 ตรงไหน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ท่านประเทือง ขอบคุณมาก คืออย่างนี้ผมคิดว่า
 ถ้ามติที่ประชุมเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการเสียงข้างมากมีการแก้ไข ก็ไม่ใช่เห็นกับ
 ร่างฯ เดิม ถ้าหากว่ากรรมาธิการเห็นด้วยกับท่านดอกเตอร์ปรีชา กรรมาธิการ
 เสียงข้างน้อย นั้นจะต้องถามอีกประเด็นหนึ่งว่า ระหว่างร่างฯ เดิมกับของ
 ดอกเตอร์ปรีชาจะเอาอันไหน เพราะฉะนั้นถ้าผมถามคลุมไปก่อนว่า ถ้าที่ประชุม
 มีมติว่าเห็นตามที่กรรมาธิการแก้ไขก็ถือว่าเห็นด้วยกับกรรมาธิการร่างฯ เดิม
 ก็ไม่เห็นด้วย แล้วของท่านดอกเตอร์ปรีชาก็ไม่เห็นด้วย ความเข้าใจผม ผมถาม
 ตรงนี้ก่อน ถ้าหากว่าไม่เห็นด้วยก็จะได้ว่าไปอีกขั้นตอนหนึ่งที่ท่านประเทือง
 ได้กรุณาเสนอแนะ เพราะฉะนั้นผมขอเรียนถามมติที่ประชุมอย่างนี้จะเห็นด้วย
 กับที่กรรมาธิการเสียงข้างมากแก้ไขหรือไม่ ถ้าหากท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
 เสียงข้างมากก็กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าตามกรรมาธิการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
 ถ้าหากท่านสมาชิกลงมติไม่เห็นด้วย ผมจะถามคำถามที่ท่านประเทืองบอกมาว่า
 จะเอาตามร่างฯ เดิมหรือร่างฯ ของที่ท่านดอกเตอร์ปรีชาสงวนคำแปรญัตติ
 ถ้าเข้าใจอย่างนี้ขอความกรุณาใช้สิทธิลงคะแนนได้ว่า ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
 เสียงข้างมากกรรมาธิการกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
 กรรมาธิการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียงบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ ถ้าเรียบร้อยแล้ว
 เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ มติที่ประชุมเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก
 ๑๖๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๙ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
 เสียงข้างมากที่มีการแก้ไข ท่านเลขาธิการฯ เชิญต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๑ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านประยุทธ์ เชิญครับ

นายประยุทธ์ คิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ คิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม ผมเห็นด้วยกับคณะกรรมการในการแก้ไขเพิ่มเติมครั้งหนึ่งของมาตรา ๕ วรรคแรก แต่ผมถามท่านประธานคณะกรรมการและท่านกรรมาธิการด้วยครับว่า การที่ท่านเขียนเกินกว่ารัฐธรรมนูญว่า ทั้งนี้โดยต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของทั้งหญิงและชาย และผู้แทนจากองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนด้วย ประการแรกที่สุด ท่านเห็นชัดเจนว่า ท่านต้องการที่จะให้มีผู้แทนองค์การเอกชนด้านสิทธิมนุษยชนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๙ วรรคแรก ท่านเขียนไว้ แต่ท่านมาเขียนเกิน ท่านหวังดีเกินไปในการที่จะมีส่วนร่วมของทั้งหญิงและชาย ท่านประธานครับ นั่นคือการหวังดีที่ประสงค์ร้ายครับ ท่านประธาน เดิมทีในรัฐธรรมนูญเขาไม่ได้เขียนว่าหญิงและชายอย่างไร ท่านมาเขียนข้อจำกัดต้องคำนึงถึงมีส่วนร่วมของหญิงและชาย เพราะฉะนั้นถ้าสมมุติว่าในกรณีงานอย่างนี้ คนที่จะเป็นกรรมการจะต้องเป็นผู้หญิง สมมุติว่าในกรณีทั้งหมด ๑๐ กว่าคนเป็นผู้หญิงเกือบทั้งหมด ท่านก็ตั้งไม่ได้ เพราะท่านสร้างข้อจำกัดในมาตรา ๕ ในวรรคแรกลงไป หรือเป็นผู้ชายทั้งหมดท่านก็ตั้งไม่ได้ เพราะจะต้องคำนึงถึงมีส่วนร่วม ส่วนร่วมมาตรฐานของส่วนร่วมอย่างไร แทนที่ท่านเขียนกฎหมายท่านจะเปิด

๑. ก็ให้สอดคล้องตามรัฐธรรมนูญ ๒. ให้เปิดกว้างในลักษณะที่เป็นไปได้ แต่ท่านเขียนมัดมือมัดเท้าเข้าไป -----

ผมถามท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการอีกครั้งว่า ถ้าสมมุติว่าผมเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้ง แต่ผมคิดว่าผู้หญิงมีส่วนที่น่าจะตั้งมาเป็นคณะกรรมการชุดนี้มาก ผมก็ตั้งไม่ได้ เพราะข้อจำกัดท่านบอกว่า ต้องคำนึงถึงมีส่วนร่วมทั้งหญิงและชาย ท่านเขียนไว้ทำไม ผมขอให้ตัดออกได้ไหมครับ เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ และไม่สร้างข้อจำกัดมากเกินไปนัก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : มีสมาชิกท่านใดคิดใจใหม่ครับ จะได้ให้อภิปรายและก็ให้กรรมการตอบในคราวเดียวกัน ไม่มีนะครับ กรรมการจะชี้แจงใหม่ครับ เชิญครับ

นายพนินธิ สุริยะ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขออนุญาตตอบคำถามท่านมีผู้เกียรติที่เคารพดังต่อไปนี้ครับ ประเด็นที่ ๑ การที่เราเขียนไว้เช่นนี้เพื่อปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐ วรรคสอง ที่กล่าวถึงการมีสิทธิของทั้งหญิงและชาย ที่ผมกล่าวเช่นนี้ เพราะถ้าหากว่าท่านดูรัฐธรรมนูญเท่าที่แล้วมาตั้งแต่ปี ๒๔๗๕ เราจะพบว่าในปี ๒๔๗๕ นั้นเขียนว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเท่าเทียมกัน ที่เป็นเช่นนั้นกระผมเข้าใจว่า บุคคลในสมัยนั้นอาจจะไม่เท่าเทียมกันจึงจำเป็นต้องเขียนไว้ เพื่อให้ผู้ที่มีหน้าที่ในการที่จะปฏิบัติตามกฎหมายได้ทราบว่า นี่คือสิ่งที่จะต้องทำ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๕ ตราบจนกระทั่งถึงปี พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นเวลา ๔๒ ปีนี้ครับ ปรากฏว่ารัฐธรรมนูญได้ยืนยันในการเขียนเช่นนั้น ต่อมาในปี ๒๕๑๗ พบว่ารัฐธรรมนูญได้เพิ่มเติมข้อความว่า นอกจากบุคคลย่อมเท่ากันแล้วจะต้องได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกันด้วย ในความเห็นของผมคิดว่าตรงนั้น ๔๒ ปีผ่านไป ผู้ที่มีหน้าที่ตามกฎหมายอาจจะทราบว่าเวลานี้บุคคลเท่าเทียมกันแล้ว แต่อาจจะยังไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน จึงจำเป็นต้องเขียนเพิ่มเติม ต่อจากนั้นมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยการแก้ไขปี ๒๕๓๘ เป็นเวลา ๖๓ ปีต่อมา จึงมีการเพิ่มเติมกฎหมายโดยมีข้อความว่า นอกจากบุคคลย่อมเท่ากันแล้ว จะต้องได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่ากันแล้ว ชายและหญิงจะต้องมีสิทธิเท่าเทียมกันด้วย ดังนั้นกระผมคิดว่า การเขียนเช่นนี้คือการสนองตอบเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ถ้าเรามองดูเหตุการณ์ที่ผ่านมา เราจะพบว่าในกฎหมายบางอันที่ไม่ได้มีการเขียนไว้เมื่อจะต้องเลือกผู้ที่จะต้องขึ้นมาทำหน้าที่นั้น ในหลายองค์กรณีแต่เพียงเพศเดียวเท่านั้น เช่นในกรณีของ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ในกรณีของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ดังนั้นกระผมจึงใคร่ขอกราบเรียนและวิงวอนว่า ถ้าหากว่าเราจะปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนั้น การเขียนไว้เช่นนี้ก็เป็นการวิงวอนหรือเป็นการเตือนสติของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องว่า น่าจะต้องคำนึงถึงสัดส่วนของอีกเพศหนึ่งด้วย ในความเป็นจริงกระผมคิดว่า บ้านเมืองของเราก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงนะครับ ในตำแหน่งที่สำคัญ ๆ เช่น เลขธิการของ ก.พ. ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี รวมทั้งเลขธิการสภา แห่งนี้ก็เป็นสุภาพสตรี ดังนั้นกระผมจึงคิดว่าน่าจะได้คำนึงถึงการมีสัดส่วนของสุภาพสตรีด้วยครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม ผมคิดว่าการออกกฎหมายนี้ไม่ใช่กระบวนการสอพลอใคร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านประยุทธ์ครับ ผมว่าท่านอภิปรายดีแล้วครับ ขอความกรุณาว่า คำว่า สอพลอ ผมว่าไม่ใช่ได้ไหมครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : จะให้ผมใช้คำว่าอย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ก็คำอื่นครับท่านครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ผมก็สนใจที่จะเปิดพจนานุกรมได้ทัน แล้วแต่ท่านประธานจะให้ผมใช้ก็แล้วกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตท่านประยุทธ์ครับ ท่านอภิปรายดีและมีหลักการ เหตุผลที่ดีมาก ผมมีความเคารพท่านอยู่

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : เอาประจบก็แล้วกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เอาประจบได้ครับ สอพลอดอนนะครับ ขอบคุณครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ผมไม่สามารถที่จะออกกฎหมายด้วยกระบวนการที่ประจบใคร ผมมีแม่ผมก็รักแม่ ผมมีเมียผมก็รักเมีย

ผมมีลูกสาวผมก็รักลูกสาว ผมมีเพื่อนผู้หญิงพี่ผู้หญิงน้องผู้หญิงผมก็รัก ผมไม่ได้
ขีดชื่อ เลขในการที่มีส่วนร่วม ถ้ามว่าตามที่คุณมาชี้แจงบอกว่าต้องคำนึงถึง
มาตรา ๓๐ -----

ผมว่าอาจารย์ปรีชาที่อยู่ข้างตรงนั้น มาตรา ๓๐ มันพูดถึงความเสมอกันทางกฎหมาย มันไม่ได้พูดถึงการกีดกัน ถามว่าถ้าไม่เขียนตรงนี้แล้วผู้หญิงจะมาเป็นผู้ชายได้ไหม กีดกันไหม ไม่มีครับ ไม่มีเหมือนนายสัตวแพทย์จะต้องเอาเป็นผู้ชายถึงจะเป็นนายสัตวแพทย์ได้ ไม่ใช่ครับ คนละเรื่องกัน ถ้าจะจัดไปโยงว่า ๔๓ ปีที่แล้วมาเป็นอย่างนั้น ๖๓ ปีที่แล้วมาเป็นอย่างนี้ ผมคิดว่า ๕๕ ปีที่ผมเกิดมานี้ ผมก็พยายามที่จะเข้มงวดในเรื่องเหล่านี้ ผมไม่เคยไปประธานใคร แต่ท่านจะออกกฎหมายวางกรอบเสียจนกระทั่งคืนไม่ได้ ถ้าท่านไม่เขียนต่างหาก ท่านจะทำให้เกียรติผู้หญิงมาก ถ้าบังเอิญกระบวนการครั้งนี้คณะกรรมการเขาคิดว่าจะต้องมีผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เขาก็สามารถตั้งได้ แต่ท่านเขียนไว้แบบนี้ ท่านก็ดวงครับ ท่านประจบไม่เข้าท่าหรอก การเขียนกฎหมายฉบับนี้เขียนอย่างนี้มันสร้างข้อจำกัด ท่านอ่านดี ๆ เอะครับ ท่านโยงมาตรา ๑๙๙ มาโยงต่อมาตรา ๓๐ ใดอย่างไรในกระบวนการทั้งหลายทั้งปวง ผมคิดว่าผมออกกฎหมาย ผมอยากจะเอาใจเหมือนท่านอยากจะเอาใจ แต่ผมเอาใจในสิ่งที่เข้าท่า ถ้าไม่เข้าท่าผมเอาใจไม่ได้ เพราะท่านเขียนไว้แบบนี้เป็นการขีดวง ถ้าสมมุติว่าบังเอิญ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ จะต้องเป็นกรรมการผู้หญิง เพราะผมไว้ใจ ถ้าผมเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้ง ผมแต่งตั้งไม่ได้ มันแปลความว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์จะต้องเป็นผู้หญิง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เขียนไว้ทำไมล่ะครับ เมื่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๙ มันเขียนไว้กันแค่นี้ท่านเขียนเกิน แต่สร้างข้อจำกัด สร้างข้อจำกัดที่จะปฏิบัติได้ยาก ผมว่าขอตัดออกตรงนี้คงไม่ได้เสียหาย ไม่ได้จะทำให้กฎหมายฉบับนี้บกพร่องเลยครับ ท่านประธาน แต่ถ้าตัดออกเปิดกว้าง ดีกว่าท่านจะเขียนไว้แบบนี้ด้วยซ้ำไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการครับ

นางเรืองรวี เกตุผล (กรรมการ) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน เรืองรวี เกตุผล ดิฉันขอแสดงความคิดเห็นต่อท่านที่เคารพ ณ ที่นี้เล็กน้อย เนื่องจากว่าการที่เราพูดถึงการคำนึงถึงสัดส่วนผู้หญิงผู้ชายนั้นนะคะ ไม่ได้ขัดต่อหลักของประชาธิปไตยหรือหลักการของการร่างรัฐธรรมนูญ เพราะว่าดิฉันเชื่อว่าการร่างรัฐธรรมนูญนั้นได้อนุญาตและได้เห็นด้วยกับการใช้สัดส่วนนั้นในหลายมาตรา ไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๓๐ ที่ท่านกรรมการท่านหนึ่งได้กล่าวไป

หรือมาตรา ๑๕๐ ที่คำนึงถึงผู้ด้อยโอกาสในการร่วมร่างกฎหมายต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งในมาตรา ๘๘ ที่พูดถึงรายชื่อในบัญชีรายชื่อพรรค ต้องประกอบด้วยรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งจากภูมิภาคต้องเป็นธรรมต้องประกอบด้วย เป็นการกำหนดเจาะจง เพราะว่าดิฉันคิดว่าหลักการให้สัดส่วนนั้นคือหลักประกันความเป็นประชาธิปไตยและความเป็นตัวแทนที่หลากหลายนะคะ

ส่วนที่ ๒ ถ้าเราคิดว่า เกรงว่าจะไม่มีผู้ชายให้เลือก เกรงว่า ๑๑ คนจะเป็นผู้หญิงหมดนั้น เราจะมีมาตรา ๗ ที่จะคำนึงว่าชายหรือหญิง ในคณะกรรมการ ๒๒ ท่านที่จะให้ท่านวุฒิสมาชิกเลือกนั้น มีจำนวนไม่เกินสองในสาม ก็เป็นการประกันชั้นหนึ่งว่า ใน ๑๑ ท่านที่จะเป็นกรรมการนั้น มิได้กระทบถึงสิทธิขั้นพื้นฐานเลย เพราะว่าจะเป็นอัตราส่วนประมาณ ๑๔ ต่อ ๘ หรือ ๑๕ ต่อ ๗ นั้นเป็นหลักการหนึ่ง

ประการสุดท้ายที่ดิฉันคิดว่าการคุ้มครองในเรื่องของการใช้สิทธินั้นจะต้องมีมาตรการ เพราะว่าการให้สิทธิแต่ไม่มีโอกาสนั้นไม่สามารถอุปโภคสิทธิได้ เราเห็นว่าคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นไปแล้ว ผู้หญิงมีโอกาสน้อยมาก ดิฉันก็ไม่อยากจะยกตัวอย่าง เพราะว่าได้มีการตั้งคณะกรรมการระดับชาติไปหลายคณะกรรมการแล้ว มีหลักฐานชัดเจนว่ามิได้มีการเปิดโอกาสให้กับผู้หญิงอย่างเป็นทางการ เพราะฉะนั้นดิฉันเสนอว่า ในเรื่องนี้สามารถเขียนได้โดยไม่ขัดหลักการของรัฐธรรมนูญด้วยค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านลดาวัลย์ก่อนครับ เกี่ยวกับท่านประยุทธ์

นางลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์ (พะเยา) : ท่านประธานคะ
ดิฉัน ลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพะเยา
พรรคประชาธิปัตย์ ในมาตรา ๕ นี้ดิฉันเห็นด้วยที่กรรมาธิการได้เพิ่มเติม
และระบุเป็นถ้อยความไว้ชัดเจนที่จะให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ที่ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของทั้งหญิงและชาย ดิฉันคิดว่าการกำหนดอย่างนี้
จะเป็นการเปิดโอกาสให้กับผู้หญิงได้เข้ามาทำงานระดับชาติ โดยเฉพาะ
เรื่องที่จะกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของผู้หญิงก็คือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ ถ้าหากไม่เขียนไว้มันก็จะเหมือนกับโครงการหรือว่าคณะกรรมการ
หรือกฎหมายหลาย ๆ ฉบับที่ผ่านมา อย่างเช่นล่าสุดก็กฎหมายว่าด้วย
การปกครองท้องถิ่น ซึ่งในความเป็นจริงแล้วผู้หญิงก็ยังมีโอกาสน้อย
และถ้าหากว่าเราไม่สามารถมีมาตรการทางด้านกฎหมายเปิดช่องที่จะสนับสนุน
อย่างจริงจังก็คงอีกนานนะคะ ดังนั้นในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ในครั้งนี้ ในมาตรา ๕ นั้นดิฉันก็เห็นด้วย และขอสนับสนุนที่กรรมาธิการ
ได้เพิ่มข้อความขึ้นมาเพื่อการมีส่วนร่วมทั้งของผู้หญิงและผู้ชายเพื่อโอกาส
ของผู้หญิงค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม
แท้ที่จริงแล้วกระผมไม่ได้ลุกขึ้นมาทักล้างโต้แย้งในข้อเหตุผล แต่ผมทักล้าง
ในข้อเท็จจริงที่ท่านพูดว่าโอกาสผู้หญิงน้อย ถ้าไม่เขียนโอกาสผู้หญิงยิ่งมาก
โอกาสผู้ชายก็ยิ่งมาก โอกาสที่จะมาเป็นหรือไม่เป็นนั้นขึ้นอยู่กับ
จิตความสามารถของแต่ละบุคคล ถึงไม่เขียน ผมยืนยันว่าไม่เป็นอุปสรรค
ของโอกาส ท่านอ่านอย่างไร อ่านกฎหมายบอกว่า ถ้าไม่เขียนแล้วเป็น
อุปสรรคและเป็นการด้อยโอกาส มันคือโอกาสตรงไหน แต่เขียนไว้ต่างหาก
ถ้าสมมุติว่ามีความจำเป็น ถ้าคณะกรรมการมี ๑๑ คน ทั้งหมดนะครับ
บังเอิญมีประธานเป็นผู้ชายคนหนึ่งแล้วคณะกรรมการสรรหาเขาสรรหาผู้หญิงได้
๑๐ คนต่างหาก นั่นท่านกำลังจะสร้างบาปตรงนี้ขึ้นมา ปิดกั้นโอกาสไม่ให้ผู้หญิง

ได้เข้ามาอย่างเต็มที่ ผมเชื่อเหมือนท่านประธานเชื่อ เหมือนคนทั้งหลายเชื่อว่าความสามารถของบุคคลไม่ได้คำนึงถึงเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย แต่วันหนึ่งเวลาหนึ่งโอกาสหนึ่ง หรืองานอีกชนิดหนึ่ง ผู้หญิงอาจจะมีความเหมาะสมกว่าผู้ชายเสียด้วยซ้ำไป แต่ในขณะที่เดียวกันท่านกำลังสร้างบาปให้กับลูกผู้หญิงด้วยกันทั้ง ๆ ที่คิดว่าท่านหวังดีประสงค์ร้าย อย่างที่กระผมได้พูดถึงนะครับ เป็นการปิดกั้นโอกาสต่างหาก เป็นการรอกเงยจากรัฐธรรมนูญ แต่ปิดกั้นโอกาสอย่างเด็ดขาด ก็สุดแล้วแต่ประธานเถอะครับ ผมคิดว่าไม่ได้ตั้งใจอะไรมากมาย ผมทำหน้าที่ท้วงติงในตรงนี้ก็ไม่วางใจจะให้มีการลงมติครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอบขอบคุณประยุทธ์ครับ ถ้ามผมเห็นด้วยกับประธานผมก็เห็นด้วยกับผู้หญิงเสียงส่วนมากนะครับที่อภิปราย ถือว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับที่กรรมาธิการแก้ไข เชิญต่อครับท่านเลขาธิการฯ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๖ มีการแก้ไขมีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการผู้สงวนไม่ตั้งใจนะครับ มีท่านสมาชิกตั้งใจเชิญท่านเจริญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เจริญ คันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในมาตรา ๖ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง (๓) ซึ่งต้นร่างฯ เดิมนั้นบอกให้อ่านแล้วความหมาย ประธานกรรมการและกรรมการจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้คือ (๓) ไม่เป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมือง กระผมตั้งใจตรงนี้ เพราะว่าโดยหลักการแล้ว คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นต้องการให้คนเป็นกลางอย่างที่สุด -----

จะเห็นได้ว่าในมาตรา ๘ เขียนไว้ชัดเจนครับว่า กรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมีอิสระและเป็นกลาง รวมทั้งต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมของชาติและของประชาชนประกอบด้วย อันนี้ก็ต้องการวัตถุประสงค์ก็คือว่า ต้องการให้เป็นกลางอย่างมาก คนเรานั้นถ้าหากว่าเป็นสมาชิกพรรคการเมืองแล้ว หรือว่าดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมืองแล้ว กระผมก็เกรงว่า บางทีจะมีการเลือกที่รักมักที่ชัง ไม่ได้แปลว่าเป็นคนไม่ดี แต่ว่าจะทำให้เสียความเป็นกลางไป แล้วก็ทราบว่ากฎหมายฉบับนี้ ท่านพยายามลอกล้อมาจากกฎหมายของผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา ผมมาเทียบเคียงดูแล้ว ในมาตรา ๑๑ ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานั้นต้องมีคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามดังนี้ ใน (๗) ระบุไว้ชัดเจนครับว่า ไม่เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมือง แต่ว่าในกฎหมายสิทธิมนุษยชนนั้น พยายามลอกล้อเข้ามา แต่ว่าตัดตรงนี้ออก ทำให้คนเขาวิจารณ์ว่า คณะกรรมการชุดนี้มีแต่เอาแต่ได้ตรงไหนที่จะเป็นประโยชน์จะเอาตรงนั้น ตรงไหนที่ไม่เป็นประโยชน์ไม่เอาอย่างนั้น กระผมไม่เข้าใจว่า ผมไม่อยากจะเห็นว่าคนวิพากษ์วิจารณ์อย่างนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง และผมอยากจะฟังคำชี้แจงจากบุคคลซึ่งมาจากองค์กรในด้านสิทธิมนุษยชนที่เป็นกรรมาธิการอยู่ครับ ผมอยากจะสอบถามว่าทำไมถึงเป็นอย่างนั้นครับ จะใส่ไว้ให้เป็นตามร่างฯ เดิมได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านทนายคดีครับ

นายทนายคดี เล็กอุทัย (อุตรดิตถ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ทนายคดี เล็กอุทัย ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดอุตรดิตถ์ พรรคเสรีธรรม ที่ผมได้พิจารณาท่านประธานก็ขอพูดสั้น ๆ ว่าในมาตรา ๖ ที่มีการตัด (๗) และ (๘) ออกไปนั้น ผมคิดว่าจะไม่ค่อยเหมาะสม เนื่องจากว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนนั้น ก็ต้องถือว่าเป็นบุคคลซึ่งมีความรับผิดชอบสูง ก็ควรที่จะมีคุณสมบัติที่เทียบพร้อมพอสมควร ผมขออนุญาตเปรียบเทียบนะครับว่า จากมาตรา ๒๑๖ (๔) คุณสมบัติของรัฐมนตรีนั้น ถ้าต้องการวิพากษาให้จำคุก ก็ไม่มีสิทธิที่จะเป็นแล้วรัฐมนตรี มาตรา ๑๕๒ (๔) ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานและรองประธานวุฒิสภา ต้องการวิพากษาให้จำคุก ก็ไม่ได้เป็นแล้วนะครับ ต้องหลุดนะครับ

มาตรา ๒๖๐ (๗) ของรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกัน ประธานและตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญ ต้องคำพิพากษาให้จำคุกก็ต้องหลุดออกไป ส.ส.

มาตรา ๑๑๘ (๑๒) ก็เช่นเดียวกัน ส.ว. มาตรา ๑๐๓ (๑๐) ก็เช่นเดียวกัน คณะกรรมการการเลือกตั้ง มาตรา ๑๕๑ (๕) ก็เช่นเดียวกัน แล้วที่สำคัญ ก็คือว่า จากกฎหมายผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ซึ่งคล้ายคลึงกันนั้น ในมาตรา ๑๑ (๑๐) ก็มีข้อบัญญัติไว้ว่า ไม่เคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษา ถึงที่สุดให้จำคุก เพราะฉะนั้นการที่เรามาตัดในเรื่องตรงนี้ออกไปนั้น ก็เป็นอันตรายที่จะให้มีการมองว่า กรรมการสิทธิมนุษยชนนั้นมีอภิสิทธิ์ เพราะว่าถ้าหากว่าเป็นการติดคุกหรือว่าถูกจำคุกโดยกรณีที่เป็นยาเสพติดติดบ้าง ประพฤติผิดทางเพศบ้าง แล้วก็ยังทำหน้าที่ตรงนั้นอยู่นั้นคงจะไม่เหมาะสม เป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าควรที่จะให้คงไว้ใน (๘) (๗) ตัดก็ได้ (๘) ให้คงไว้ คือไม่เคยต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ก็เลยขอ กราบเรียนท่านประธานไปยังประธานคณะกรรมการและคณะด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการสิทธิฯ ช่างน้อยเชิญครับ

นายปรีชา ภูริลดาพันธ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายปรีชา ภูริลดาพันธ์ กรรมาธิการ ซึ่งกระผมได้ขอสงวนความเห็นไว้เป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อยในมาตรา ๖ ซึ่งได้ขอคงความใน (๗) แล้วตัดความใน (๘) ตั้งที่ท่านทูลคัดค้าน เล็กอุทัย ได้อภิปรายไปล่วงหน้าแล้วนั้น กระผมขอกราบเรียนเพื่อความเข้าใจต่อท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่า ในร่างฯ เดิมนั้นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องมีคุณสมบัติดังที่กำหนดไว้ เช่น มีสัญชาติไทยหรือลักษณะอย่างอื่น ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ซึ่งในร่างฯ เดิม (๗) มีข้อความว่า "ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล ส่วน (๘) มีถ้อยคำว่า "ไม่เคยต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ซึ่งกระผมได้ขอเอา ๒ วงเล็บนี้ (๗) และ (๘) มารวมโดยตัดเป็น (๗) และมีถ้อยคำว่า "ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกซึ่งอันนี้กระผมเห็นว่ามีปัญหาในกรณีที่ผ่านมาถ้าร่างไว้เพียงแค่นี้จะต้องตีความตามศาลรัฐธรรมนูญอีกว่าติดคุกจริง ๆ หรือไม่มีการรอลงอาญาหรือไม่เพียงใด กระผมจึงขอเพิ่มเติมเพื่อไม่ให้ เป็นปัญหาในการตีความในเบื้องต้นว่า ขอเป็นถ้อยคำว่า "ไม่ว่าจะได้รับโทษตามคำพิพากษานั้นหรือไม่ และไม่ว่าคดีนั้นจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีเหตุผลและหลักการดังที่ท่าน ส.ส. สนิท ได้กรุณาอภิปรายไปแล้วนั้น ซึ่งกระผมใคร่ขอทุกท่านได้ดูว่า ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๘ (๑๒) นั้น ได้บัญญัติไว้ในเรื่องของสมาชิกสภาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงเมื่อ (๑๒) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และเมื่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๓ (๑๐) สมาชิกสภาของวุฒิสภาสิ้นสุดลงเมื่อถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ เช่นเดียวกัน ส่วนในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๑ (๔) ระบุว่า กรรมการการเลือกตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ (๔) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และขอให้ท่านได้โปรดพิจารณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๒ วรรคสาม (๔) ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานและรองประธานวุฒิสภา ย่อมพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี เมื่อ (๔) ต้องคำพิพากษาให้จำคุก นอกจากนี้

ยังมีรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๑๖ (๔) บัญญัติไว้ว่า ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลง เฉพาะตัวเมื่อ (๔) ต้องคำพิพากษาให้จำคุก ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ ในเมื่อรัฐธรรมนูญได้บัญญัติลักษณะต้องห้าม หรือความจำเป็น ที่ต้องพ้นจากตำแหน่งของบุคคลดังที่ผมได้กราบเรียนมา ซึ่งล้วนแต่เป็นระดับสำคัญยิ่ง ยิ่งในระดับประธานสภา รองประธานสภา ท่านประธานวุฒิสภา รองประธานวุฒิสภา หรือแม้แต่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือท่านสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งจากปวงชน ชาวไทยแท้ ๆ ยังต้องพ้นตำแหน่งเมื่อต้องคำพิพากษาของศาลเช่นนี้ เหตุใด จึงต้องมีการละเว้นในการร่างข้อห้ามเช่นนี้ในร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติฉบับนี้ด้วย -----

กระผมจึงไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง และกระผมยังมีความเห็นว่า การที่บุคคลใด ต้องคำพิพากษาของศาลให้จำคุกนั้น ย่อมผ่านกระบวนการพิจารณาอย่างถี่ถ้วน และอำนาจหนึ่งในอำนาจอธิปไตยของเราได้พิจารณาแล้ว การกระทำ นิยของศาลนั้นย่อมกระทำในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ มีมาตรฐาน และวิธีการพิจารณาอย่างรอบคอบ หากมีการลงโทษจำคุกแล้ว บุคคลนั้นก็ยอมรับ การพิจารณาแล้วว่าได้กระทำผิดกฎหมายถึงขั้นที่ต้องมีการจำคุก หากในกรณี ที่จะมีการสงสัยว่าเหตุใดกระผมจึงไม่ได้ร่างใน เรื่องของความผิดโดยประมาท หรือความผิดฐานลหุโทษไว้อย่างเช่นกฎหมายอื่น กระผมใคร่ขอกราบเรียน ท่านว่า บุคคลที่จะเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น ย่อมทำหน้าที่ในการรักษา สิทธิของผู้อื่น หากตัวเองยังกระทำการอันเป็นการผิดกฎหมาย ก็ไม่น่าจะอยู่ใน ตำแหน่งที่จะสามารถคุ้มครองหรือรักษาปกป้องต่อสู้เพื่อประโยชน์ของผู้อื่น เช่นเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ การกระทำผิด โดยประมาทก็แสดงว่ากฎหมายบัญญัติไว้แล้วว่า เป็นการกระทำโดยไม่เจตนา แต่กระทำโดยปราศจากความระมัดระวังที่บุคคลจะพึงมีตามวิสัยและพฤติการณ์ แต่หาได้ใช้ความระมัดระวังให้เพียงพอไม่ ส่วนการกระทำผิดลหุโทษนั้น ก็ล้วนแต่เป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม เช่น แจ้งชื่ออันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงาน ทะเลาะฮือฮ้างในทางสาธารณะ ส่งเสียงฮือฉาว พาอาวุธไปในเมือง หรือเสพสุราอะไร ล้วนซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แม้จะเป็นลหุโทษ ผมก็เห็นว่าบุคคล ในระดับเช่นนี้ไม่พึงที่จะดำรงตำแหน่งอันมีเกียรติและมีค่าตอบแทนสูง และได้รับการคัดเลือกจากรัฐสภาในทางวุฒิสภานั้น กระผมจึงใคร่ขอกราบเรียน ต่อสภาแห่งนี้ได้โปรดพิจารณา ซึ่งกระผมได้ขอสงวนความเห็นไว้ในมาตรา ๖ ๖ ให้มี (๗) อันเป็นการจำกัดเป็นข้อลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่จะมาเป็น กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุก และเพื่อตัดปัญหาตั้งที่กราบเรียนมาแล้วว่าต้องตีความอีก กระผมขอใส่ถ้อยคำ ไปให้ชัดเจนว่า ไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกและโทษตามคำพิพากษานั้นหรือไม่ และไม่ว่าคดีนั้นจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่ ขอขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับท่านกรรมาธิการ

นางพสุตี ตามไท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน พสุตี ตามไท ในฐานะกรรมาธิการ ขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงท่านประธาน ในประเด็นที่ท่านสมาชิกได้ยกขึ้นมาในประเด็นที่ว่า มาตรา ๖ (๓) ไม่เป็นสมาชิกของพรรคการเมือง ทางกรรมาธิการนั้นได้มีการพิจารณาและก็ลงความเห็นเห็นว่า ส่วนใหญ่ขณะนี้สังคมแม้จะมองเห็นว่าการยุ่งเกี่ยวกับพรรคการเมืองนั้น จะสะท้อนถึงโอกาสแห่งการจะไม่มีความเป็นกลาง แต่เราก็เห็นว่าในอนาคต เมื่อกำลังอยากจะปรับปรุงพัฒนาและก็ปฏิรูปการเมือง และประสงค์อย่างยิ่งที่จะให้คนไทยทุกคนมีวิจาร์ณญาณและตัดสินใจเป็นสมาชิกของพรรคการเมือง เพื่อที่จะทำให้การดูแลสังคมนั้นดียิ่งขึ้น-----

กรรมมาธิการมองไม่เห็นว่าการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองจะเสียหายที่ตรงไหน
กับการมานั่งเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชน เพราะว่าการเป็นกรรมการ
สิทธิมนุษยชนนั้นเป็นการดูแลปกป้องคุ้มครองให้เพื่อนพ้องน้องพี่ของชาวไทยนั้น
ได้อยู่ดีกินดี แล้วก็สิทธิไม่ถูกละเมิด เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริม
การปฏิรูปการเมืองและให้ราษฎรนั้นมีโอกาส แล้วก็สร้างสรรค์ให้มีเงื่อนไข
ชกจูง ให้ประชาชนอยากที่จะเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมืองมากยิ่งขึ้น
เพราะฉะนั้นกรรมมาธิการจึงเห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องไปจำกัดอยู่ตรงนั้น

ในอีกประเด็นหนึ่ง เรื่องของคุณสมบัติที่ต้องถูกจำกัด กรรมมาธิการ
พิจารณาในประเด็นที่ว่า ณ วันนี้ยังคงมีคนที่มีคุณสมบัติดี ๆ หลายอย่างในการ
ที่จะเข้ามาเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แต่ว่าอาจจะเคยต้องโทษจำคุก
ด้วยเหตุผลทางการเมือง ซึ่งตรงนี้เราไม่มีข้อยกเว้นอะไรเลย ก็เลยคิดว่า
น่าจะเป็นการดีกว่าหากจะมอบหมายการพิจารณาคัดสรรนั้นไว้ให้อยู่ใน
วิจาร์ณญาณของสมาชิกรัฐสภา เป็นการเปิดโอกาสให้คนถึงแม้จะเคยถูก
ต้องคำพิพากษาให้จำคุก อาจจะเป็นด้วยเรื่องการเมือง อาจจะเป็นเรื่อง
อะไรก็แล้วแต่ แต่อยากจะให้ผู้ที่ทำหน้าที่คัดสรรใช้วิจาร์ณญาณตรงนั้นเอง และ

อีกประเด็นหนึ่ง หากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติคนใดคนหนึ่ง
หรือหลายคนก็แล้วแต่มีความประพฤติเสื่อมเสียก็มีกลไกในการถอดถอนอยู่แล้ว
ดังที่ปรากฏในมาตรา ๑๐ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ก็ดี หรือสมาชิกรัฐสภาที่ดีมีสิทธิที่จะร้องขอให้สมาชิกรัฐสภานั้นได้พิจารณา
ถอดถอน เพราะฉะนั้นทางกรรมมาธิการก็เลยเห็นว่าทั้ง ๒ ส่วนนี้น่าจะยังมี
ไว้ได้ ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญคุณมาลีรัตน์ครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (กรรมมาธิการ) : เรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน มาลีรัตน์ แก้วก่า ในฐานะกรรมมาธิการ สำหรับในประเด็น
(๓) ดิฉันไม่ขออภิปรายเพิ่ม เพราะว่าทางกรรมมาธิการผู้สดีได้อธิบายไป
เรียบร้อยแล้ว ดิฉันจะขอเพิ่มเติมในประเด็นเรื่องของการจำกัด ในประเด็นนี้
ทางกรรมมาธิการเสียงข้างมากมีความคิดเห็นว่าเป็นกฎหมาย
พิเศษที่ออกมาเพื่อคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน เพราะฉะนั้นในประเด็น
ของการติดคุกมีหลายเรื่อง ในทางการเมืองก็ดี หรือว่าในประเด็นที่เกิดการ

กลั่นแกล้งกัน สำหรับผู้มีอิทธิพล ผู้มีอำนาจบางท่าน บางเรื่องที่เคยมีมา ในอดีตของเราก็เช่นกัน ใครแพ้ติดคุก ใครชนะไม่ได้ติดคุก เพราะฉะนั้น ในประเด็นนี้ทางกรรมการมีความเห็นว่าผู้ที่จะถูกคัดเลือกหรือมีคุณสมบัติเป็น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี้จะยกเว้น เพราะเป็นกฎหมายที่ถือว่า พิเศษจริง ๆ แตกต่างจากกฎหมายฉบับอื่น แล้วก็การละเมิดสิทธินี้แน่นอน คนที่ถูกจำคุกนี้จะรู้ดีที่สุด สมมุติบุคคลใดก็ตามที่ถูกจำคุกทางการเมืองมาจะทราบดีว่า ความเดือดร้อนในนั้นเป็นอย่างไร ในสมัยหนึ่งของการสมัครสมาชิก สภากรุงเทพมหานคร สภาเขต กทม. ในสมัยที่ พลตรี จำลอง ศรีเมือง เป็นผู้ว่าราชการฯ ได้มีการอนุญาตให้นักโทษที่ติดคุกการเมืองมาสมัครเป็น สมาชิก กทม. แล้วก็สมาชิกสภาเขตด้วย แต่ติดขัดที่ระเบียบกรมราชทัณฑ์ หากคนดูแลไม่ได้ ก็เลยไม่สามารถที่จะมีนักโทษการเมืองออกมาสมัครได้ เพราะฉะนั้นนี่เป็นเหตุผลประการหนึ่งว่าในอดีตของเราก็เคยมีการอนุญาตแล้ว เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ทางกรรมการเสียงข้างมากได้พิจารณาแล้วนะคะ ก่อนข้างจะถกกันนานพอสมควร แล้วก็ก็มีข้อสรุปเช่นนี้ค่ะ กราบขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ไม่มีใครตั้งใจจะครับ เชิญกรรมการครับ

นายปรีชา ภูริลดาพันธ์ (กรรมการ) : ท่านประธาน ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายปรีชา ภูริลดาพันธ์ กรรมการ ผมขออนุญาตเพิ่มเติมจากที่ท่านกรรมการเสียงข้างมากได้อภิปรายไว้ชนิดหนึ่งว่า เรื่องเกี่ยวกับนักโทษการเมืองหรือนักโทษที่เห็นว่าถูกกลั่นแกล้งนั้น กระผม ขอให้ทุกท่านได้ใช้ดุลยพินิจว่า การที่จะมีคำพิพากษาให้จำคุกนั้นต้องมีการสืบพยาน ต้องมีการไต่สวนนำพยานมาพิจารณากันโดยต้องแท้เสียก่อน และอีกอย่างหนึ่ง ถ้าหากเราเชื่อมั่นในสถาบันศาล เชื่อมั่นในมาตรฐานศาลแล้ว ผมยังเชื่อว่า คำพิพากษาของศาลนั้นจะต้องคุ้มครองคนที่ถูกต้องหรือบริสุทธิ์ได้เสมอ -----

ส่วนท่านที่คิดว่ามันเป็นเป็นการกลั่นแกล้งนั้น ผมเชื่อว่าในทางการเมืองแล้วประชาชนคงไม่ยอมให้ผู้ที่อยู่ทางการเมืองต้องโดดเดี่ยวหรือต้องถูกจำคุกโดยการกลั่นแกล้งอย่างที่เราได้ประสบมาแล้วว่าพลังมวลชนนั้นย่อมจับตาดูการกระทำของรัฐาธิปไตยอยู่เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นในประเด็นที่ได้อภิปรายมานั้นผมยังขอให้ที่ประชุมแห่งนี้ได้โปรดพิจารณาในมาตราที่ระผมได้สงวนความเห็นไว้ และขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานและที่ประชุมได้พิจารณาอีกครั้งหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขอมติเลยดีไหมครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ผมขอมติในมาตรา ๖ นะครับ ว่าจะเห็นชอบกับที่กรรมาธิการเสียงข้างมากได้แก้ไขหรือไม่ ใช้สิทธิลงคะแนนได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเสียงบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนนะครับ เห็นด้วย ๑๖๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๙ ท่าน ถือว่าที่ประชุมเห็นด้วยตามที่กรรมาธิการเสียงข้างมากได้แก้ไขนะครับ

เชิญท่านเลขาธิการฯ ต่อเลยครับ

นายพิทธร พุ่มศิริ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๖ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญคุณหมอทศพรครับ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร์) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม นายแพทย์ทศพร เสรีรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ พรรคชาติไทย
มาถึงมาตรา ๖ ทวิ ใน (๑) - (๒) ทำให้ผมนึกถึงภาพของคนที่จะเป็นกรรมการ
จะต้องเป็นคนที่ว่างงานหรือว่างปลดเกษียณแล้ว หรือไม่ก็ตอนที่ตั้งคำตอบแทนให้
ต้องตั้งคำตอบแทนสูง ๆ จนลาออกจากงานเดิมเพื่อมาดำรงชีวิตอยู่ด้วย
คำตอบแทนใหม่ที่ควรสูงพอสมควร ยิ่งพอไปคูถึง (๓) (๔) ยิ่งไปกันใหญ่เลย
ทำให้อยากจะถามคณะกรรมาธิการว่า ท่านวาดภาพของผู้ที่จะมาเป็นกรรมการ
เป็นอย่างไร ควรจะเป็นชายหรือว่าหญิงที่สูงอายุว่างงานไม่มีงานทำ คือหารายได้
จากอะไรก็ไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นเราก็จะต้องตั้งเงินเดือนให้สูง ๆ มาก ๆ
หรืออย่างไร ผมยังมีข้อสงสัยอีกหลายอย่างหลายประเด็น แต่ว่าขอฟังกรรมาธิการ
เป็นเบื้องต้นก่อนครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านประสาทครับ

นายประสาท ตันประเสริฐ (นครสวรรค์) : ขอบคุณท่านประธานครับ
กระผม ประสาท ตันประเสริฐ พรรคชาติพัฒนา จังหวัดนครสวรรค์ ท่านประธานสภา
ที่เคารพ ขออนุญาตผ่านไปถึงท่านคณะกรรมาธิการ ในมาตรา ๖ ทวิ ท่านประธานครับ
อ่านดูแล้วก็ให้สงสัยจริง ๆ ถ้าผมประกอบอาชีพทำสวนจะเป็นได้ไหม ไม่ประกอบ
วิชาชีพอิสระอื่นใดด้วย ต้องเป็นคนไม่มีอาชีพเลยนะครับ ไม่ต้องทำอะไรทั้งสิ้นเลย
ถึงจะให้มันเป็นคณะกรรมการตรงนี้ได้ สงสัยจริง ๆ ครับท่านประธาน ขออนุญาต
ผ่านไปยังท่านประธานคณะกรรมาธิการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครีบท่านกรรมาธิการ

นางผู้สดี ตามไท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ผู้สดี ตามไท

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตจะได้ตอบพร้อมกันเลย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านประเทืองเชิญครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา ผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย กระผมเห็นมาตรา ๖ ทวิ ที่คณะกรรมการไปเพิ่มมาทั้งมาตรานี้ก็ยิ่งเข้าใจ สับสน คือพูดถึงบุคคลที่ได้รับเลือกเป็นกรรมการ เมื่อได้รับเลือกเป็นกรรมการแล้ว จะต้องไม่มีคุณสมบัติ จะต้องไม่เป็นอย่าง ๔ ประการทั้งหมด ผมอยากถาม เจตนาของคณะกรรมการก่อนครับว่า มีเจตนาอย่างอะไรที่เขียนอย่างนี้ ไปบัญญัติห้ามคนที่ได้รับเลือกมาเป็นกรรมการแล้ว ยังจะต้องมีข้อห้ามไว้อีก เพราะฉะนั้นมาตรา ๖ ที่ว่าคุณสมบัติของคณะกรรมการและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตกลงไม่มีผลอะไรเลยใช่ไหมครับ เลยทำให้เกิดความสับสนครับท่านประธาน ไม่เข้าใจจริง ๆ ขอถามเจตนาของก่อน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการผู้สดีครับ

นางผู้สดี ตามไท (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ผู้สดี ตามไท กรรมาธิการ ในมาตรานี้ด้วยเหตุผลที่ว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจำเป็นต้องทำงานเพื่อดูแลปกป้องคุ้มครองสิทธิทั้งหลายของปวงชนชาวไทย แล้วก็มีความจำเป็นที่หลายประการ ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมการเคารพ การปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชน ตรวจสอบรายงานเสนอแนะนโยบาย ส่งเสริมการศึกษาวิจัยและอะไรอีกเยอะแยะ ตามที่เขียนไว้ในมาตรา ๑๔ ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ผู้ที่จะเข้ามาดำรงตำแหน่ง เป็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องทำงานเต็มเวลา เพื่อที่จะให้การปกป้องคุ้มครองสิทธินั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมถึงห้ามเน้นห้ามนี้ ไม่อยากจะให้เป็นข้าราชการ

ไม่ยอมทำให้เป็นพนักงาน ไม่ดำรงตำแหน่งใด ๆ ไม่ดำรงตำแหน่งใดใน
 หน่วยงานส่วนนั้น ก็เป็นเพราะว่าในหลายครั้งการละเมิดสิทธิมนุษยชนนั้นก็เกิด
 มาจากคือในที่ทำงาน ในที่ไหนก็ได้แล้วแต่ เพราะฉะนั้นเราคิดว่าจะ เป็น
 การดีที่สุดที่จะให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นได้ใช้เวลาทั้งหมดทำงาน
 เพื่อการดูแลสิทธิตรงนี้แหละค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เชิญท่านนิพิฏธ์

นายนิพิฏธ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม นิพิฏธ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์
 ในมาตรา ๖ ทวิ กระผมขออนุญาตที่จะแสดงความคิดเห็น โดยเฉพาะใน (๔)
 ผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการต้องไม่ประกอบวิชาชีพอิสระอื่นใด กระผมเข้าใจ
 ความแตกต่างระหว่าง อาชีพ กับ วิชาชีพ ครับ ผมถามท่านกรรมาธิการนะครับ

ข้อที่ ๑ ก็คือ ในขณะที่มีวิชาชีพอิสระที่ถือว่าเป็นวิชาชีพอยู่จำนวนเท่าไร
 ประการที่ ๒ วิชาชีพอิสระบางประเภทนั้น บางวิชาชีพนั้นมันกระทบ
 ต่อการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติประการใดบ้าง
 สมมติว่าแพทย์ซึ่งรักษาผู้ป่วยอยู่ตามบ้านนอก ทำไมต้องให้เขาเลิกประกอบ
 วิชาชีพแพทย์ เกล็ดกรซึ่งมีกฎหมายควบคุมโดยเฉพาะ บุคคลที่มีกฎหมายควบคุม
 โดยเฉพาะนั้นถือเป็นวิชาชีพ -----

ภักษกรที่เปิดร้านขายยาอยู่ในชนบทนั้นถือว่าเป็นวิชาชีพด้วย เขาต้องปิดร้าน
ใช้ไหมครับ เขาประกอบอาชีพขายยาไม่ได้ใช้ไหมครับ อาชีพเหล่านี้เราค่อนข้าง
ขาดแคลนอยู่ในชนบท

ประการต่อไปผมเรียนท่านประธานว่า วิชาชีพอิสระ เช่น
ทนายความ มีทนายความที่ต่อสู้เพื่อคนยากคนจนอยู่มากมายในบ้านเมืองนี้
ทำไมต้องให้เขาลาออกจากการประกอบวิชาชีพอิสระนั้น ผมยังไม่เห็นการ
กระทบกระเทือนต่อการทำหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในบรรดา
วิชาชีพที่ผมได้เอ่ยนามมาแล้ว

อีกประการหนึ่งผมกราบเรียนท่านประธานว่า สมมุติผมเป็นทนายความ
ผมได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผมจะลาออกจากใครครับ
ในการเป็นทนายความ ผมเข้าใจว่าการลาออกจากการเป็นทนายความหมายถึงว่า
จะไม่ต้องต่อไปอนุญาตการเป็นทนายความอย่างนั้นใช่หรือไม่ ถ้าผมไม่ต่อไปอนุญาต
การประกอบอาชีพเป็นทนายความเกินจำนวนปีที่ระบุไว้ในกฎหมายของทนายความ
เวลาผมไม่ได้เป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแล้ว ผมต้องไปสอบใหม่ครับ
และถ้าผมไม่ประกอบอาชีพเกินจำนวนปีที่ระบุไว้หรือไม่ต่อไปอนุญาต ผมประกอบ
อาชีพทนายความไม่ได้ ผมเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกหลายท่านว่า ท่านต้องการอะไร
กันแน่ วิชาชีพอิสระเหล่านี้ แพทย์ เภสัชกร สถาปนิก ทำไมเขาถึงเป็นกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่ได้ มันเป็นอุปสรรคอย่างไรหรือไม่ ท่านต้องตอบให้ชัด
นะครับ เริ่มจากคำถามแรกว่าวิชาชีพในประเทศไทยนี้มีกี่วิชาชีพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ประธานคณะกรรมการ กระผมขออนุญาตตอบ
ท่านกรรมการหลายท่านนะครับ ในประเด็นแรกคือวิชาชีพที่เป็นอิสระใน
ประเทศไทยมีจำนวนเท่าไรนั้น คงจะต้องขออนุญาตไม่สามารถที่จะตอบเป็น
จำนวนได้ แต่อาชีพเช่น สถาปนิก วิศวกร แพทย์ ทนายความ เหล่านี้ครับ
ถึงอย่างไรก็ตามในหลักการสำคัญที่เราให้กรรมการสิทธิมนุษยชนชาตินั้น
ไม่ได้ประกอบวิชาชีพอิสระ หรือจะต้องไม่เป็นข้าราชการและไม่เป็นข้าราชการ
เหล่านี้ เพราะเจตนารมณ์อยากจะให้บุคคลที่มาเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนชาตินั้น
นั้นมีจำนวน ๑๐ กว่าท่านนั้นไม่ใช่มีมากมาย เป็นบุคคลที่เสียสละ เรื่องส่วนตัว

ทั้งหมด เป็นบุคคลที่ดำเนินการที่จะมีเวลาเต็มทีในการที่จะมาทำหน้าที่ของการเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้มีการถกเถียงกันมากในเรื่องนี้ว่า บรรดาแพทย์ทั้งหลายก็ดี เมื่อมาเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแล้ว จะสามารถประกอบวิชาชีพไปได้หรือไม่ กรณีแพทย์ก็มีจรรยาแพทย์อยู่ว่า ถ้าเจอคนไข้แล้วก็คงจะต้องรักษา ตรงนั้นก็คงไม่ใช่เป็นการประกอบวิชาชีพ หรือถ้าเป็นทนายความ ก็จะต้องพ้นสภาพจากการเป็นทนายความคือลาออก ซึ่งจะปรากฏอยู่ใน ๓ บรรทัดสุดท้ายของมาตรา ๖ ทวิ ในมาตรา ๖ ทวิ นี้ ทางกรรมาธิการได้เอาเนื้อความมาจากมาตรา ๑๓๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติของคณะกรรมการการเลือกตั้ง มาตรา ๑๓๙ นั้น ได้เขียนบทบัญญัติในเรื่องคุณสมบัติของคณะกรรมการการเลือกตั้งไว้ (๑) (๒) (๓) (๔) และข้อความต่อไป ซึ่งคณะกรรมการชุดนี้ได้ยกมาทั้งหมดเพื่อเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติของกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านนิพิฏฐ์

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ ผมเข้าใจคำว่า คณะกรรมการการเลือกตั้ง นั้น บทบาทหน้าที่ภาระความรับผิดชอบนั้น เป็นไปตามรัฐธรรมนูญโดยชัดเจน สิ่งเหล่านั้นเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่สิ่งที่ท่านคณะกรรมการได้บัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น บรรทัดฐานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กับบรรทัดฐานของคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้น ผมเข้าใจว่าสามารถที่จะแยกออกอย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อคณะกรรมการยังตอบผมไม่ได้ว่าวิชาชีพอิสระในประเทศไทยนั้นมีกี่วิชาชีพ เพราะฉะนั้นท่านก็จะกำหนดไม่ได้ ท่านจะห้ามไม่ได้เลย ท่านยังไม่ทราบเลยว่าวิชาชีพบางวิชาชีพนั้นมันจะเป็นอุปสรรคอย่างไร ท่านยังไม่ทราบเลยว่ามีวิชาชีพอะไรบ้าง แล้วท่านห้ามเขา เพียงแต่ท่านห้ามโดยยกข้อความในรัฐธรรมนูญมาอ้างเท่านั้นเอง แต่โดยเนื้อหาของกฎหมายฉบับนี้ ท่านยังไม่มีเหตุผลที่จะตอบ ท่านเพียงตอบตามรัฐธรรมนูญเท่านั้นเอง ท่านยกรัฐธรรมนูญมาตอบ แต่ผมถามว่าวิชาชีพมีเท่าไร เกล็ดชกรในชนบททำไมเขาประกอบวิชาชีพ เกล็ดชกรไม่ได้ ลองนึกถึงความเป็นจริงสิครับ ผมเข้าใจว่าท่านต้องการให้เป็นอุดมคติมาก แต่ว่าในบ้านเมืองถ้าท่านเอา

อุดมคติมากไป โดยไม่ยึดหลักความเป็นจริงแล้วมันปฏิบัติไม่ได้ เพราะฉะนั้น
ผมเรียนท่านประธานผมยังไม่เห็นเหตุผลที่ชัดเจนของท่านว่า วิชาชีพอิสระนั้น
มันเป็นอุปสรรคอย่างไรต่อการเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม ผมเข้าใจ
เจตนาดีของท่านประธานคณะกรรมการและคณะกรรมการว่า เราอยากจะ
สรรหากลุ่มบุคคลที่มาทำงาน ที่ค่อนข้างจะมีเวลาเต็มที่ ค่อนข้างจะอุทิศตนให้กับ
งานสิทธิมนุษยชน แต่ท่านลืมไปว่าท่านสร้างข้อจำกัดอีก ท่านจะไปยึดคณะกรรมการ
การเลือกตั้ง ท่านจะไปยึดศาลรัฐธรรมนูญ ท่านจะไปยึดคณะกรรมการปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ ซึ่งจริง ๆ แล้วลักษณะงานที่แตกต่างกัน เอามาตรฐานที่แตกต่างกัน
มากกำหนดมาตรฐานตรงนี้ สร้างข้อจำกัดตรงนี้ขึ้นมา ผมบังเอิญมีเพื่อนหลายคน
อุทิศตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ต่อสู้เพื่อพี่น้องประชาชนมามาก บางคนเป็นหมอ
จบแพทยศาสตร์ ไม่รับราชการ จัดตั้งโรงพยาบาลส่วนตัว จัดตั้งคลินิกส่วนตัว
แต่เวลาว่างต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนตลอด ช่วยเหลือพี่น้องประชาชนตลอด ผมก็มี
ทุกวันนี้จะยกตัวอย่างให้เห็นก็ได้ แต่จริง ๆ แล้วมันก็เป็นโปรโมต (Promote)
พรรคพวกเพื่อนฝูงไปมันก็ไม่ถูกต้อง เพราะมีคนที่ได้รับรางวัลค่อนข้างจะสูงใน
ระดับโลกกันในจังหวัด ต่อสู้ในสถาบันที่เขาเป็นทนายความ เขาต่อสู้เพื่อพี่น้อง
ประชาชน แต่วันนี้เขาถูกกีดกันขึ้นมาอีก ต่อไปผมก็ไม่ได้คาดการณ์ว่าครูซึ่งมีหลายคน
จบอาชีพครูมา แต่ไม่รับราชการ แต่ท่านก็พยายามที่จะต้องไปสอน, ต้องไปประกอบ
อาชีพส่วนตัวด้วยวิชาชีพของท่านที่เล่าเรียนมา ในขณะที่เดียวกันท่านก็ช่วยเหลือ
เกื้อกูลสังคมเป็นอย่างมาก ท่านประธานครับ กระผมไม่อยากจะเห็นการที่จะกีดกัน
คนที่จะมาเป็นเภสัชกร ทันตแพทย์ สถาปนิก วิศวกร หรืออาชีพอิสระอื่นใด ท่านไป
คำนึงถึงเอามาจากศาล มาจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง มาจากคณะกรรมการ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แล้วมาใส่ตรงนี้ได้ ถ้าคิดว่ามีดี ผมเข้าใจเจตนา
แต่เกินเลยไปกว่านั้น ท่านประธานครับ ท่านกำลังเป็นอุปสรรค ท่านกำลังกีดกัน
กับคนเหล่านี้ไม่ให้มีโอกาสที่จะเข้ามาช่วยกันทำงาน ผมก็ไม่เข้าใจว่าอย่างนาย ก
นาย ข นิ่งกินนอนกินได้รับเงินจากคนนั้นคนนี้ แบนมือขอเงินจากคนนั้นคนนี้ ถึงจะมา
เข้าคุณสมบัตินั้นหรือ มันขาดมาตรฐานไปครับ เฉพาะ (๕) ถ้าเป็นไปได้
ผมอยากจะกราบเรียนขอท่านประธานไปยังท่านคณะกรรมการว่าเฉพาะ (๕)
ขอให้ตัดออกเถอะครับ เพื่อเปิดโอกาสให้คนที่เขาเสียสละต่อบ้านต่อเมือง ซึ่งไม่ใช่
ลำพังเฉพาะพวกเราทุกคน อาจจะมีคนอื่น อย่างกีดกันเขาเลยครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการครับ

นางเรืองรวี เกตุผล (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน เรืองรวี เกตุผล กรรมาธิการ สิ่งที่ดีฉันอยากจะเรียนตรงนี้ก็คื
อยากจะให้ทุกท่านได้ลองกลับไปอ่านคำปรารภในรัฐธรรมนูญ ซึ่งการที่เราได้
ร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาใหม่นั้น ก็เพื่อที่จะขยายเนื้อหาสาระและมีสาระสำคัญตรงนี้
สภาร่างรัฐธรรมนูญได้จัดทำร่างรัฐธรรมนูญ โดยมีสาระสำคัญเป็นการส่งเสริม
และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครอง
และตรวจสอบการใช้อำนาจอรัฐ จากตรงนี้เองที่คณะกรรมาธิการจึงมีความเห็น
ส่วนใหญ่ว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติควรจะเป็นองค์กรอิสระ
และต้องกระทำงานเต็มเวลา เพื่อที่จะสามารถคุ้มครองสิทธิและดูแลการละเมิด
สิทธิมนุษยชนได้-----

และประการที่ ๒ คิดันคิดว่าที่ทางกรมการได้มีความเห็นนั้น ได้มีการศึกษา
ร่างฯ ที่ได้เสนอจากพรรคการเมืองต่าง ๆ พรรคประชาธิปัตย์ พรรคชาติไทย
และก็พรรคชาติพัฒนา ทั้ง ๓ พรรคนั้นก็ได้เขียนไว้แล้วว่า คุณสมบัติกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องไม่ประกอบวิชาชีพอิสระอื่นใด คิดันคิดว่าคงจะเป็น
พวกเราต่างหากที่จะถามท่านว่า ที่ท่านได้เขียนไว้ที่ท่านก็ได้มีหลักการเหตุผลแล้ว
ขอบคุณมากค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ท่านประยุทธ์ เชิญครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม
กระผมตั้งใจที่มีโอกาสได้ศึกษารัฐธรรมนูญเพิ่มเติมจากคณะกรรมการ
ซึ่งแท้ที่จริงแล้วถ้าพูดถึงรัฐธรรมนูญผมคิดว่าผมไม่ค่อยยกว่าท่าน แต่การที่ท่าน
มาเสริมความรู้ให้กระผมนั้นก็ เป็นเรื่องที่ดี แต่ผมกราบเรียนท่านประธานว่า
การที่กรมการได้มาชี้แจงอย่างเมื่อสักครู่หนึ่งลงนี้แหละ จะไปพูดเวทียุท
ที่สนามไหนมันฟังไม่ได้หรอก มันจะต้องใช้เหตุใช้ผล จะต้องอารัมภบท จะต้อง
ใช้มาตรานั้นมาตรานี้ ถ้าผมจะอ้างมาตรา ๒๙ ละ การจำกัดสิทธิเสรีภาพ
กระทำมิได้ แต่จะทำได้เท่าที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะเว้นเท่าที่จำเป็นเท่านั้น
จะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิเสรีภาพนั้นมิได้ ผมรู้ว่ามาตรา ๒๙
ผมรู้มากจนกระทั่งว่าตรงนี้อามาจากเยอรมัน ถ้าจะพูดถึงกฎหมายรัฐธรรมนูญ
ผมว่าจะต้องถกกันยาว ผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ไม่ได้เง่าจนกระทั่งไม่รู้
รัฐธรรมนูญหรอกว่า อ้างคำก็รัฐธรรมนูญ ๒ คำก็รัฐธรรมนูญตรงนี้ ผมคิดว่า
เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้จะเอากันแค่ไหน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อบ้านต่อเมืองนี้เราจะเปิดโอกาสให้ใครเข้ามาบ้าง แต่ท่าน
กำลังเขียนจำกัดสิทธิ ผมกำลังทวงสิทธิเสรีภาพที่คนเขาพึงจะมี ไม่ใช่ผมก็ถกกัน
ไม่ใช่ผมไม่ส่งเสริม ผมคิดว่าท่านกรมการต้องทบทวนดูให้ดีว่าคำตอบของท่าน
กับข้อเท็จจริงที่มันปรากฏในการพิจารณานั้นเป็นอย่างไรท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านกฤษฎางค์ครับ

นายกฤษฎางค์ แก้วโสภา (นครราชสีมา) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม กฤษฎางค์ แก้วโสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ผมเห็นด้วยกับท่านประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ผมไม่สบายใจเลยกับคำตอบของกรรมาธิการ ผมน่าจะได้ฟังคำตอบที่มีเหตุมีผล ตอบคำถามในสภาผู้แทนราษฎร ตอบสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอย่างผู้มีปัญญา ผมอยากเห็นอย่างนั้น ผมเห็นด้วยใน (๔) ควรจะตัดออก ผมมีเหตุผลตรงที่ว่า ทำไมเราจึงไปจำกัดตัวเลขให้ลดลง การเลือกคนดีเข้ามาทำงาน ถึงแม้จะมี คณะกรรมการเพียง ๑๐ คนก็ตาม เราเปิดให้กว้างได้ไหม เพื่อที่จะได้เลือกสรร ได้ดียิ่งขึ้น มีตัวเลือกมากยิ่งขึ้น ผมเห็นตรงนั้น แล้วผมเห็นด้วยกับคำอธิบาย ของท่านประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ทุกประการ ผมว่าท่านคณะกรรมการควรจะ ปรีชาทันแล้วแก้ไขได้แล้วครับ แล้วคนที่ จะเข้ามาเป็นกรรมาธิการในการตอบ คำถามในสภาผู้แทนราษฎร ขอความกรุณาเถอะครับ ตอบให้มันใช้เหตุใช้ผลมาก กว่านี้ ผมเป็นผู้แทนฯ บ้านนอก ผมฟังดูแล้วตอบมันคล้าย ๆ กับดูถูกกัน คือที่จริงแล้ว ผมไม่อยากรังแกสุภาพสตรี ผมให้เกียรติ แต่การตอบคำถามอย่างนี้เป็นการดูถูก ทางปัญญาอย่างมาก ท่านประธานที่เคารพ คือผมไม่อยากรังแกมากกว่านี้ ผมขอ แค่นี้ก็พอ แต่เจตนาธรรมณ์ของผมก็คือต้องการให้เปิดกว้างในการที่จะเลือกคน เจ้าเหรียญทองเพียงเป็นมาหมาด ๆ ก็เพราะ ๖๑ ล้านคน ตัวเลือกมันเยอะ ตัวเลือกน้อยอย่างเขมรยังอยู่ในป่าก็มีมันถึงไม่ได้สักเหรียญ ต้องอย่างนั้น ท่านประธาน แก้เถอะครับท่านประธานคณะกรรมการ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านนิพิฏฐ์

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอบคุณท่านกรรมาธิการที่ได้ตอบคำถามต่อสภาแห่งนี้ ซึ่งจะฟังอย่างไรก็ตามผมยังไม่เห็นเหตุผลที่ท่านตอบ สิ่งที่ท่านตอบนั้นเพียงท่านย้อนเล่นคำพูดต่อสภานี้เท่านั้นเอง ไม่มีเหตุผลแม้แต่นิดเดียว ท่านไม่ได้ตอบคำถามแต่ประการใด เพราะฉะนั้นผมเรียนว่าถ้าท่านตอบไม่ได้ก็อย่าแสดงภูมิปัญญาออกมาเลยครับ ผมรับฟังไม่ได้ ผมเรียนท่านประธานว่า รัฐธรรมนูญที่ท่านกล่าวอ้างนั้นผมไม่ได้เป็นคนเขียน ผมไม่ได้เป็นคนร่าง ผมยกมือรับหรือไม่รับเท่านั้นเอง ท่านอาจจะลืมประเด็นข้อนี้ไป ผมเรียนท่านประธานว่ากฎหมายฉบับนี้มีหลายท่านในสภาแห่งนี้เขาบอกว่า เป็นกฎหมายที่ล็อกสเปค ท่านล็อกสเปคคุณสมบัติของคนที่จะเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ท่านต้องการอะไรกันแน่ครับ ทำไมท่านไม่ต้องการความหลากหลายของบุคคล เป็นกฎหมายที่ล็อกสเปค และในอนาคตข้างหน้าผมว่าเราคงจะรู้ว่าท่านล็อกสเปคเพื่อใครกันแน่ ผมเรียนท่านประธานว่าผมเข้าใจว่าทำไมท่านถึงเขียนมาตรา ๖ ทวิ ขึ้นโดยเฉพาะใน (๔) ผมเห็นเจตนาของท่านในมาตรา ๑๕ กฎหมายเดิมเขาไม่มีคำตอบแทนเป็นรายเดือน ไม่มีเขามีเบี้ยเลี้ยง ท่านเขียนมาตรา ๑๕ ให้สอดคล้องกับมาตรา ๖ ทวิ โดยไปบอกว่าคณะกรรมการได้รับคำตอบแทนเป็นรายเดือนมีเงินเดือน ท่านเพิ่มค่าใช้จ่ายของภาครัฐ ผมไม่ติติง ถ้าองค์กรนี้เป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพคุ้มครองสิทธิของประชาชนได้ ท่านจะตอบเป็นเงินเดือนอย่างไร ผมไม่ติติง แต่ว่าอย่าลืมว่าถ้าท่านตัดคำว่า วิชาชีพ ออกไป ถ้าเขาประกอบวิชาชีพได้ท่านอาจจะไม่จำเป็นต้องกำหนดเงินเดือนก็ได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ท่านไปเขียนให้มันสอดคล้องกับมาตรา ๑๕ โดยกำหนดเป็นเงินเดือนและเงินเดือนของท่านสูงแน่ครับ ไม่ได้นี้น้อยแน่ เพราะท่านไม่ให้เขาประกอบอาชีพประการใดเลย ล็อกสเปคเพื่อคนว่างงานหรือใครผมไม่แน่ใจครับ แต่กฎหมายนี้ล็อกสเปคแน่นอน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านกรรมาธิการ

นายปรีชา ภูริลดาพันธ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายปรีชา ภูริลดาพันธ์ กรรมาธิการ
 ร่วมคณะ แม้กระผมจะไม่ได้อภิปรายอันใดให้เกิดความระคายเคืองต่อท่านสมาชิก
 ผู้ทรงเกียรติก็ตาม กระผมก็ยังตั้งใจที่แสดงความเสียใจที่มีเหตุทำให้ท่านทั้งหลาย
 ต้องอาจจะไม่พอใจในที่ผ่านมานี้นะครับ กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ว่า
 ในชั้นประชุมกรรมาธิการนั้นกระผมซึ่งเป็นทนายความ มีอาชีพทนายความแท้ ๆ
 อาชีพเดียวด้วยก็ได้เคยคัดค้าน (๔) ไร่อย่างแข็งขันถึงขั้นสงวนความเห็นไว้ด้วย
 กระผมถึงขนาดได้เคยอภิปรายว่าในเมื่อจะห้ามอาชีพตั้งที่ได้กล่าวมา ๓ - ๔ อัน
 เรียงมาเลย ก็น่าจะห้ามทุกอาชีพเลยตั้งที่ท่านสมาชิกท่านตามขั้นแรกว่า
 ถ้าเป็นชาวสวนจะมากำทำได้ไหม ซึ่งในนั้นก็ตีความว่าชาวสวนไม่ได้เป็นข้าราชการ
 ไม่ได้สังกัดทางหุ้นส่วนนิติบุคคลไม่ได้เข้าอาชีพพิเศษก็มากำทำได้ เป็นกรรมการ
 สิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ ซึ่งอันนี้ผมเองก็เคยมีความรู้สึกว่ามันไม่ถูกต้อง
 เมื่อจะห้ามก็ต้องห้ามไม่ให้ประกอบอาชีพเลยแต่เพียงแต่ที่ผมไปติดขัดที่ว่า
 อาชีพอื่น ๆ นั้นไม่สามารถตรวจสอบได้ อย่างเช่นชาวสวนมันตรวจกันไม่ได้
 แต่ว่าอาชีพคือมีข้อหนึ่งซึ่งเขายกขึ้นมาว่าการประกอบอาชีพอิสระนั้นขึ้นทะเบียนครับ
 ตรวจสอบได้จึงสามารถที่จะห้ามได้ -----

แต่อย่างไรก็ตามอันนี้ก็อยู่ในดุลยพินิจของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรตินะครับ แต่อันหนึ่ง
ที่อยากจะขอกราบเรียนเป็นเหตุผลแล้วกันนะครับ ถ้าท่านเรียกร้องเหตุผล
ก็อยากจะกราบเรียนว่า ในการประชุมนั้นนอกจากจะคำนึงถึงคณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นจะต้องทำงานเต็มเวลาแล้ว มีความคิดที่จะให้คล่องตัวด้วย
เพราะการละเมิดสิทธิมนุษยชนนั้นไม่ได้ละเมิดในเวลาราชการ หรือละเมิด
ในเวลาใดเวลาหนึ่ง ไม่ละเมิดในเวลาที่เหมาะสม การละเมิดสิทธิมนุษยชน
อาจเกิดขึ้นในเวลาใดเวลาหนึ่ง แม้จะเป็นเวลาเที่ยงคืน ตี ๓ หรืออะไรอย่างนี้
เราคำนึงกันมาก แล้วก็ถ้าหากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นได้รับแจ้งเหตุ
หรือจะต้องรีบกระทำการอันเร่งด่วนเพื่อแก้ไขปิดเป่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนนั้น
หากผู้ทำงานเต็มเวลาหรือไม่ประกอบอาชีพอื่นนั้นน่าจะคล่องตัวกว่า ตรงนี้
จึงทำให้ผมจำนนเลยต้องถอนการขอสงวนความเห็นนั้นออกมา จึงได้ขอ
กราบเรียนต่อท่านประธานที่เคารพและสภาแห่งนี้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านมาลีรัตน์ครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน มาลีรัตน์ แก้วก่า ในฐานะกรรมาธิการ ดิฉันขอเรียนว่าเหตุผล
ประการสำคัญที่สุด คือ ๑. อยู่ที่การทำงานเต็มเวลา ๒. ในมาตรา ๖ ทวิ นั้น
ดิฉันขอเรียนว่าไม่ได้จำกัดตัวเลือกแต่อย่างใด เปิดโอกาสให้ทุกอาชีพ แล้วก็ตาม
คุณสมบัติที่เราพูดมา แต่หมายถึงผู้ที่ได้รับเลือก เมื่อได้รับเลือกแล้วจะต้องเลิก
ประกอบอาชีพอิสระ ทั้งนี้ทั้งนั้นคำนึงถึงเวลาที่จะให้กับคณะกรรมการ เพราะว่า
คิดว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเราก็ทราบกันดีว่าในประเทศไทยเหตุการณ์
ละเมิดสิทธิมนุษยชนเกิดขึ้นมากแค่ไหน ดิฉันทำงานด้านนี้โดยตรง เพราะฉะนั้น
ทราบดีว่าในทุกวันเวลาทุกนาทีมีเกิดขึ้นตลอดเวลา แต่อย่างไรก็ดีระยะเวลาที่
กรรมการจะมาดำเนินการเป็นกรรมการนั้นมีระยะเวลาเพียง ๖ ปีเท่านั้น
เขาเลิกประกอบอาชีพวิชาชีพอิสระของเขา ๖ ปีเท่านั้น เพราะฉะนั้นไม่น่าจะ
เป็นการจำกัดสิทธิ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นสุดแท้แต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะพิจารณาคะ
กรรมาธิการพิจารณาด้วยความปรารถนาดีต่อการละเมิดสิทธิในบ้านเมืองเรา
จริง ๆ ค่ะ ขอขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านสุพรครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ ผม สุรพร ดนัยตั้งตระกูล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดร้อยเอ็ด
 ท่านประธานที่เคารพ ผมไม่ค่อยสบายใจที่มีการเพิ่มเติมมาตรา ๖ ทวิ เข้าไป
 ผมขอแสดงเหตุผลประกอบถึงความไม่สบายใจว่า มาตรา ๖ ทวิ นั้นเป็นบทบัญญัติ
 ที่เพิ่มเข้ามา เมื่อพิจารณาวิธีการชี้แจงก็คือแสวงหาบุคคลที่เป็นไปตามคุณสมบัติ
 และคุณสมบัติต้องห้ามของมาตรา ๖ เสร็จแล้วเจตนาอันดับแรกที่กรรมการชี้แจง
 ที่ต้องเพิ่มเข้าไปในมาตรา ๖ ทวิ ก็คือหวังที่จะให้มีการทำงานเต็มเวลา
 ท่านประธานครับ ถ้าเรามองดูให้ดี การเป็นคณะกรรมการของหน่วยงาน
 โดยเฉพาะหน่วยงานอิสระ ไม่จำเป็นในประเด็นของการทำงานเต็มเวลา
 เนื่องจากหน่วยงานนี้นั้นจะต้องมีสำนักงานของคณะกรรมการที่จะต้องมีหน้าที่
 ในการปฏิบัติงานธุรการโดยปกติ มีภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ถ้าไปดูหน้าที่
 ที่พึงปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ เราจะเห็นได้ว่าไม่ใช่ภารกิจที่จะต้องดำเนินกิจกรรม
 ในฐานะกรรมการนั้นเต็มเวลา แต่ว่าสำนักงานต่างหาก ตัวเลขภารกิจต่างหาก
 คือบุคคลที่ต้องทำงานเต็มเวลา ถ้าหากท่านเพิ่มเข้ามาด้วยเจตนาที่จะให้
 เต็มเวลา ผมเกรงว่าจะเป็นการอุปสรรคเหมือนกันสำหรับตัวแทนจากองค์กรเอกชน
 ด้านสิทธิมนุษยชน ซึ่งตัวเขาเองนั้นเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรสิทธิมนุษยชนอื่น
 เสร็จแล้วเมื่อมาเป็นกรรมการนั้น ในบทบัญญัติของมาตรา ๖ ทวิ ที่เพิ่มขึ้นมานั้น
 ไม่ได้กำหนดให้ลาออก เมื่อไม่ได้ลาออกถามว่าสภาพการเป็นส่วนหนึ่งของ
 องค์กรเอกชนในด้านสิทธิมนุษยชนนั้นยังดำรงอยู่หรือไม่ -----

แน่นอนครับ เมื่อไม่จำเป็นต้องลาออกภายใน ๑๕ วัน ยังจะต้องดำรงอยู่ เมื่อดำรงอยู่ก็หมายถึงว่า มีภารกิจ มีภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติทั้งในส่วนของตัวเอง องค์กรของตนเองที่ตัวเองเป็นตัวแทนมาเป็นกรรมการ และขณะเดียวกัน ยังต้องดำรงตำแหน่งกรรมการ ซึ่งต้องมีภารกิจเฉกเช่นเดียวกัน จริงอยู่ ความสอดคล้องนั้นมี แต่ภารกิจทั้ง ๒ ภารกิจนั้นนี้ ในส่วนหนึ่งของภารกิจตามพระราชบัญญัตินี้ก็คือ กรรมการของคณะกรรมการนั้นต้องการเต็มเวลาย่อมเป็นอุปสรรคแน่นอนสำหรับตัวแทนจากองค์กรสิทธิมนุษยชนที่จะต้องมาปฏิบัติเต็มเวลา ตรงนี้คือเหตุผล ซึ่งผมขอกราบเรียนครับว่า มีคำวิจารณ์อยู่ภายนอก ผมเอาคำวิจารณ์มาเล่าให้ท่านฟัง ไม่ใช่ความเห็นของกระผมเองว่าเมื่อท่านได้เปลี่ยนในมาตรา ๑๖ จากลักษณะของคำตอบแทนที่เกิดจากการปฏิบัติงานเป็นครั้งคราวที่เรียกกันว่า เบี้ยประชุม และค่าใช้จ่ายในการเดินทาง มาเป็นเงินเดือนแล้วก็จำกัดให้บุคคลที่มาเป็นกรรมการในมาตรา ๖ นั้นต้องหลุดจากภารกิจงานหน้าที่อื่นที่มีอยู่เดิม มันก็จะ เป็นวิชาชีพใหม่ อันนี้ถูกวิเคราะห์ว่าเป็นวิชาชีพใหม่จากบุคคลภายนอก ซึ่งผมเกรงว่า ถ้าหากว่าสถาบันนี้ถูกมองว่า กรรมการที่มาดำรงตำแหน่งแล้วมีสภาวะทางสังคม เหมือนกับเป็นวิชาชีพหนึ่งอย่างที่วิพากษ์วิจารณ์กัน ผมเกรงว่าจะ เป็นความรู้สึก หรือเป็นทัศนคติที่ไม่ดีต่อคณะกรรมการนี้ ซึ่งต้องรับผิดชอบต่อบุคคลทั้งมวล ที่มีอยู่ในชาติ รับผิดชอบต่อองค์กรซึ่งเป็นของนานาชาติในสังคมโลก ผมเองจึงนำคำที่เขาวิพากษ์วิจารณ์ตามร่างฯ นี้มาเพื่อส่งต่อให้ท่านประธาน และกรรมาธิการได้กรุณารับทราบ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมีประเด็นที่น่าสนใจในความรู้สึกผมว่า การเป็นกรรมการนั้นนี้ ในฐานะนี้ตามร่างฯ นี้ ไม่น่าจะเต็มเวลา และการเป็นคนที่มีหน้าที่อื่นพึงปฏิบัติตามมาตรา ๖ ทวิ (๑) ถึง (๔) นั้นนี้ ผมก็เชื่อว่าไม่ใช่อุปสรรคของความเป็นกรรมการที่ดี เพราะว่าถ้าหากเขาเป็นกรรมการที่ดีไม่ได้ ในขณะที่เขาดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๖ ทวิ (๑) ถึง (๔) แล้วเขาไม่มีโอกาสได้รับการสรรหา เขาไม่มีโอกาสได้รับการเลือกเข้ามาอยู่ในคณะกรรมการชุดนี้ เพราะฉะนั้นเป็นที่ประจักษ์ก่อนหน้าที่จะได้รับเลือกแล้วว่า บุคคลคนนี้ได้ได้รับการสรรหา และคัดเลือกนั้นเป็นบุคคลที่มีภารกิจหน้าที่โดยตัวเขาเอง หรือโดยองค์กรสิทธิมนุษยชนอื่น แต่ไม่ใช่ในฐานะกรรมการ แต่เป็นภารกิจที่มีต่อสังคม ที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากภารกิจมอบหมายตามกฎหมาย แต่เป็นจิตสำนึกเป็นพฤติกรรม

เป็นความรู้สึกที่เขามีต่อบุคคลคนอื่น นั่นคือสิ่งที่สามารถประกาศได้อย่างชัดเจนว่า เป็นบุคคลที่พึงปรารถนาในฐานะที่จะมาเป็นกรรมการของคณะกรรมการชุดนี้ เมื่อเขามาเป็นแล้ว เขาจำเป็นต้องลาออกภายใน ๑๕ วัน ท่านประธานครับ ผมเกรงว่า (๑) ถึง (๔) ของมาตรา ๖ ทวิ นี้ อาจจะเป็นอุปสรรคที่จะทำให้ บุคคลดี ๆ บุคคลที่มีจิต บุคคลที่มีพฤติกรรม บุคคลที่มีทัศนคติทางด้านสิทธิมนุษยชนนั้น ถอยห่างออกจากตำแหน่งอันพึงต้องมีมาเพื่อกำหนดทิศทางและนโยบายควบคุม การปฏิบัติงานของสำนักงานสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เราจะขาดโอกาส เราจะสูญเสีย บุคคลที่ดี ๆ ไป ผมเห็นด้วยในการที่จะทำให้โปร่งใส ผมเห็นด้วยในการที่จะ ทำให้มีการกิจนั้นได้รับการตอบสนองเต็มตามหน้าที่ แต่ผมเชื่อว่าภารกิจนี้ ไม่ได้ต้องการเติมเวลาเหมือนบุคลากรในสำนักงาน ซึ่งนับตั้งแต่ท่านเลขาธิการ ของสำนักงานลงไปจนถึงเจ้าหน้าที่ เพราะฉะนั้นในจุดของมาตรา ๖ ทวิ นั้นนี้ ผมจึงมองเห็นว่า นอกจากคำวิจารณ์จากบุคคลซึ่งไม่ได้อยู่ในสภาและ ความสอดคล้องของการเปิดกว้างที่จะสรรหาบุคคลที่ได้บุคคลมาทำงานเต็มกำลัง แล้วนี้ ผมคิดว่าน่าจะยกเว้นออกไว้เสีย เพื่อจะไม่เป็นอุปสรรคต่อตัวแทนของ องค์การสิทธิมนุษยชนที่จะต้องไปผูกพันกับองค์การอื่น และกฎหมายไม่ได้บังคับ ให้ต้องลาออก และไม่เป็นการสกัดกั้นบุคคลที่มีจิตสำนึก บุคคลที่มีทัศนคติที่ดี ในด้านสิทธิมนุษยชน รวมทั้งบุคคลที่มีพฤติกรรมในด้านการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน อยู่แล้ว แต่มีภาระผูกพันตามมาตรา ๖ ทวิ (๑) ถึง (๔) ผมเชื่อว่าเราจะได้ คนดีขึ้นมามาก เราจะได้กรรมการที่สอดคล้องกับตัวร่างของกฎหมายและ เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ ตรงนี้คือจุดที่ทำให้ผมแสดงความเห็น เข้ามาอย่างไม่พูดต่อไป เพราะผมคิดว่าน่าจะไม่มีแล้วในมาตรานี้ เพราะว่า ในบทบัญญัติวรรคสุดท้ายยังเขียนขัดแย้งกันอยู่บ้าง เล็กน้อยในบรรทัดที่ ๒ แต่ผมจะยังไม่พูดถึง เพราะผมเชื่อว่ากรรมการเองอยากได้คณะกรรมการ ทั้ง ๑๐ ท่านนี้ ที่อยู่ในสถานะที่ไม่เป็นข้อก้ำจืดมากนัก อย่างที่ผมได้แสดง ความเห็นไปครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการการครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ในฐานะประธานคณะกรรมการ กระผม ได้ฟังการอภิปรายของท่านสมาชิกหลายท่าน และได้มีการปรึกษาหารือในกรรมการแล้ว มีความเห็นสอดคล้องกันในกรณีข้อตัดมาตรา ๖ ทวิ (๔) โดยขอคงไว้ในมาตรา ๖ ทวิ (๑) (๒) และ (๓) ทั้งนี้เพราะมีวัตถุประสงค์ที่ตรงกันคือ ต้องการให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นเป็นบุคคลที่มีเวลาเต็มทีในการที่จะมาทำงานในฐานะเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จึงขอตัด (๔) และขณะเดียวกันเมื่อขอตัด (๔) แล้วจะต้องขอแก้ไขข้อความถัดไป ซึ่งกระผมจะขออนุญาตอ่านมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้ ตัด (๔) ทั้งหมด ข้อความใน (๔) คือ ไม่ประกอบวิชาชีพอิสระอื่นใด ตัดออก บรรทัดต่อไป ข้อความเดิมมีว่า เมื่อวุฒิสภาเลือกบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ขอตัดคำว่า (๔) ออก แล้วเลื่อนคำว่า หรือ มาข้างหน้า (๓) ในบรรทัดถัดไปบรรทัดที่ ๒ บรรทัดที่ ๓ ขอตัดคำว่า ตั้งแต่ หรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อได้ว่า คนได้เลิกประกอบวิชาชีพอิสระตาม (๔) ขอตัดออกทั้งหมด และบรรทัดต่อไปขอตัดข้อความว่า หรือเลิกประกอบวิชาชีพอิสระ บรรทัดต่อไปยังคงข้อความเดิม บรรทัดต่อไปคือนับจากข้างล่างมาเป็นบรรทัดที่ ๔ ขอตัดคำว่า หรือเลิกประกอบวิชาชีพอิสระดังกล่าว นอกนั้นใช้ข้อความเดิมทั้งหมด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านประธานคณะกรรมการครับ ขอความกรุณาอ่านทั้งหมดที่แก้ไขต่อจากที่ตัด (๔) เมื่อวุฒิสภาเลือกบุคคลตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง เริ่มจากตรงนั้น

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น กระผมขออนุญาตอ่านข้อความมาตรา ๖ ทวิ ทั้งหมดที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ และได้ขอตัดออกตามความเห็นของท่านสมาชิกที่อภิปรายไปเมื่อสักครู่นี้ เพราะฉะนั้นข้อความมาตรา ๖ ทวิ ทั้งหมดจะเป็นข้อความดังต่อไปนี้

มาตรา ๖ ทวิ ผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการต้อง

(๑) ไม่เป็นข้าราชการ ซึ่งมีตำแหน่ง หรือเงินเดือนประจำ

(๒) ไม่เป็นพนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่เป็นกรรมการ หรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจ หรือของหน่วยงานของรัฐ

(๓) ไม่ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ ดำเนินธุรกิจมุ่งหาผลกำไร หรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของ บุคคลใด

เมื่อวุฒิสภาเลือกบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) โดยได้รับความยินยอมของผู้นั้น ผู้ได้รับเลือกจะเริ่มปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อเมื่อได้ลาออกจากการเป็นบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) แล้ว ซึ่งต้องกระทำภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเลือก แต่ถ้าผู้นั้นมีได้ลาออกภายในเวลาที่กำหนดให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยได้รับเลือกให้เป็นกรรมการ และให้ดำเนินการสรรหาและเลือกกรรมการในจำนวนที่เท่ากันเป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดให้ลาออก โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีที่อยู่นอกสมัยประชุมของรัฐสภาให้ดำเนินการสรรหาและเลือกกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เปิดสมัยประชุมของรัฐสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มีใครคิดใจ ผ่านเลยนะครับ ท่านสุรพรเชิณครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ มีประเด็นที่ต้องสอบถามต่อกรรมาธิการอยู่ ๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ก็คือในวรรคสุดท้ายของมาตรา ๖ ทวิ บรรทัดที่ ๒ ที่เขียนว่า จะเริ่มปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อเมื่อได้ลาออกจากการเป็นบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ที่นี้ผมมาคิดว่า เมื่อได้ลาออกจากการเป็นบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) เขียนว่า ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ความนี้มันจะเป็นปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ หรือว่าเป็นการออกซ้อนออก ถ้าแก้ไขได้น่าจะชัดเจนมากขึ้น เช่น จะเริ่มปฏิบัติหน้าที่ได้ต้องเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติตาม (๑) (๒) (๓) อย่างนั้นหรืออะไรสักอย่าง ที่ไม่ใช่ไปลาออก ไม่ใช่ไปลาออกจากบุคคลที่ไม่เป็น ผมดูแล้วมันชัดเจน ๆ ชัดในความรู้สึกของภาษา และชัดในความรู้สึกของการที่ต้องไปลาออกจากการไม่เป็น ตรงนี้นิดเดียว คิดว่าน่าจะแก้ไขได้

ประเด็นที่ ๒ ที่จะถาม ผมบังเอิญว่ามันแก้ไขมากตามไม่หมด ก็คือ ในกรณีที่ยังไม่อยู่ในระหว่างสมัยประชุมของรัฐสภา ก็ให้มีการสรรหาและเลือกตั้งกรรมการใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันเปิดสมัยประชุม และในระหว่างที่ยังไม่มีกรรมการเพิ่มนั้น ท่านได้เขียนไว้ในที่ใดหรือไม่ว่า กรรมการส่วนที่เหลือนั้นให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างไร เพราะอันนี้อาจจะเป็นการปฏิบัติและไม่เขียนชัดเจนไว้จะเป็นปัญหาในภายหลังหรือไม่ หรือว่ามีบทบัญญัติในมาตราอื่นที่ไปเพิ่มขึ้นมาหรือบังคับไว้ เฉพาะมีแก้ไขมากจริง ๆ

ท่านประธานครับ คุณไม่ทันนะครับ ก็ขอสอบถามไปที่ท่านกรรมาธิการใน
๒ ประเด็นด้วยกันครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการครับ

นายอัคร จารุจินดา (กรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม อัคร จารุจินดา ในฐานะเลขานุการ
คณะกรรมาธิการ ขออนุญาตกราบเรียนว่าในประเด็นแรกของท่านสมาชิก
ในเรื่องวรรคสอง ของมาตรา ๖ ทวิ วิธีเขียน ขออนุญาตกราบเรียน
อย่างนี้ว่า คือมาตรานี้ ใน (๑) ถึง (๔) นั้น คือลักษณะต้องห้าม ว่าจะต้อง
ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่ง เหล่านี้อยู่ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่กรรมการการเลือกตั้ง
แต่ไม่ได้ห้ามในขณะที่ถูกสรรหาและถูกเลือก เพราะฉะนั้นในวรรคสอง
จึงได้ขึ้นต้นประโยคด้วยว่า เมื่อวุฒิสภาเลือกบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓)
ตามที่แก้ นั่นก็คือหมายความว่าเลือกได้ บุคคลที่เป็นข้าราชการ หรือเป็น
พนักงาน หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง แต่เงื่อนไขก็คือเมื่อได้รับเลือก เมื่อ
วุฒิสภาให้ความเห็นชอบได้รับเลือกแล้ว บุคคลนั้นจะต้องลาออกจากการเป็น
ข้าราชการหรือพนักงาน หรือดำรงตำแหน่งในห้างหุ้นส่วน เพราะฉะนั้น
ในรูปประโยค ความจริงในวรรคสองมันจะสมบูรณ์อยู่ในตัวว่าตอนเลือกนั้น
ยังเป็นได้ แต่ว่าพอเป็นแล้วต้องลาออก ส่วนวรรคหนึ่งจะมาเข้าใช้นั้น
ต่อเมื่อปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการไปแล้ว ก็จะถูกต้องห้ามว่าต้องไม่เป็น
อย่างนั้นนะครับ ดังนั้นรูปประโยคมันก็เลยขึ้นต้นในวรรคสองลักษณะนั้น
ก็เลยต้องเดินตามนี้ไปตลอดนะครับ

ส่วนในประเด็นที่ ๒ ที่ลาออกในระหว่างที่ยังไม่ได้สรรหา นั้น ได้มีบทบัญญัติในมาตรา ๑๓ ถัดไปจะรองรับไว้ว่า ถึงแม้กรรมการจะว่างลงก็ตาม กรรมการที่มีอยู่นั้นก็สามารถดำเนินการต่อไปได้ แต่มีข้อบังคับไว้ว่า แต่ถ้า น้อยกว่า ๗ คนเมื่อไรแล้วนั้นจะต้องหยุดทำงานแล้วก็ตั้งกรรมการเพิ่มขึ้น ให้ครบจำนวน อันนั้นคือบทที่แก้ไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านนิติกรครับ

นายนิติกร อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพครับ กระผม นิติกร อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง ผมขออนุญาตท่านประธานอีกเล็กน้อยนะครับ ความจริงแล้วเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ และก็ เป็นเรื่องใหม่ขององค์กรอิสระทั้งหลาย ผมกราบเรียนท่านประธานไปยัง ท่านประธานคณะกรรมการที่ได้กรุณาตัด (๔) ออก ผมมีคำถามอีกคำถามหนึ่ง ที่ต้องกราบเรียนท่านประธานไปถึงท่านประธานคณะกรรมการว่า เจตนาจริง ๆ ของท่านนี้ ท่านไม่ต้องการให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติประกอบ อาชีพใด ๆ เลยใช่หรือไม่ อย่างเช่นใน (๓) ไม่ดำรงตำแหน่งในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์กรที่ดำเนินธุรกิจ ทำไมเขาถึงดำเนินการไม่ได้ มันเป็นอุปสรรคอย่างไร หรือไม่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ องค์กรอิสระทั้งหลาย เช่น ป.ป.ป. ผมเห็นด้วยว่า จะดำรงตำแหน่งเหล่านี้ไม่ได้ เพราะลักษณะของงานนั้นมันไม่เหมือนกัน แต่ว่า ในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เมื่อท่านมีความประสงค์ว่าไม่ต้องการ ให้เขาดำรงตำแหน่งใด ๆ เลย ท่านเลยไประบุในมาตรา ๑๕ ให้ได้รับ ค่าตอบแทนเป็นรายเดือน ก็สรุปว่าเขาก็จะมีรายได้หรือประกอบอาชีพไม่ได้เลย ในขณะที่ดำรงตำแหน่ง ผมถามว่าถ้าเช่นนั้นในขณะที่เขาดำรงตำแหน่งอยู่ ถ้าเขา ไปกรอกในเอกสารระบุว่าเขามีอาชีพ เขาจะระบุอาชีพอะไรครับ เขาต้อง ระบุอาชีพว่าเขามีอาชีพเป็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติอย่างนั้นใช่หรือเปล่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นอาชีพหรือไม่ เมื่อเขาลาออกหมดแล้ว สมมุติท่านไปกรอกในเอกสารของราชการ ว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผมถามว่าท่านจะระบุว่าท่านมีอาชีพอะไร ถ้าท่านเขียนอย่างนี้ ต่อไปคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี้เป็นอาชีพเลย ดังนั้นต้องเขียนว่าผมมีอาชีพเป็นคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพราะผมลาออกหมดแล้ว ไม่ดำรงตำแหน่งใดหมดแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านชานีครับ

นายชานี ศักดิ์เศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ชานี ศักดิ์เศรษฐ์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมขอร่วมอภิปรายในปัญหานี้ด้วยเหตุผลดังนี้ครับ เพราะว่าในมาตรา ๖ ทวิ นั้นเป็นเรื่องที่เรากำหนดในคุณสมบัติของบุคคลที่จะมาเป็นคณะกรรมการ ปัญหานี้ได้ถูกเสนอขึ้นเป็นปัญหาทางหลักการที่สภาเราควรจะได้อภิปรายกันอย่างกว้างขวางอยู่ตรงที่ว่า โครงสร้างของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น ควรที่จะเหมือนกันกับคณะกรรมการองค์การอิสระอื่น ๆ หรือไม่ คำตอบก็คือว่าคนที่เขาไปดู คนที่เป็นกรรมการ ป.ป.ป. คนที่เขาเป็นคนตรวจเงินแผ่นดินต้องปราบปรามการทุจริต ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือกรรมการอื่น กรณีอย่างนี้เขาไม่ต้องการให้คนนั้นประกบอาชีพอื่นใด ก็เพราะว่าสิ่งที่เขาไปทำนั้นอาจจะขัดแย้งหรือว่ามีส่วนไปได้เสียในผลประโยชน์ต่าง ๆ เหล่านี้ อย่างชัดเจน วันนั้นแนวความคิดขององค์กรเหล่านี้เกิดขึ้นบนพื้นฐานเหมือนกับว่าเราจะมีกระทรวงใหม่จะรับท่านประธานครับ ไว้ทำหน้าที่กำกับดูแลงานอย่างนี้ แท้จริงแล้วเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญไม่ใช่แน่นอน และเราไม่มีวันที่จะมีขนาดขององค์กรหรือมีบุคลากรไปแก้ไขปัญหาเป็นรายบุคคล ในลักษณะของการดำเนินคดีให้เสร็จสิ้นตั้งแต่ต้นจนจบ หรือการช่วยเหลือตั้งแต่ต้นจนกระทั่งจบสิ้นกระบวนการ ไม่ใช่แน่นอน คณะกรรมการนี้มีหน้าที่ในการกำกับติดตามดูแลในเรื่องสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย ใครบ้างครับเป็นคนละเมิดสิทธิมนุษยชน เขาหวังว่ารัฐนี้เองจะเป็นคนละเมิดสิทธิมนุษยชน เขาก็ไม่ให้รัฐเป็นคนดูแล เขาไม่ให้รัฐนี้เป็นคนกำกับเอง ต้องการมีองค์กรอิสระสักองค์กรหนึ่งเข้ามาทำหน้าที่กำกับดูแลในเรื่องนี้ ตัวคณะกรรมการมาทำอะไรครับ ตัวคณะกรรมการมาดูแลงานทางนโยบายด้านต่าง ๆ ในการกำกับดูแลในเรื่องนี้ ในที่สุดแล้วการแก้ไขปัญหานี้ก็ยังเป็นหน้าที่ของรัฐนั่นเอง เพียงแต่ว่าการแก้ไขปัญหาด้วยกลไกของรัฐเหล่านั้นไปตามมติ ไปตามคำสั่ง ไปตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่เรากำลังจะสร้างขึ้น ถ้าเป็นอย่างนั้นนั้นก็แปลว่าคณะกรรมการชุดนี้มีภารกิจแน่นอนชัดเจน และคุณสมบัติของคนที่เป็นอันนี้คือใคร ผมไม่เห็นด้วยเหมือนกันครับ ว่าถ้าจะต้องมีคณะกรรมการที่ทำงานเต็มเวลาแบบที่เราได้พูดกัน หรือให้คณะกรรมการที่ไม่ประกบอาชีพอื่นใดเลย ผมคิดว่าไม่มีผลจริงในทางปฏิบัติ ต้องประกบอาชีพได้ครับ และต้องทำได้

อาชีพอะไรบ้างที่ทำได้ อาชีพใดก็ตามที่ขัดหรือแย้งกับงานสิทธิมนุษยชน
 อย่างนี้ทำไม่ได้ แล้วก็เขาไม่มีโอกาสที่จะได้รับการคัดเลือกให้เป็นคณะกรรมการ
 ได้อย่างแน่นอน ถ้าปัญหาทางหลักการเราตกลงกันได้ว่า เขาไม่เหมือนกับองค์กร
 อื่นอื่น แต่ว่าเขาเป็นองค์กรอีกประเภทหนึ่งที่ทำหน้าที่กำกับดูแลอย่างที่ผมว่า
 ทางหลักการเราสามารถตกลงกันได้ และผมคิดว่าเราก็ปรับปรุงแก้ไขไปได้อีก
 แน่แน่นอนครับว่าคุณสมบัติไม่เขียนอะไรเสียเลยไม่ใช่ ไม่เป็นสมาชิกรัฐสภา
 ผมว่าไม่เป็นไรหรอกครับ เพราะเวลานี้เราจะเขียนกรรมการอะไรขึ้นมา
 ในประเทศไทย เขาไม่ให้พนักงานการเมืองเป็นอยู่แล้ว เป็น อบต. อย่างเดียว
 เป็นอะไรไม่ได้ทั้งประเทศเลยครับ เป็น ส.จ. อย่างเดียวเป็นอะไรไม่ได้
 อันนี้ยอมรับได้ ไม่ใช่ทางหลักการนะครับ ยอมรับได้บนพื้นฐานทางการเมือง
 ของประเทศที่เรายอมรับได้ แต่ว่าข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ ถ้าเราจะให้
 คณะกรรมการชุดนี้ไปบอกว่าเหมือนกับคณะกรรมการการเลือกตั้ง เหมือนกับ
 ป.ป.ป. ไม่ใช่แน่นอน เพราะเมื่อสักครู่นี้ที่จริงผมฟังแล้วผมคิดว่าอาจจะ
 ข้อความที่พูดแล้วดูเหมือนพูดตรงไปหน่อย คุณนิพนธ์ไปบอกว่าล็อกสเปคอะไร
 ที่จริงผมไม่กล้าคิดอย่างนั้น ต่อไปนี้มันก็กลายเป็นว่าคณะกรรมการชุดนี้มาจากไหน
 แปรมาจากองค์กรสิทธิมนุษยชนที่เป็นองค์กรเล็ก ๆ มาเป็นกรรมการองค์กรใหญ่
 ไม่ใช่ครับ องค์กรเล็ก ๆ เหล่านั้นต้องทำหน้าที่ของเขาต่อไป เขาเป็น
 นักเสียสละ เขาเป็นนักอุดมคติ เขามีพฤติกรรมที่ดั่งามในการช่วยแก้ไขปัญหา
 ประชาชนให้เขาทำต่อไป แต่คณะกรรมการชุดนี้เป็นคณะกรรมการชุดแห่งชาติ
 ทำหน้าที่คอยดูแลไม่ให้รัฐนั้นมาคุกคามสิทธิเสรีภาพของประชาชน ค่าประกัน
 โดยองค์กรอิสระ ถ้าเจตนาเป็นอย่างนี้ องค์กรก็ต้องเป็นแบบผมว่า บุคคล
 ที่มาก็ต้องเป็นอีกแบบหนึ่ง เงินเดือนอะไรที่พูดกันถึงก็ไม่จำเป็นต้องมี
 มีได้ค่าตอบแทนเท่าที่จำเป็น มีบุคคลที่เสียสละออกมา ตรงนี้ต่างหากครับ
 ท่านประธานครับ เป็นปัญหาหลักการที่ควรพิจารณาก่อนว่าเราจะเขียน
 มาตรานี้อย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการครับ

นายบุญเลิศ คชายุทธเดช (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญเลิศ คชายุทธเดช หรือ บุญเลิศ ช้างใหญ่ กรรมาธิการ ผมอยากจะเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่า โดยหลักการองค์กรใหม่ที่เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญที่เรียกว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น จะเข้ามาทำหน้าที่ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนให้เกิดประสิทธิภาพที่สุด องค์กรแห่งนี้ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งผมขอภัยที่อยากจะเรียนท่านทั้งหลายว่า ผมเป็น ๑ ใน ๙๙ ของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่สมาชิกรัฐสภาได้กรุณาเลือกผมให้เข้าไปเป็น ๑ ใน ๙๙ นั้น อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติบัญญัติไว้ชัดเจนในมาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีอยู่ ๖ ประการ ล้วนแต่เป็นอำนาจหน้าที่ที่มีความสำคัญต่อการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของชนชาวไทยทั้งสิ้น ที่สำคัญที่สุดก็คืออำนาจหน้าที่ที่ปรากฏอยู่ใน (๑) ที่ว่า ตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรืออันไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเสนอมาตรการแก้ไขที่เหมาะสมต่อบุคคลหรือหน่วยงานที่กระทำ หรือละเลยการกระทำดังกล่าวเพื่อดำเนินการ ในกรณีที่ปรากฏว่าไม่มีการดำเนินการตามที่เสนอให้รายงานต่อรัฐสภาเพื่อดำเนินการต่อไป ในวรรคสุดท้ายของมาตรา ๒๐๐ ที่บัญญัติอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเอาไว้ก็คือ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ รวมทั้งมีอำนาจอื่นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ในวรรคท้ายของมาตรา ๒๐๐ นี้ ท่านสมาชิกก็คงจะประจักษ์กับตัวท่านเองว่า ในเมื่อการละเมิดสิทธิมนุษยชนปรากฏอยู่ทั่วไปเต็มทั้งแผ่นดินไทย และรัฐธรรมนูญมีเจตนาที่จะให้มีองค์กรอิสระนี้ขึ้นมาทำหน้าที่เพื่อคลายทุกข์คลายร้อนให้กับพี่น้องร่วมชาติของเรา เมื่อมีปัญหาการละเมิดมาก ร้องเรียนกันมาก ท่านลองพิจารณาดูว่า การที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องเรียกเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคล เรียกบุคคลต่าง ๆ มาให้ถ้อยคำจำนวน ๑๑ คนก็น้อยอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นมีความจำเป็นที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะต้องทุ่มเทในการทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่นี้อย่างเต็มที่ และนี่เองเป็นที่มาของการบัญญัติคุณสมบัติด้วยการเพิ่มมาตรา ๖ ทวิ เข้าไว้ในร่าง พ.ร.บ. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กล่าวคือผู้ที่ จะเข้ามาเป็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไม่ควรจะมีสถานะของการเป็นข้าราชการ ไม่ควรจะเป็นพนักงานหรือลูกจ้างหน่วยงานของรัฐ และไม่ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วนต่าง ๆ นั้นหมายความว่าตลอด ๒๕ ชั่วโมง

ตลอดทุกลมหายใจ ภารกิจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติก็คือการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งยังมีอำนาจหน้าที่อื่น ๆ ในร่าง พ.ร.บ. นี้ ได้เพิ่มเติมเข้ามา ฉะนั้นผมก็อยากจะเรียนท่านทั้งหลายว่า คณะกรรมการชุดนี้ จะเข้ามาช่วยแบ่งเบาภาระของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นที่อาจจะเกี่ยวข้องกับการดูแลสิทธิเสรีภาพของประชาชนอยู่แล้ว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์กับพี่น้องประชาชน ไม่ใช่เพื่อประโยชน์กับกรมการ ไม่ใช้ประโยชน์กับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ๑๑ คน ซึ่งเขาจะต้องพิจารณาว่ามีการกำหนดคุณสมบัติต้องห้ามไว้เช่นนี้ ท่านพร้อมจะเลือกในการรับใช้ชาติในบทบาทไหน ท่านอาจจะจะเป็นข้าราชการที่ดีในการดูแลพี่น้องประชาชนในตำแหน่งตำรวจ ทหาร ข้าราชการประจำไหนท่านก็เลือกอันนั้นต่อไป แต่ท่านประสงค์จะเข้ามาทำหน้าที่ส่งเสริมคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในบทบาทใหม่ของการเป็นองค์กรอิสระที่เรียกว่าคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แสดงว่าท่านต้องพร้อมที่จะสละตำแหน่งเหล่านั้น อันนี้คือหลักการและเหตุผลในฐานะที่ผมเป็น ๑ ใน ๙๙ ที่ท่านได้กรุณาเลือกให้ไปเป็นสมาชิกสภาร่างฯ และผมได้มีบทบาทสำคัญในการร่างบทว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านนิติกรู๋ครับ

นายนิติกรู๋ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิติกรู๋ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุงครับ จริง ๆ แล้วผมก็ไม่อยากจะเปิดเผยความลับหรอก แต่ว่าผมก็เป็นหนึ่งที่เลือกท่านเป็น สสร. และผมเขียนท่านว่าไม่ได้หมายความว่าผมจะเห็นด้วยกับความคิดของท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำตอบของท่านนั้นผมไม่เห็นด้วยเลย เพราะว่าท่านไม่ได้ตอบคำถามที่พวกเราถาม ท่านไปเอาข้อความในรัฐธรรมนูญมาตอบซึ่งมันคนละประเด็นกัน ผมไม่ขัดแย้งกับท่านครับว่ามีข้อความบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญตั้งที่ท่านได้ตอบไปแล้ว แต่เราถามท่านว่าการดำรงตำแหน่งในห้างหุ้นส่วนบริษัทนั้นมันเป็นอุปสรรคอย่างไรต่อการเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผมเข้าใจว่าท่านยังไม่ได้ตอบ ท่านพูดถึงคำว่าเสียสละ ผมเขียนท่านว่าตรงนี้แหละครับเป็นจุดที่ผมเห็นตรงข้ามกับท่าน ในบ้านนอกนั้นเดี๋ยวนี้เวลาสมัครกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อบต. มีบางคนไปบอกว่าถ้าผมเป็น อบต. แล้ว เป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้านแล้วผมจะไม่รับคำตอบแทน ผมเป็นผู้แทนราษฎรผมตอบว่าอย่างนั้นเขามาก เขยแหลกครับ นั่นเป็นการพูดเมื่อ ๒๐ ปีที่แล้ว นั่นเป็นการหาเสียงเมื่อ ๓๐ ปีที่แล้ว ที่บอกว่าถ้าผมได้รับเลือกตั้งแล้วจะไม่รับคำตอบแทนเดี๋ยวนี้ไม่ได้ เมื่อท่านทำหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ต้องมีคำตอบแทน ผมไม่เห็นด้วยอย่างสิ้นเชิงว่าคนที่ปฏิบัติหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ของบ้านเมืองแล้วต้องเสียสละถึงขั้นไม่รับคำตอบแทน ผมไม่เห็นด้วยกับหลักการนี้ ผมจึงไม่เห็นด้วยกับท่านว่าบุคคลที่มาเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นต้องเสียสละ ไม่รับคำตอบแทน ไม่รับผลประโยชน์ อย่างที่ท่านตอบผมไม่เห็นด้วยครับ ในทางตรงกันข้ามคนที่ทำหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติต้องรับคำตอบแทนอย่างเหมาะสม ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านกรรมาธิการท่านได้อธิบายขัดแย้งกับที่ท่านเขียนไว้ ท่านบอกว่าต้องเสียสละ แต่ท่านไปตั้งเงินเดือนให้เขาทำไมครับ แล้วมันขัดแย้งกับที่ท่านตอบนะครับ เดิมอาจจะได้ค่าเบี้ยเลี้ยงค่าประชุม ไม่มีคำตอบแทนเป็นรายเดือน นั่นก็เสียสละมากแล้วครับ แต่ท่านให้เสียสละมากขึ้นไปอีกโดยตั้งเงินเดือนให้ มันขัดแย้งโดยสิ้นเชิงที่ท่านตอบ ผมไม่ยากต่อล้อต่อเถียงกับท่านหรอกครับ แต่ผมยืนยันเพื่อยืนยันกับท่านประธานว่าท่านไม่ได้ตอบคำถามที่เราถามเลย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ คิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ คิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม
ผมคิดว่าท่านประธานกึ่งง กระผมกึ่งง คุณนิติภูมิ กึ่งง คือเรากำลังพิจารณา
ในวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ในมาตรา ๖ ทวิ เราได้ทำการท้วงติง ท่านประธาน
คณะกรรมการก็สนใจดีจับประเด็นของพวกเราได้ พรรคประชาธิปไตย
พรรคความหวังใหม่ พรรคชาติพัฒนา พรรคชาติไทย หรือพรรคการเมืองใด
คัดค้านกันหมด ท่านอดสำหัตต์ (๔) ออกไป ก็เหลือประเด็นเพียงเล็กน้อยที่เรา
กำลังซักถามกัน ท่านกรรมการก็สนใจดีพูดเหมือนวาระที่ ๑ เบียบเลยครับ
ท่านประธาน ที่เราถามแทนที่ท่านจะตอบว่าตรงนี้มีความหมายอย่างไร เขียนอย่างไร
มีความหมายอย่างไร สภาบังคับอย่างไร ก็ไปอารมณ์ภทว่าจะต้องทำงานตลอด
๒๔ ชั่วโมง ดี ๓ ก็พูดได้ ดี ๓ ก็ติดต้องงานได้โดยเสียสละ แต่ตรงนั้นมันไม่ใช่
ในเรื่องของที่เราท้วงติง ส่วนที่เราท้วงติงกันหนัก ๆ ก็คือ (๔) ก็จบสิ้นไปแล้ว
ท่านยังอธิบายความในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๐ ที่ท่านเขียนมาในวรรคสุดท้าย
ไม่ได้แตกต่างจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ หรือครับ ในหน้าที่ของคณะกรรมการ
ก็ในลักษณะท่านองนี้ ที่เรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารใด ๆ ได้ เราไม่ได้
สบประมาทว่าคณะกรรมการชุดนี้ไม่มีประสิทธิภาพไม่มีงานทำหรือไม่มีน้ำยา
เราเห็นด้วย ไม่จำเป็นจะต้องไปพูดถึงตรงนี้แล้วว่าผ่านวาระที่ ๑ แล้ว วาระที่ ๒
วาระที่ ๓ เรากำลังพิจารณา แต่เราเจาะไปในเนื้อหาของมาตรา ๖ ทวิ
ที่เป็นคำถาม เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอร้องให้ท่านประธานอนุญาตให้กรรมการ
ตอบเพียงแต่ความจำเป็นประกอบการพิจารณาในมาตรา ๖ ทวิ เท่านั้น ไม่ใช่ว่า
เอารัฐธรรมนูญมาเปิดว่ากัน เต็มผมก็มี ผมก็สับสน เต็มผมเอามาตราอื่นมาพูดบ้าง
เต็มผมมันจะไปกันใหญ่ เลอะเทอะ ท่านประธานครับ ผมอยากจะให้ควบคุมตรงนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านเจริญศรีรับ

นายเจริญ คันทวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม เจริญ คันทวงศ์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์จากการได้ฟังท่านกรรมาธิการชี้แจงในสภานี้ และกรรมาธิการบางท่านก็ออกทางสื่อมวลชนหลาย ๆ สื่อ ทำให้มีความวิตก ที่วิตกก็คือกลัวว่าคณะกรรมการดังกล่าวนี้จะเข้าใจบทบาทของกรรมการผิดไปจากวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๙ กับมาตรา ๒๐๐ คือที่จริงแล้วมาตรา ๑๙๙ กับมาตรา ๒๐๐ ต้องการให้ท่านคอยสอดส่องดูแลตรวจสอบว่าที่ไหนมีการละเมิดสิทธิมนุษยชน แล้วก็คอยบอกให้เขาแก้ไข ถ้าไม่แก้ไขก็แจ้งต่อสภา อันนั้นหน้าที่หลัก หน้าที่ต่อไปก็ส่งเสริมอะไรต่าง ๆ สारพัดทางวิชาการ ก็เป็นสิ่งที่ดี แต่แน่นอนครับ ในการที่จะทำงานนั้นบางครั้งอาจจะต้องเรียกเอกสาร เชิญคนอื่นมาให้ข้อเท็จจริงนั้นเป็นสิ่งที่ดี แต่ว่าที่ฟังคุณนั้นก็รู้สึกว่าผู้ร่าง คณะกรรมาธิการบางท่าน เข้าใจว่าองค์กรใหม่อันนี้ทำหน้าที่มีอำนาจเด็ดขาด เป็นทั้งตำรวจ ทั้งอัยการ ทั้งศาลหมด ฟังดูคล้าย ๆ จะเป็นอย่างนั้น ถ้าท่านเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ผมว่าท่านคงจะล้มตัว เพราะว่าอำนาจนี้อยู่ที่ใครแล้วสามารถที่จะใช้อำนาจในทางที่ผิดได้ ซึ่งภาษาอังกฤษเราเรียกว่า เพาเวอร์ คอร์รัปต์ (Power corrupt) ฉะนั้นด้วยเหตุนี้จึงมีการถ่วงดุลซึ่งกันและกัน งานต่าง ๆ ที่ท่านจะทำนั้น ผมคิดว่ามันต้ององค์กรของรัฐบางอย่างจะต้องเข้ามาทำ ท่านไปชี้ว่ามีปัญหาอะไรต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ตำรวจเขาจะไปสอบสวนข้อเท็จจริง ถ้ามีการผิดกฎหมายอัยการก็ว่าไป ศาลเป็นคนตัดสิน มันจะต้องแบ่งอำนาจกันอย่างนั้นเพื่อว่าต้องการให้ความมั่นใจว่าสิทธิมนุษยชนนั้นไม่ถูกล่วงละเมิดจากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่มีอำนาจเด็ดขาด การที่มีอำนาจเด็ดขาดและโอกาสที่จะใช้อำนาจในทางที่ผิดและเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนของคนอื่นนั้นจะเป็นไปได้อย่างมาก ถ้าหากว่าผมไปดูร่างฯ แรกที่ท่านเสนอเงินเดือนของท่านมานั้น ถ้าผมจำไม่ผิดว่าประธานกรรมการนั้นจะได้ ๑๐๘,๐๐๐ บาท กรรมการนั้นจะได้ ๑๐๕,๐๐๐ บาท เพราะท่านคงไปเข้าใจผิดคิดว่าบทบาทของท่านนั้นท่านทำอย่างเดียวยกหมดไม่ให้คนอื่นทำเลย อันนั้นที่ผมพูดวันนี้ผมก็เตือนว่าท่านอาจจะเข้าใจผิด ผมยังเห็นด้วยครับว่าคนที่เป็นกรรมาธิการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นขอให้เป็นคนดีและไม่ถูกควบคุมโดยรัฐ ก็คือว่าอยู่ใน (๑) (๒) นี้ น่าจะใช้ได้ แต่ว่า (๓) ผมคิดว่าไม่น่าจะจำเป็นที่จะต้องเขียนไว้ ทั้งนี้เพื่อว่าเปิดโอกาสให้คนทำงานได้

แล้วอีกประการหนึ่ง ไทน์ ๆ พุดก็ขอพุดเลยครับว่า กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น ที่จริงแล้วท่านคิดว่าคงจะมีระบบการตรวจสอบนั้น ไม่มีครับ ก็มีในเรื่องเดียวคือในมาตรา ๑๐ ที่ว่าให้ ส.ส. หรือวุฒิสภา ๑ ใน ๕ เสนอออก แต่ว่าอย่างไรก็ตามในองค์กรอื่นเขามีระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๓ ว่าให้ถอดถอนได้ แล้วคณะกรรมการชุดอื่นยังมีการตรวจสอบได้อีก ให้แสดงบัญชีทรัพย์สิน ส.ส. ก็แสดงบัญชีทรัพย์สิน วุฒิสภาก็แสดงบัญชีทรัพย์สิน แต่ว่ากรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นผมไม่แน่ใจว่า ผมอ่านดูแล้วครับไม่มีที่ไหนเลย ถ้าบริสุทธิ์จริงนั้น ผมคิดว่าควรจะใส่อย่างนี้ไปเสียด้วยครับ ขอฝากข้อสังเกตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านกฤษฎางค์ครับ

นายกฤษฎางค์ แก้วโสภา (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม กฤษฎางค์ แก้วโสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ในมาตรา ๖ ทวิ ผมดูตอนที่มีการตัด (๔) ออกไป ก็ดูท่าทางจะไปได้ด้วยดี ดูจะจบกัน -----

ผมนึกว่าผมคงฟังกรรมาธิการวิสามัญชี้แจงต่อสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ ฟังไป ฟังมากกลายเป็นว่าบรรยากาศดี เจียวสี่เหลืองอยู่ตรงนี้ก็กลับมาอีกแล้ว ผมกำลังคุยกับ สสร. หรืออย่างไรตรงนี้ผมยังไม่มั่นใจ หรือว่ายังหลงเงาตัวเองอยู่ ยังลงไม่ได้ใช้ใหม่ ผมไม่สบายใจครับ เราต้องการเหตุต้องการผล เมื่อเราถาม ตอบเรามาเถอะครับ มีเหตุผลอย่างไรเขียนอย่างนี้ ตอบเรามาเถอะ อยากให้ตอบตรง ๆ ว่าเราถามอย่างนี้ตอบอย่างนี้ ไม่ต้องไปยกเอาอะไร ต่อมิอะไรในอดีตซึ่งหลงไหลตัวเองอยู่ตรงนั้นเข้ามาตรงนี้ อาจจะไม่มีการประสปการณ์ในตรงนี้ก็จึงทำให้ตอบคำถามไม่ตรงกับที่ถาม ผมเข้าใจว่าคำถามที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถามไปนั้นเป็นคำถามที่มีคุณภาพ ถ้าท่านดอกเตอร์ประเวศท่านว่าเป็นกระบวนการทางปัญญา เมื่อคำถามมีคุณภาพแล้ว คำตอบก็น่าจะมีคุณภาพ ซึ่งมันมี ๑๐ ประการด้วยกัน กระบวนการทางปัญญาที่ท่านประเวศ วะสี ได้จารึกเอาไว้ในแผ่นดินนี้ ตรงนี้ผมคิดว่า ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธานคณะกรรมการธิการคงจะต้องทบทวนแล้ว ขนาดท่านดอกเตอร์เจริญ คันธวงศ์ ขึ้นมาคัดค้านไม่เห็นด้วยนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คงจะลุ่ม ๆ ดอน ๆ เสียแล้วละครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมกราบเรียนผ่านไปที่ท่านประธานคณะกรรมการว่าถอนไปก่อนดีไหมครับไปปรึกษากันดี ๆ ก่อนค่อยเอาเข้ามา เจริญจ้าอ้วยกันให้เข้าทำเข้าทางจะลุกขึ้นมาตอบคำถามอะไรก็ให้มันดูทะมัดทะแมง อย่าให้มันเหมือนกับไปซ้อมปราศรัยหาเสียงที่จะสมัครรับเลือกตั้งครั้งแรก อย่าให้เป็นอย่างนั้นเลยครับ ให้ดูมันเข้าทำหน่อย ให้ดูมันใช้ปัญญาหน่อยครับท่านประธาน ผมว่าถ้าพิจารณาไปก็จะเสียเวลาเปล่า และจะไม่เกิดประโยชน์ ทุ่มครึ่งเราจะเลิกก็เลิกเสียเลยตอนนี้ก็ได้ครับ ท่านประธาน ถอนออกไปเสียก่อน เราอยากฟังเหตุฟังผลในที่ประชุมแห่งนี้ครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญประธานคณะกรรมการธิการครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ประธานคณะกรรมการ ความจริงก่อนนี้ผมได้ฟังท่านสมาชิกหลายท่านอภิปรายถึงเรื่องการตัด (๔) ผมก็เข้าใจว่าเจตนารมณ์ของท่านกับเจตนารมณ์ของเราก็ตรงกันก็ตัด (๔) แต่ก็ปรากฏว่ายังมีท่านสมาชิกยังจะให้อภิปรายอย่างทะมัดทะแมงหรือตอบอย่างกระฉับกระฉ่างอีก

กระผมจะขออนุญาตพยายามตอบให้เป็นคำตอบที่มีปัญหาตั้งที่ท่านกฤษฎางได้กรุณา
แนะนำนะครับ กล่าวคือกรรมวิธีการยังเห็นอย่างยิงที่จะคงไว้ใน (๑) (๒) และ
(๓) ทั้งนี้เพราะว่าเราอยากจะให้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นได้ทำงาน
อย่างเต็มที่ เพราะถ้ายังคง (๑) ไว้ (๑) ซึ่งพูดถึงว่าเป็นข้าราชการซึ่งมี
ตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ หากกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติยังเป็น
ข้าราชการอยู่ หรือยังมีตำแหน่งอยู่ หรือยังมีเงินเดือนประจำอยู่นั้น ก็จะต้อง
ไปทำหน้าที่ของการไปเป็นกรรมการได้ไม่เต็มที่ หรือถ้าจะไปทำหน้าที่ของการ
เป็นกรรมการก็จะไปเบียดบังเวลาของราชการก็จะทำให้เสียงานเสียราชการ
จึงถือว่าเมื่อมาเป็นกรรมการสิทธิฯ แล้วหรือเมื่อถูกเลือกแล้วจะต้องพ้นสภาพ
ของการเป็นข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ใน (๒) นั้น กรณีที่
ห้ามไม่ให้ไปเป็นพนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือ
ของราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่เป็นกรรมการ หรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจ
หรือของหน่วยงานของรัฐ ก็เช่นเดียวกันครับ เพราะการเป็นพนักงานของ
รัฐวิสาหกิจก็ตาม การเป็นเจ้าหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นก็ตาม จะต้อง
มีเวลาทำงานเหมือนเป็นข้าราชการ จะต้องใช้เวลาทำงานเป็นประจำ หากจะ
ไปเบียดบังเวลามาเป็นกรรมการสิทธิฯ แล้วน่าจะไม่ต้องอยู่อย่างยิง และ
น่าจะไม่สามารถทำหน้าที่ในการเป็นกรรมการสิทธิฯ ได้อย่างเต็มที่-----

ทั้งนี้ เพราะการเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น คงจะต้องใช้เวลา และคงจะต้องทำงานให้เต็มรูปแบบไม่เลือกเวลาที่จะปฏิบัติงาน ใน (๓) ก็เช่นเดียวกัน ไม่ดำรงตำแหน่งในทางหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน ก็เช่นเดียวกันครับ เพราะหากมาเป็นกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แล้วยังจะไปกังวลกับการ ดำรงตำแหน่งในทางหุ้นส่วน หรือไปดำรงตำแหน่งในกรณีที่จะต้องมุ่งหา ผลกำไรมาแบ่งปันกัน ก็จะทำให้เสียงานทั้ง ๒ ด้าน ที่สำคัญที่สุดก็คือเรา อยากให้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้น มีเวลาเต็มที่ในการทำงาน บุคคล เหล่านี้ที่ท่านสามารถที่จะถูกเลือกมาได้ อาจจะถูกคัดสรรมาได้ หรืออาจจะ ถูกคัดเลือกมาโดยวุฒิสภาได้ แต่เมื่อมาถูกคัดเลือกแล้วท่านจะต้องพ้นจาก ตำแหน่งใน (๑) (๒) (๓) ท่านประธานครับ กระผมก็พยายามที่จะอธิบาย ในความเข้าใจของกรรมาธิการ ซึ่งกระผมคาดว่าท่านสมาชิกหลายท่าน ก็เข้าใจและให้คำแนะนำอย่างดีที่สุด จึงขอคง (๑) (๒) และ (๓) ไว้ ส่วน (๔) ได้ขอตัดออกตั้งที่กราบเรียนแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : เชิญท่านช่วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธาน กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดพรรคเอกภาพ ท่านประธานครับ ผมฟังผู้รู้ทั้งหลายได้พูดก็เป็นเวลาพอสมควรครับ ท่านประธาน แต่ยังไม่เข้าใจครับท่านประธาน ยังไม่เข้าใจจริง ๆ ครับ เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้กระผมไม่ได้รับก็เลยไม่เข้าใจ แต่ต้องปฏิบัติ ท่านประธานครับ ความเป็นจริงมาตรา ๖ ทวิ นี้ไม่จำเป็นต้องมีเสียด้วยซ้ำ ท่านประธาน เพราะเหตุที่มันมีชอกแซกอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เหตุที่เกิดขึ้นครับ ท่านประธาน ท่านประธานคิดว่าตอนนี้ครั้งแรกที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง เราได้ตั้งไปเราคิดว่าแต่ละท่านก็เสียสละ เราก็ให้ ๕ อรหันต์ดำเนินการ เราไม่ว่า เงินเดือนเป็นแสนเราก็ไม่ว่า แต่บัดนี้เป็นอย่างไรท่านประธาน คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดตั้งแต่ระดับประธานแล้วก็คณะกรรมการ รับค่าตอบแทนไปแล้วครับคนละ ๕ เดือน ประธาน ๓๔,๐๐๐ บาท กรรมการ ธรรมดา ๓๐,๐๐๐ บาท ท่านประธาน เงินของประเทศจะไปพัฒนาเป็นการลงทุน ไม่มีโอกาสเลย พี่น้องประชาชนไม่รู้เรื่องครับ ไม่รู้เรื่องว่าตอนนี้เงินไปพัฒนาบ้าน

พัฒนาเมืองมันไม่มี ต่างคนต่างแย่งที่จะเอาค่าตอบแทนโดยไม่ต้องใช้แรงงาน
อย่างนี้เป็นต้นครับท่านประธาน ความเป็นจริงครับท่านประธาน มาตรา ๖ ทวิ
ไม่จำเป็น เช่น ในกรณีที่คณะกรรมการการเลือกตั้งต้องไปซื้อหีบตั้ง ๘๐,๐๐๐ ใบ
อย่างนี้ครับ ใช้เงินตั้ง ๘๐ กว่าล้านบาท ซึ่งหีบเก่ามันก็มีอยู่แล้วที่กรมการปกครอง
สมัยอยู่กรมการปกครองค่าเลือกตั้งใช้เงิน ๖๕๐ ล้านบาทเลือกตั้งแต่ละครั้ง
ครั้งที่แล้วก็ ๖๕๐ ล้านบาท ตอนนี้เป็นอย่างไร จะเลือกตั้งวุฒิสมาชิกขอมมา
๑,๖๐๐ ล้านบาท ท่านประธาน นี่แค่เลือกตั้งวุฒิสมาชิก แล้วก็เลือกตั้งผู้แทนราษฎร
๓,๐๐๐ ล้านบาท อนาคตพี่น้องประชาชนคนไทยที่ท่านทั้งหลายที่อยู่ข้างบนนั้นนะครับ
ท่านรักน้ำตาไหลพราก ๆ รักพี่น้องประชาชน เดินขบวนกันมาเป็นดับ ๆ ก็เรียกร้อง
เงินทั้งนั้นท่านประธาน แล้วก็โจมตีผู้แทนราษฎรหาว่าผู้แทนราษฎรพวกนี้มันแตก
มันกิน มันโกง พี่น้องประชาชนคนไทยในชาติถ้าได้ฟังที่กระผมพูดนี้ท่านช่วยติดตาม
ด้วยนะครับ ว่าขณะนี้บ้านเมืองเป็นอย่างไรครับ เศรษฐกิจเป็นอย่างไร แก้ไขกัน
อย่างไร -----

แก้ไขกันอย่างไร ต่างคนต่างแย้ง แย่งประโยชน์ทั้งนั้นครับ แล้วต่อไป
 ท่านประธานครับ ถ้าเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นต่อไปคนที่ทำหน้าที่อิสระทั้งหลายที่
 กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับพิเศษวิโสที่เราใช้ปัจจุบันนี้ กระทบเข้าใจว่ากลียุคแน่ ๆ
 กระทบก็หวังพึ่งพระสยามเทวาธิราชที่ปกเกล้าช่วยพี่น้องประชาชนชาวไทย
 ขอให้ภัยพิบัติที่กำลังจะ เกิดขึ้นนั้นมลายสิ้นนะ ครับ และเราช่วยกันกอบกู้
 สถานการณ์ใหม่ เราจะแก้ไขปัญหา แก้ไขไม่ได้หรือครับตอนนี้เราต้องไป
 เมื่อ เข้ามีโอกาสพบกับผู้ร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญท่านหนึ่ง เป็นผู้มิอาวูโส ท่านบอก
 ที่ซัดฟันสัไปหน่อยเถอะให้ถึงการเลือกตั้งใหม่ เพราะเราแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญ
 ตอนนี้แก้ไขไม่ได้ ถ้าแก้สิทธิมนุษยชนเอาพวกท่านตายแน่ ๆ เขาว่าอย่างนั้นนะ ครับ
 กระทบก็เลยบอกถ้าไม่อย่างนั้นไม่อยากจะพูดเสียด้วยซ้ำวันนี้ แต่ประธานกราบเรียน
 ด้วยความเคารพว่า บ้านเมืองเรากำลังยากจนเราอย่าไปคิดนะ ครับ เราช่วยกัน
 เสียสละ ช่วยชาติ ช่วยบ้าน ช่วยเมือง คนที่จะมาเป็นคณะกรรมการในเรื่อง
 สิทธิมนุษยชนต้องเสียสละจริง ๆ ครับ อย่าไปกันเขาครับ ถ้าเขาไม่ประกอบอาชีพ
 เขาไม่มีอาชีพเขาจะเอาเงินที่ไหนมาใช้ครับ แต่อย่าให้เขาโกง เขากินบ้านเมือง
 ก็แล้วกัน ให้เขาเสียสละ ผู้เสียสละทั้งนั้น ประธานโทษ ที่กระทบต้องประธาน
 กราบอภัย สมมุติว่าอดีตท่าน สสร. ที่นั่งอยู่ข้างบน กระทบรักเคารพ ท่านเป็น
 สื่อมวลชนที่เราต้องยอมรับ แต่บางครั้งกระทบนั่งอยู่ที่ห้องกรรมธิการงบประมาณ
 ไม่ได้พูดอะไรเลย ไปเขียนพาดข่าวเบื้อเรื่อ นายชัย ชิดชอบ ยื้องบไปแล้ว
 ๒๐ ล้านบาท จากจังหวัดสุรินทร์มาลงจังหวัดบุรีรัมย์อย่างนี้เป็นต้น อย่างนี้
 จะเอาอย่างไรครับ สิทธิมนุษยชนกระทบฟ้องท่านข้างบนนะ กระทบก็เป็น
 คนคนหนึ่ง กระทบเสียสิทธิใหม่ครับ อันนี้ประธานกราบเรียนด้วยความเคารพ
 กระทบไม่ได้ว่าใครนะ ครับ แต่ด้วยความเคารพ กระทบก็รู้สึกเสียสิทธิ เสียสิทธิ
 อย่างมากครับ แต่ว่าสื่อทั้งหลายนั้นเราต้องยอมรับถ้าท่านทำในสิ่งที่ดีงามเราให้
 การสนับสนุน ความเป็นจริงนั้นผู้แทนราษฎรถูกควบคุมอย่างหนักในขณะนี้ครับ
 ปัญหาต่าง ๆ กฎหมายเขียนไว้หมดบัญญัติไว้ คุณทำอันนี้ไม่ได้ ทำอันนั้นไม่ได้
 แต่สิทธิมนุษยชนทำได้ กลุ่ม ๒ - ๓ คนไปทำได้ทั้งนั้น ถ้าอะไรก็ได้สิทธิมนุษยชน
 อย่างนี้เป็นต้น กระทบที่กำลังจะ เอาเปียงและ เอาตัวออกไปด้วยต่อไป
 จะพยายามทำแบบที่ท่านทำ กระทบก็ประธานกราบเรียนว่าไม่ควรจะมีเสียด้วยซ้ำ
 มาตรา ๖ ทวิขอให้ตัดออกเถอะครับท่านประธานคณะกรรมการครับ
 ขอขอบคุณครับ กระทบจะไม่พูดมาก ถ้าพูดแล้วก็จะทำให้กฎหมายฉบับนี้จะ ไม่ผ่าน

๑๒๙

สพ ๑๔/๒๕๔๒ (ส.นิติบัญญัติ)

ประไพ ๕๗/๒

ก็ขอให้พิจารณากันให้รอบคอบและให้ผ่านเถอะครับ เพื่อสิทธิมนุษยชนของพี่น้อง
ในประเทศครับ กราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านเจริญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม เจริญ คันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ หลังจากที่ได้ฟัง
ท่านประธานคณะกรรมการชี้แจงแล้ว ก็พยายามประสานงานกับทุกฝ่ายนะครับว่า
จะให้ถูกใจเราหมดมันคงถูกใจไม่ได้ แต่คิดว่าอย่างไรก็ตามตามที่ท่านประธาน
กรรมการยอมนัด (๔) ไปแล้วให้คงไว้ (๑) (๒) (๓) นี้ก็คงจะพอรับได้ครับ
ไม่ติดใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดติดใจ กระผมขออนุญาตผ่านนะครับ ปิดการประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๕๐ นาฬิกา